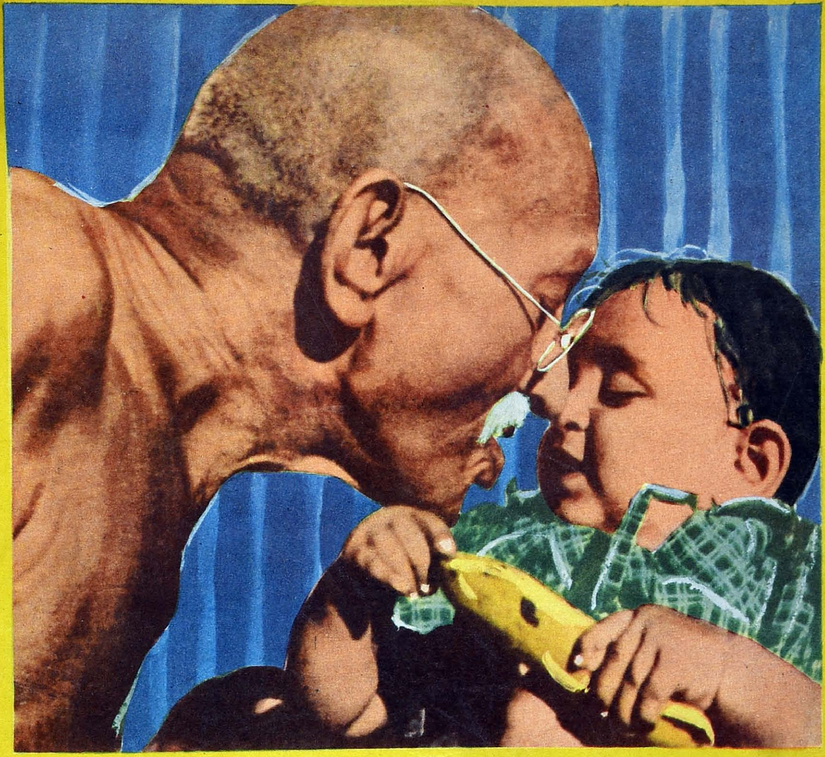

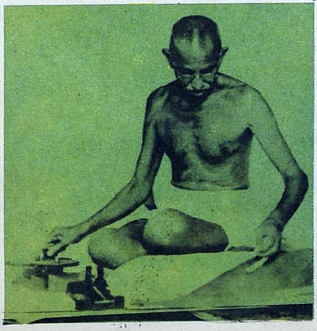

தமிழரசு

1-10-1976. 50 காசு.

அரசின் நடவடிக்கைகளினால்
அத்தியாவசியப் பண்டங்களின்
விலைகள்
கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன !
இந்தியப் பொருளாதார நிலை
கணிசமான அளவு
உயர்ந்துள்ளது.
அரசின் பணி இது !
நாட்டிற்கு உங்கள் பங்கு என்ன ?
வளமான வாழ்வு பெற அளவான குடும்பம் அவசியம் அல்லவா !
இரண்டே பெறுக ! இனிதே வாழ்க !!
குடும்பநலத்துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

தமிழரசு

மலர்: 7] 1—10—1976 [இதழ்: 7

இந்த இதழில்......

	பக்கம்.
அரசு கொண்டாடிய பாரதியார் நினைவு நாள் விழா	2
எதிர்காலம் ஒளிமயம் ஆகும் (பிரதமர் உரை)	3
பாஞ்சாலி சபதம் நூலை அச்சுக்கோத்தவர் பேட்டி	5
சுதேச உணர்வே நம்மை வாழவைக்கும் (மகாத்மா காந்தி)	9
கிராமக் கைத்தொழிலின் மறுமலர்ச்சி (மகாத்மா காந்தி)	12
அரிசன ஆதிவாசிகளின் முன்னேற்றத்திற்கு அரசு செய்திடும் சீரிய பணிகள்	13
இருபதின் பெருமையை உணர்த்தும் ஊரகச் சீரமைப்புத் திட்டம்	29
கிராம சேவகர்களுக்கு மகாத்மா கூறிய அறிவுரை	33
தலைசிறந்த கிராமம்	35
தமிழ்நாட்டில் கதர் கிராமத்தொழில் வளர்ச்சி	37
கிராம மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கவல்லது ராட்டையே	39
கிராம ஊழியர்களின் கடமை (மகாத்மா காந்தி)	40
பத்திராதிபர் (பாரதியார் மொழி பெயர்த்த தாகூர் சிறுகதை)	41
காந்தியடிகள் கண்ட கனவு நனவாகிறது	45
தமிழ்நாட்டில் கிராமக் குடிநீர் வசதித் திட்டங்கள்	47

மற்றும் பிரதமரின் தமிழகச் சுற்றுப் பயணம், காந்திஜி, பாரதியார் நினைவுநாள் விழா புகைப்படங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

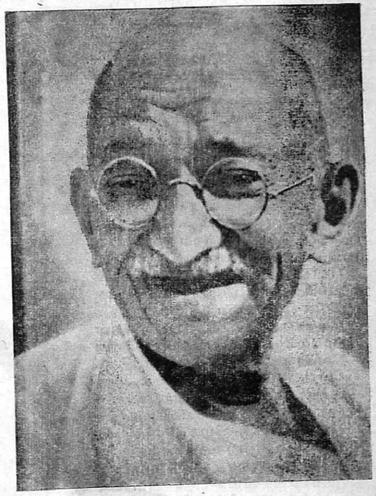

அரசு கொண்டாடிய பாரதி நினைவு நாள் விழா

பாட்டால் உணர்ச்சி ஊட்டிய பாவலர்—பண்டிதரும் பாமரரும் போற்றும் வகையில் கவிதைக் கனிகளை வழங்கிய புலவர்—சுதந்தரத்தின் பெருமையையும் ஒருமைப் பாட்டின் உயர்வையும் பாமாலைகளால் எடுத்துக் கூறிய கவிஞர் பாரதியாரின் நினைவு நாளைத் தமிழக அரசு மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது.

அரசு, நிருவாகங்களில் மட்டும் தான் ஈடுபடும் என்பது அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்த வழக்கம். சுதந்தரம் பெற்ற பின்னரும்கூட நிருவாகத் துறைப் பணிகளிலேயே கவனம் செலுத்துவது தான் அரசு முறை என்ற நிலை இருந்து வந்தது. சமுதாய விழாக்களில் அரசின் கவனம் திரும்பாத சூழ்நிலையே நிலவி வந்தது. அந்த நிலை இந்த ஆண்டு மாறி விட்டது. தமிழக அரசு, சமுதாய விழாவில் கவனம் செலுத்தி, புதிய வரலாற்றைப் படைத்து விட்டது.

மக்கள் கவிஞர் என்று புகழ் மாலை சூட்டப் பெற்றவரும் பொது மக்களால் மிகவும் பாராட்டிப் போற்றப் பெற்றவருமான மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் நினைவு நாளை இந்த ஆண்டு தமிழக அரசே சிறப்பாகக் கொண்டாடியதன் மூலம் சமுதாயத்துக்கு அரசு செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்திருக்கிறது; இதுபோன்ற சுதந்தர உணர்ச்சி மிக்க புலவர்களுக்கு—ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்திய கவிஞர்களுக்கு—விழா எடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற உண்மையைப் பிற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் வகையில்—வழிகாட்டும் வகையில் தமிழ்நாடு அரசின் விழா அமைந்திருந்தது.

செப்டம்பர் 13–ஆம் நாளிலிருந்து 17-ஆம் நாள் வரை சென்னை வள்ளுவர் கோட்டத்தில் கருத்தரங்கம், கவியரங்கம், நாடகம், இசை நிகழ்ச்சி போன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை நடத்திப் பாரதியாருக்குச் சிறப்புச் செய்தது தமிழ்நாடு அரசு. பாரதியாரின் உருவப்படங்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள் போன்றவற்றைச் சேகரித்து ஒரு கண்காட்சியும் அமைத்தது குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. இலட்சக்கணக்கான மக்கள் பாரதியாரின் நினைவு நாள் விழாவில் கலந்து கொண்டு, மகாகவிக்கு அஞ்சலி செலுத்திய நிகழ்ச்சிகள் நெஞ்சிருக்கும் வரை நினைவில் இருப்பது உறுதி.

சகோதர, சகோதரிகளே!

தமிழ்நாட்டுக்கு வருவதென்றாலே எனக்கு எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் இந்தத் தடவை நான் அவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைய வில்லை. உங்களையெல்லாம் சந்திப்பதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால், வான் மழை பொய்த்துப் போய்விட்டதினால் இந்தப் பகுதி வாழ் மக்களாகிய நீங்கள் படும் அவதியையும், சிரமங்களையும் காண நான் மிகுந்த வேதனைப்படுகிறேன். இத்தனை ஆண்டு களாக, நாங்கள்—அதாவது காங்கிரசானது—நாட்டிலே பலமான ஓர் அடித்தளம் உரு வாக்கக் கடுமையாகப் பாடுபட்டு வந்துள்ளது. வறுமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லும்பொழுது, நமக்கு மட்டுமல்ல, வேறு யாருக்கும் வறுமையை ஒழிக்கின்ற அளவுக்கு வலிவு இல்லை என்பது நமக்குத் தெரிந்தே உள்ளது. தூக்கி எறிந்து விடுவதற்கு வறுமை, ஒரு பழைய புடவையோ கிழிந்த சட்டையோ அல்ல; வறுமை என்றால் என்ன? உண்ண உணவு இல்லாமை, உடுக் கின்ற உடை பற்றாக்குறை, தங்க இடமின்றித் தவித்தல், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்—இவை போன்ற இல்லாமைகளின் மொத்த உருவம்தான் வறுமை என்பது. ஆகவே, மக்களுக்கு உதவி புரிய வேண்டுமென்றால், இந்தப் பற்றாக்குறைகள் அகற்றப்பட வேண் டும்.

உணவு உற்பத்தியாகட்டும், தானியங் களின் உற்பத்தியாகட்டும், மற்ற உணவு வகைகளின் உற்பத்தியாகட்டும், தொழில் உற்பத்தியாகட்டும்—எல்லாவிதமான உற் பத்திகளையும் நாம் பெருக்கியாக வேண்டும். மக்களில் எல்லாப் பிரிவினரும் தங்களுடைய பங்கினைப் பெறுகின்ற வகையில்—இப்படி உற்பத்தியாகின்ற பொருள்கள் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். உற்பத்திப் பெருக்கம் என்பது நாட்டில் நிலவுகின்ற சில நிலைகளை ஒட்டியே அமையும். அதாவது உற்பத்தி பணத்தை விழுங்குவதாக அல்லா மல், இலகுவாக இருக்க வேண்டும். வன் முறையோ—வன்முறைக் கிளர்ச்சிகளோ இருக்கக் கூடாது. சில சமயங்களில் வன் முறைக் கிளர்ச்சிகளும், தேவையற்ற தவ றான பிரச்சாரங்களும், தவறான கோஷங்களும் கூட உற்பத்திப் பெருக்கத்தினைப் பாதித்து நிறுத்தி விடுகின்றன.

ஆபத்தைச் சமாளிக்க பலமான அடித்தளம்.

முன்பு, தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபொழுது நிர்வாகத் திறமைக்குத் தமிழ்நாடு மிகவும் பெயர் பெற்றிருந்தது. எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழ்நாடு முன் னேற்றம் பெற்றிருந்தது. துரதிருஷ்டவச மாக, நாம் தேர்தலில் தோற்று வேறு ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தது. ஆட்சிக்கு வந்த வர்களின் நோக்கும், சிந்தனையும் நாட்டின் வளர்ச்சியிலும், உற்பத்தியிலும் இல்லை. அவர்கள் மக்களின் சில பிரிவினர்களுக்கு உதவி புரிந்தார்கள். அது நல்ல பணி. ஆனால் அது அடிப்படையான பணி அல்ல.

பிரதமர் உரை

"எதிர்காலம் ஒளிமயம் ஆகும்!"

ஆகவேதான், தமிழ்நாட்டுக்கு ஓர் ஆபத்து ஏற்படும்பொழுது, ஒரு நெருக்கடி வரும் பொழுது அதைச் சமாளிக்கின்ற நிலையில் மக்கள் தயாராக இல்லை. அதைச் சமா ளிக்கப் போதிய மனத் திண்மையும் மக்க ளுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. ஒரு வீட்டின் அடித்தளம் உறுதியாக இல்லையென் றால்—அந்த வீட்டை எப்படி எப்படியெல் லாம் அலங்காரம் செய்துள்ளோம் என்ப தெல்லாம் மிகமிகச் சாதாரணமான அளவுக்கு—கவைக்குதவாத விஷயமாகிவிடும். ஏனெ னில் அஸ்திவாரம் பலமில்லையென்றால், புயல் அடிக்கும்பொழுது, வீடே பறந்து போய்விடும். ஆகவே, அஸ்திவாரத்தைப் பலப்படுத்தாமல், மக்களைச் சுய சார்புடைய வர்களாகவும், பொறுப்புள்ளவர்களாகவும் ஆக்காமல், அடிப்படை ஆக்கப் பணிகளி லிருந்து மக்களுடைய கவனத்தைத் திசை திருப்ப எல்லாவிதமான கோஷங்களும் தமிழ் நாட்டில் எழுப்பப்பட்டன.

மூன்று கோஷங்கள் முன்னேற்றத்திற்குத் தடைக் கற்கள்

முதல் கோஷம், மொழி பற்றியது. எந்த மக்கள் மீதும் எந்த மொழியையும் திணிக்க நாம் விரும்பவில்லை என மக்களுக்கு நாம் உறுதி அளித்தது மட்டுமல்லாமல், நம்மு டைய கொள்கையாலும், செயல்களாலும் அதைத் தெளிவுற நிரூபித்துள்ளோம். எல்லா வகைகளிலும் இயன்ற அளவுக்குப் பிரதேச மொழிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க நாம் விரும்பு கிறோம் என்பதை நிரூபித்துள்ளோம். ஆகவே ஹிந்தி எதிர்ப்புக் கோஷத்துக்கு எந்த வித ஆதாரமும் கிடையாது.

இரண்டாவது கோஷம் மாநில சுயாட்சி பற்றியது. மாநில சுயாட்சி என்றால் என்ன? தன்னுடைய அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு மாநிலமும் தனக்குப் பிடித்தமானதைச் செய்யவும், தனக்கு எந்தக் கொள்கை பிடிக்கிறதோ அதைக் கடைப்பிடிக்கவும் அனுமதிக்கப்பட வேண்டு டும் என்பதுதான் அதன் பொருள். இந்தக் கோஷத்தினால் தான் தமிழ்நாடு இன்று அவதி யுறுகிறது. ஏனெனில், தண்ணீர், விவசாயம் நீர்ப்பாசனம் இவை மத்திய அரசின் ஆளுகை யின்கீழ் உள்ள விஷயங்கள் அல்ல. இவை மாநில அரசின்கீழ் வருபவை. மற்ற மாநிலங் களிடமிருந்து இன்று உங்களுக்குத் தண்ணீர் வேண்டியுள்ளது. நீங்கள் அதை எப்படிப் பெறமுடியும்? உங்களுக்குத் தேவையான தண்ணீரைத் தருமாறு அந்த மாநிலங்களுக்கு நாங்கள் எப்படி எடுத்துச் சொல்ல முடியும்? இந்த மாதிரியான மாநில சுயாட்சி இருக்க வேண்டுமெனில், பிறகு, தமிழ்நாடு மட்டு மல்ல இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநில மும் சிரமம் வரும்பொழுது அவதியுற வேண்டி

யதுதான். ஆனால் இந்த விஷயம் குறித்துச் சமீபகாலமாகத் தமிழ்நாடு மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளதினால், அப்படிச் செய்வது சரியானது என நாங்கள் நினைக்கவில்லை. அதற்குமாறாக, எப்படி இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாம் என்பது குறித்து தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், கேரளம் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களும் கலந்து பேச நம்மாலான முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். கர்நாடகத்திடம் கொஞ்சம் தண்ணீர் இருக்கிறது. அதிகமாக இல்லை. ஆனால், கொஞ்சம் தண்ணீரை அது கொடுக்கலாம். ஆனால், கர்நாடகத்தில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை உள்ளது. கேரளம், கர்நாடகத்துக்கு மின்சாரம் தர முடியும். ஆனால் அந்த மின்சாரம் தமிழ் நாட்டின் மூலமாகத் தான் செல்லமுடியும். ஆகவே, கர்நாடகத்துக்கு அந்த மின்சாரம் செல்லத் தமிழ்நாடு அனுமதித்தாலொழிய தண்ணீர்கொடுக்க கர்நாடகம் விரும்பவில்லை. இந்த மூன்று மாநிலங்களும் வெகு விரைவில் ஒரு தீர்வு காண முடியும் என நான் நம்புகிறேன். தானும் சிரமத்தில் இருப்பதையும், அவசரக் காலத்தில் தமிழ் நாடு தனக்கு உதவுமா என்பதைக் கேரளம் தெரிந்து கொள்ள விரும்பும்.

தமிழ்நாட்டில் கிளப்பப்பட்ட மூன்றாவது அபாயகரமான கோஷம்—பிரிவினைக்கோஷம். இது அரசியல் சட்டத்துக்கு விரோதமானது என்பது மட்டுமின்றி, இந்தியா முழுவதிற்கும் பெரும் பாதகத்தை விளைவிக்கக்கூடிய அபாயகரமான கோஷமாகும். ஏனெனில், இந்த நாட்டின் அடிப்படையையே அது சென்று தாக்குகிறது. நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும் ஒருமைப்பாட்டுக்கும் ஊறு செய்கிறது. இதனால், என்ன நேர்ந்தாலும் சரி நாட்டில் பிரிவினை எண்ணங்களைப் பரப்புவதை அனுமதிக்க முடியாது. சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. எத்துணை அதிகாரம் உண்டோ, அத்துணையும் கொண்டு அதைத் தடுத்து நிறுத்துவோம், என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்குள்ள உங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளீர்கள். சற்று முன்பு அந்தப் பணிகளை நான் பார்வையிட்டேன். வேலைவாய்ப்பு சில பேருக்குக் கிட்டியுள்ளது குறித்து எனக்கு மகிழ்ச்சி. இருந்தாலும் மேலும் வேலைவாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், மேலும் இது போன்ற வேலைத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதையும் நான் உணர்கிறேன். ஆண்களைவிடப் பெண் வேலையாட்களுக்குக் குறைந்த ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது என்று எண்ணிப் பார்க்க நான் வருந்துகிறேன். வறட்சிப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையிலாவது, இந்த ஊதியமாவது ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் சமமாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென ஆளுநரையும், அவருடைய ஆலோசகர்களையும், அவருடைய அலுவலர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சி நீங்கிட வான்மழை வேண்டும்.

என்னுடைய தமிழ்நாட்டு விஜயம் குறித்துத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்ட பொழுது இங்கே சிறிதளவு மழை பெய்தது. மறுபடியும் நான் இந்தப்பகுதிக்கு வந்து கொண்டிருந்தபொழுது வழியில் சிறுசிறு மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. ஆகாயத்தில் மேகம் சூல் பிடித்து மழைக்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. இந்தப் பகுதிக்கும் அந்த மழை பெய்ய வேண்டும், தமிழ் நாட்டில் உள்ள எல்லா வறட்சிப் பகுதிகளிலும், மரங்களைக் காய்ந்து போகாமல் காப்பாற்றவும்—வாடிடும் மக்களுக்கு வரப்பிரசாதமாகவும்—இந்த மழையானது பெய்ய வேண்டும் என நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசும், மாநில அரசும் உங்களுக்கு உதவி புரிய முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளன. மேலும் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்ய எங்களாலான முயற்சிகள் அத்தனையும் செய்வோம். நீங்கள் எனக்கு அளித்த இந்த வரவேற்புக்கு என் நன்றி. நல்ல எதிர்காலம் உங்களுக்கு அமையவேண்டுமென்று என் நல்லாசிகளையும் கூறிக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது நீங்கள் அனுபவிக்கிற இன்னல்கள் — இடர்ப்பாடுகள்—சூழ்ந்துள்ள இருள்—இவை அத்தனையும் விலகி— தமிழ் நாட்டுக்கு நல்ல ஒளிமயமான எதிர்காலம் நிச்சயம் உண்டு என்பதிலும், மிகுந்த மனத் திண்மையுடனும், மனங்கலங்காமலும், சிரமங்களைச் சமாளிக்கின்ற தமிழகத்து மக்கள், தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்கள் அனைத்தையும் களைந்தெறிந்து விட்டு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை நோக்கி முன்னேற்றப் பாதையில் ஏறுநடை போடுவர் என்பதிலும் எனக்கு எள்ளளவும் சந்தேகம் கிடையாது.

வணக்கம்.

(கோவில்பட்டி அருகில் புது அப்பனேரியில் 14—9—1976—ல் நமது பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் ஆற்றிய உரை)

நமது பெண்களை நாம் நமது அன்னையாக, சகோதரியாக, மகளாக மதிப்பதற்குக் கற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் புத்துயிர் பெற்ற இந்தியாவை உருவாக்க முடியாது.

* * *

நாகரிகம் என்பது வாழ்க்கையின் தேவைகளை அதிகரித்துக் கொண்டே போவது அல்ல. தாமாக தேவைகளைக் குறைத்து, உழைத்து வாழ்வதே உயரிய நாகரிகமாகும்.

—மகாத்மா காந்தி

''பாஞ்சாலி சபதம்'' நூலை அச்சுக் கோத்தவர் அளித்த பேட்டி

—ரா. அ. பத்மநாபன்.

பாரதியாரின் ''பாஞ்சாலி சபதம்'' நாம் அறிவோம். பாரதியார் காலத்திலேயே, அவரிடம் கையெழுத்துப் பிரதி பெற்று ''பாஞ்சாலி சபத''த்தை அச்சுக் கோத்த ஓர் அச்சகத் தொழிலாளி, முதியவராக இன்றும் நம்மிடையே இருக்கிறார் என்பது அரிய செய்திதானே! அத்தகைய முதியவர் ஒருவர் விழுப்புரம் நகரில் வாழ்கிறார். இந்த ஆண்டு பாரதி விழா சமயத்தில் அவரை பேட்டி காண்பது பொருத்தமென நினைக்கிறேன்.

இந்த முதியவருக்கு இப்போது 83 வயது ஆகிறது. ஆனால் திடமாக இருக்கிறார். இவரது பெயர் திரு. முருக. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளை. இவர் இப்போது, விழுப்புரத்தில் உள்ள ஸரஸ்வதி அச்சகம் என்ற சிறிய அச்சுக்கூடத்தில், அதை நிர்வகித்து வரும் தமது குமாரர் திரு. வி. ராஜசேகரனுடன் வாழ்ந்து வருகிறார்.

முதிய வயது என்றாலும் திரு. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளை, பாலியத்தில் செய்த தேகப்பயிற்சிகள் காரணமாக, முறுக்கேறிய உடல் வளம் கொண்டவராக விளங்குகிறார். வயதுக்கேற்ற தள்ளாமை இல்லை, அசதியோ நினைவு மயக்கங்களோ இல்லை. நல்ல ஞாபக சக்தி இருக்கிறது; கூர்ந்த கண் பார்வை இருக்கிறது. மெலிந்த உடல்; ஆறடி உயரம் இருக்கும். வலுவான நடை, பாரதியாரை நினைவூட்டும் முறுக்கிய மீசை. நரை விழுந்ததென்றாலும் கூர்மையாக வீரத்துடன் விளங்குவது. தலையில் பாதி வழுக்கை; நரை மயிர் பிடரியில் விரியக் காட்சிதருகிறது. வெட்டுக் கத்தரித்தது போன்ற பேச்சு; பளிச்சென்ற தெளிவான பதில்கள்.

திரு. முருக. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளையைப் பேட்டி காண்பதில் அவருடைய குமாரர் திரு. ராஜசேகரன் உதவி நின்றார். இவருக்கும் வஸ்தாது உடல்; கறுத்த கூர்மையான மீசை. தந்தை வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளை, பாரதியார் பற்றித் தாம் அறிந்ததையெல்லாம் இவரிடம் வெகு நாள் முன்பே சொல்லியிருக்கிறார். இவர் நல்ல நடையில் பேசும், எழுதும் திறமை பெற்றவர்.

திரு. முருக. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளை தமது இளவயது முதல், அச்சுத் தொழிலில் இருந்துள்ளார். அந்தக் காலத்தில், அதாவது சுமார் எழுபதாண்டுகளுக்கு முன், இளம் பாலகனைப் புதுவையில் இவர் அச்சுத் தொழிலில் சேர்ந்தார். அக்காலத்தில் புதுவையில் உடற்பயிற்சி மோகம் அதிகம். உடற்பயிற்சிக் ''கொட்டடிகள்'' பல இருந்தன; அவைகளை நடத்திய ''வாத்தியார்''களுக்குப் பெரு மதிப்பு இருந்தது. தேகப் பயிற்சி, கர்லாக்கட்டை சுழற்றுவது, சிலம்பம், வாள் சுற்றுதல், 'பாக்ஸிங்' என்ற மேனாட்டுக் குத்துச் சண்டை, 'குஸ்தி' என்ற நம் நாட்டு மல் யுத்தம் முதலிய பலவும் இவர்களால் போதிக்கப்பட்டு வந்தன. பாரதியாருக்கு பிரிட்டிஷ் வேவுகாரர்களாலும் அவர்களது உடந்தையாளர்களாலும் ஆபத்து நேராமல் காத்த ''மெய்க்காவலர் படை'' (''காபந்து ஆட்கள்'') இத்தகைய ''கொட்டடி' இளைஞர்களைக் கொண்டதாக இருந்தது. கொட்டடிவேணு நாய்க்கர் (அம்மாக்கண்ணு என்ற பாரதி-பக்தையின் புதல்வர்), அவரது தம்பி தெய்வசிகாமணி (இன்றும் ஜீவிதராகப் புதுவையில் இருக்கிறார்), முருக. வைத்தியநாத ஸ்வாமி முதலியோர் பாரதி

யாரின் மெய்த்தொண்டர்களில் குறிப்பிடத்தக்க சிலராகும்.

புதுவை நகரில் அக்காலத்தில் ''வித்தியாபிவர்த்தனி'' அச்சுக் கூடம்'' என்றொரு புகழ் பெற்ற அச்சகம் இருந்தது. இதை ''வாத்தியார் அச்சுக்கூடம்'' என்று பாமர வழக்கில் கூறுவர். காரணம், இதன் முதல்வர் வித்துவான் கிருஷ்ணசாமிப்பிள்ளை பெயர் பெற்ற தமிழாசிரியர், ''வாத்தியார்''. இந்த அச்சகம் நூல்களை அச்சடிப்பதில் பெயர் எடுத்தது; இதில் பாரதியாரது நூல்களும், வ.வே.சு. ஐயரும் மண்டபம் ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியாரும் சேர்ந்து நடத்திய ''கம்ப நிலைய'' நூல்களும் அச்சாயின. இந்த அச்சுக்கூடம்தான் பாரதியாரது ''பாஞ்சாலி சபதம்'' நூலின் முதல் பாகத்தை பாரதியாருக்கு அவரது செலவில் அச்சடித்துக் கொடுத்தது. இந்தப் புகழ் பெற்ற அச்சகத்தில்தான் திரு. வைத்தியநாதஸ்வாமி இளம் பாலகராக அச்சுத் தொழிலாளராக வேலை பார்த்தார்.

எட்டு ஒன்பது வயதிலேயே கவிதை பாடியவர்!

"பாரதியார் தமது ஏழாவது பிராய முதலே அருமையான தமிழ்க் கவிகளை விளையாட்டாகவிரைந்து கவனஞ்செய்வதைக் கண்ட வித்வான்கள் நமது கவியின் தந்தையாரைப் புகழ்ந்திருப்பதை நான் நேரில் அறிவேன். எட்டு ஒன்பது ஆண்டுகளில் ஸர்வ சாதாரணமாய், கொடுத்த ஸமஸ்யைகளை வைத்து அற்புதமான கவிகளைப் பூர்த்தி செய்து பெரிய புலவர் கூட்டங்களைப் பிரமிக்கச் செய்த பல காலங்களிலும் நான் கூட இருந்திருக்கிறேன்.''

—நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார்.

திரு. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளை சொல்கிறார்: ''அந்தக் காலத்தில், ஒரு நாள் பாரதியார் வித்தியாபிவர்த்தனி அச்சகத்துக்கு வந்தார். கையில் ஏதோ கையெழுத்துப் பிரதி இருந்தது. அதைத் தம் சொந்தச் செலவில் அச்சிட்டுத் தருமாறு சொன்னார், அதுதான் ''பாஞ்சாலி சபதம்'' முதல் பாகம். பாரதியாரின் நூல் ஒன்றை அவர் காலத்திலேயே அச்சுக் கோத்துக் கொடுத்த கை இது!'' இவ்வாறு சொல்லுகையில் திரு. வைத்தியநாதஸ்வாமிப் பிள்ளையின் குரலில் பெருமிதம் தொனிக்கிறது.

பாரதியாரின் ''பாஞ்சாலி சபதம்'' முதல் பாகம் எழுதப்பட்டு அச்சாகி வெளிவந்த ஆண்டு 1912. இன்றைக்கு 64 ஆண்டுகளுக்கு முன், அவ்வமயம், திரு. வைத்தியநாதஸ்வாமிப்பிள்ளைக்கு வயது 19. பாரதியாரிடம் அந்தச் சமயம் பணம் இருந்ததென்றும், பின்னர் ஏற்பட்ட பணமுடை அப்போது அவ்வளவு இருக்கவில்லை என்றும் அவர் கூறுகிறார். ஆனால், தனக்கென வைத்துக் கொள்ளத் தெரியாத கவிஞருக்கு எவ்வளவு வந்துதான் என்ன பயன்? கையில் தொகை ஏதோ கிடைத்ததும், தமது காவியங்களில் சிறந்ததென அவர் கருதியதும் நாட்டு நிலைமைக்கு உடனடியாகத் தேவையான நூலென அவர் கருதியதுமான ''பாஞ்சாலி சபத''த்தை அச்சிடுவதில் தொகையின் பெரும் பகுதியை அவர் செலவழித்ததில் வியப்பில்லை. பாஞ்சாலியை அடிமைப் பட்ட பாரத தேவி போலும், பாண்டவர்கள் பாரத மக்கள் போலும் உள்ளர்த்தம் தொனிக்க அக்காவியம் அமைத்துள்ளார் கவி; மேலும், 'தர்மம் இறுதியில் வெல்லும்' என்பதையும் வற்புறுத்துகிறார். அத்துடன், நாட்டு மாந்தரை ஆட்டு மந்தையென அரசர் எண்ணிவிட்டார் என்றும், கோயிற் பூசை செய்வோர் சிலையைக் கொண்டு விற்ற கதையாயும் வாயில் காத்து நிற்போன் வீட்டை வைத்திழந்த கதையாயும் தர்மன் நாட்டை வைத்து இழந்தான், சிறியர் செய்கை செய்தான் என்றும் கூறும் சுடு சொற்கள் ராஜநீதியை வலியுறுத்துபவையாக இக் காவியத்தில் உள்ளன. இதை உடனே அச்சிட வேண்டுமென, தமது கைக்கு வந்த பணத்தில் இதற்குக் கவி முதலிடம் கொடுத்திருந்தாலும் வியப்பில்லை.

பாரதியார் புதுவையில் குடித்தனம் வைத்த முதலில், பொன்னு. முருகேசம் பிள்ளையின் உறவினர் கொத்தவால் இராஜமாணிக்கம் பிள்ளைக்குச் சொந்தமானதொரு வீட்டில் வாடகையின்றிக் குடியிருந்தார் என்று திரு. வைத்தியநாதஸ்வாமிப் பிள்ளை தெரிவித்தார்.

இது ஈசுவரன் தர்ம ராஜா கோயில் வீதியில், கோயிலுக்கு நேர் தெற்கே இருந்தது. பக்கத்து வீட்டில் கல்வே காலேஜ் புரொபஸராக இருந்த ''வாத்தியார்'' என். சுப்பிரமணிய ஐயர் இருந்தாரென்றும், அவருடன் பாரதியார் அடிக்கடி சல்லாபித்து மகிழ்வாரென்றும் திரு. பிள்ளை சொன்னார். (பாரதியார் இவரைத் தமது கட்டுரைகளில் ''பிரம்மராய ஐயர்'' என்று குறிப்பிடுகிறார்) சிறிது காலத்துக்குப் பிறகு, அதே வீதியில் இன்னும் கிழக்கே, தெற்குப் பார்த்த ஒரு வீட்டுக்கு பாரதியார் குடியேறினார். (இது இப்போது புதுவை அரசால் ஏற்கப்பட்டுப் பொது மக்களுக்குத் திறந்து விடப்பட்டு உள்ளது. இங்கே ஒரு படிப்பகமும் நூலகமும் நடக்கின்றன; பாரதி படங்களும் அவரது புதுவை நண்பர்கள் படங்களும் ''இந்தியா'' பத்திரிகை இதழ் ஒன்றும் ஓர் அறையில் காட்சியாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. 'தராசு'க் கடை கூடிய நீளமான பெஞ்சு ஒன்றும் இங்கு வைத்துக் காப்பாற்றப்படுகிறது. பாரதி ஐயர், மாடசாமி ஆகியோரின் நண்பரான ஆறுமுகம் செட்டியார் வீட்டு வாசலில் இருந்த பழைய பெஞ்சு இது. இதில் பாரதி உட்பட நண்பர்கள் தினமும் கூடிப் பேசியதே தராசுக் கடை. 'தராசு' நூல் இதை விவரிக்கிறது.)

இந்த வீட்டிற்குப் பிறகு, இதற்கு நேர் எதிரே ஒரு பெரிய மாடி வீட்டில் பாரதி குடியேறினார். குடியேறிய தினம், பெரிய புயல் அடித்தது. நள வருஷம்

கார்த்திகை மாதம் 8-ஆம் தேதி. இப் புயலில், முதல் நாள் இருந்த வீட்டின் பின் பகுதி இடிந்து விழுந்தது. இதை பாரதியார், ''புயற் காற்று'' என்ற பாடலில் புருஷன்-மனைவி பேச்சாக வெளி யிட்டுள்ளார். புதிதாகக் குடி யேறிய பெரிய வீட்டில், குள்ளச் சாமி என்ற யோகி சில அதிசயங் களை நிகழ்த்திக் காட்டினர். இதை பாரதியாரே ''அம்மா'' என்ற கட்டுரையில் விவரித்துள் ளார்.

பாரதியார் குடியிருந்த, புய லில் விழுந்த வீடு புதுவை முத்தி யாலுப்பேட்டை நெசவு, ஜவுளி வியாபாரி ''வெல்லச்சு'' (பாரதி யார் வைத்த செல்லப் பெயர்) கிருஷ்ணசாமிச் செட்டியாருடை யது. இந்த வீட்டுச் சாவியை திரு. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளைதான் திண்டிவனத்துக்குப் போய், அப்போது அங்கிருந்த வீட்டுக்காரரிடமிருந்து வாங்கி வந்து பாரதியாரிடம் கொடுத்தா ராம். இந்த வீட்டு மாடியில் பாரதியார் தினமும் பகலில் சூரிய வணக்கம் செய்வார். இங் கிருந்த காலத்தில்தான் அவருக்கு உடற்பயிற்சியிலும் வாள் சுற்று தலிலும் ஆர்வம் ஏற்பட்டதென திரு. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளை சொல்கிறார். பாரதியார் இங்கு இருந்த சமயம்தான் ராஜாஜியும் வ.உ.சி.யும், வெவ் வேறு சமயங்களில், அவரைக் காணப் புதுவை வந்தனராம். தொழிலாளர் இயக்க ஊழிய ராயிருந்த திரு. வி. வி. கிரி அவர்களும் (நமது முன்னாள் ஜனாதிபதி) அந்தக் காலத்தில் புதுவை வந்துள்ளாராம். இராஜ கோபாலாச்சாரியாருக்குத் திரு வேங்கடம் என்ற கார் டிரை வரைத் தாம் அமர்த்திக் கொடுத்ததாகவும், திருவேங்கடம் ஆயுளளவும் அவரிடம் இருந்த தாகவும் திரு. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளை தெரிவிக்கிறார். திரு. வி வி. கிரியோ, திரு. பிள்ளையை ''இணை பிரியாத நண் பராக'' பாவித்தார்; காரணம், திரு. கிரிக்கு உடற்பயிற்சியில் ஆர்வம் அதிகம் இருந்ததேயா கும். திரு. கிரி அவர்கள் திரு. பிள்ளையிடம் ''பாக்ஸிங்'' கற்றுக் கொண்டாராம். திரு. கிரி அவர் கள் சிறந்த ஓவியர் என்றும் திரு. பிள்ளை கூறுகிறார்.

திரு. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளைக்கு மாமன் ஒருவர் இருந் தார். முத்துக்குமாரசாமிப் பிள்ளை என்ற அவர் முதலில் பிரபல (Massey & Co.) மாஸி கம்பெனியின் புதுவைக் கிளையில் இருந்தார்; பிறகு சென்னைக்கு மாற்றலாகிப் போனார். ''என்னை விட என் மாமா பாரதியாரை நெருங்கி அறிந்து பழகியவர். அவர் பலசமயம் பாரதியாருக்குப் பண உதவி செய்துள்ளார்'' என்று திரு. பிள்ளை சொன்னார்.

பாரதியாருக்கு உதவி செய்வ தென்பது எளிதல்ல. அவர் மிகுந்த தன்மானமுள்ளவர். தமது வறுமையை வெளிக்காட் டிக்கொள்ளவே விரும்பாதவர். நெருங்கிய நண்பர்கள் மட்டுமே தேவை அறிந்து அவருக்கு இங்கித மாக உதவி செய்ய முடியும். இதைக் காட்டும் ஒரு சம்பவத் தையும் திரு. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப்பிள்ளை தெரிவித்தார் :

''ஒரு நாள் இரவு பாரதியார் பக்கத்து வீட்டு நண்பர் புரொப ஸர் சுப்பிரமணிய ஐயருடன் இரவு நெடு நேரமாகியும் அளவ ளாவிக் கொண்டிருந்து விட்டார். ஐயரோ உணவு உண்டாயிற்று; பாரதியார் உணவு கொள்ள வில்லை. பேச்சுச் சுவாரசியத்தில் இருந்து விட்டார். பாரதியார் வீடு திரும்பிய போதுதான் அன்றிரவு வீட்டில் உணவு சமைக் கப்போதிய பண்டங்கள் இருக்க வில்லை என்பதை உணர்ந்தார். அன்றிரவு அவர் சாப்பிடவே இல்லை. வெறும் வயிற்றுடன் படுக்கச் சென்றார். ஆனால், அப் பொழுதுகூட அவருடைய வீரமும் கம்பீரமும் முகவசீகரமும் சற்றும் குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. வறுமையுடன் போராடிய காலத் திலேகூட அவர் தாமாக யாரிட மும் சென்று உதவி கேட்ட தில்லை.''

பாரதியார் வீட்டில் இக்காலத் தில் மனைவி செல்லம்மாவும், மூத்த புதல்வி சுமார் எட்டு வயதுச் சிறுமி, தங்கம்மாவும் இருந்தனராம். அவர்களும் வறுமையைப் பங்கிட்டுக் கொண் டனராம்.

இளமையில் பாரதியாரின் ''காபந்து ஆட்க''ளில் ஒருவராக விளங்கிய, திரு. வைத்தியநாத சாமிப் பிள்ளை பாரதியாரின் சுபா வங்களை விரிவாக எடுத்துரைத் தார். அவர் சொன்னார் : ''பாரதியாரின் காபந்து ஆட்க ளில் நான் ஒருவன். ஏதானாலும்

பாரதியாருக்கும், தமிழாசிரியருக்கும் ஏற்பட்ட வாக்குவாதம்!

பாரதி எட்டயபுரத்தில் ஆங்கிலோ—வெர்னகுலர் ஸ்கூலில் படித்துவிட்டு. திருநெல்வேலி ஹிந்து காலேஜுக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கே மூன்று வருஷங்கள் ஐந்தாம் படிவம் வரை படித் தார். ஹிந்து காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிவராம பிள்ளைக்கும், பாரதிக்கும் நடந்த வாக்குவாதங்கள் பல. வகுப்பில் காலரி யில் உயரமான இடத்தில் உட்கார்ந் திருந்த பாரதியிடம் ஒருசமயம் பண்டிதர், ''மேகம்போல் கவி பொழிவதாகப் புகழப் படுகிறீர். உயரேயும் இருக்கிறீர்! கேள் விக்குக் காளமேகம் போல் பதில் பொழி யாமல் இருப்பதேன்?'' என்று கிண்டலாகக் கேட்டார். உடனே பாரதி, ''பண்டிதரவர் களுக்கு மேகத்தின் ஸாமான்ய குணம் கூடத் தெரியவில்லையே! காளமேகம் தனக்குத் தோன்றியபொழுது பொழிவ தன்றிப் பண்டிதர் உத்தரவுக்குப் பயந்து பெய்வதில்லையே!'' என்றார்.

—(சித்திர பாரதி என்னும் நூலிலிருந்து)

போவேன். கடற்கரைக்குச் செல்வோம். வீட்டுக்குப் போவோம், அரவிந்தரைப் பார்க்கப் போவோம். லண்டன் பார்-அட்-லாவை விட (பாரிஸ்டர் வ.வே.சு. ஐயரை விட) பாரதியாரே அரவிந்தரை அடிக்கடி பார்த்து வருவார். நாகசாமி, நீலகண்ட பிரம்மச்சாரி, மாடசாமி முதலியோர் பாரதியாரை அடிக்கடி கண்டு பேசுவார்கள். நாகசாமி, 'ஆரியன் ஸ்டோர்ஸ்' என்ற ஜவுளிக் கடை வைத்து, தேச பக்தர்களுக்குப் பணம் உதவுவார், அரவிந்தர் ஒல்லியாக மெலிந்து இருப்பார். பாரதி அவருடன் பேசுவார். நாங்கள் பார்த்திருப்போம். ஞாயிறு தோறும் கடற்கரையில் சுதேசிகள் கூடுவர், கூட்டம் நடக்கும். அங்கேயும், தமது இல்லத்திலும் பாரதியார் தமது 'ஆடுவோமே, பள்ளுப் பாடுவோமே!' போன்ற பாடல்களை உணர்ச்சியுடன் பாட நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

''பாரதியாருடன் நானும் தோப்பு, துரவுகளுக்குப் போவேன். அவருடன் பழகப் பழக, அவர் போலவே நடை உடை பாவனைகளை அனுசரிக்க ஆரம்பித்தேன். அவர் போலவே மேல் துண்டு அணியலானேன். அவர் போலவே எனக்கும் சி.ஐ.டி. (போலீஸ் வேவுகாரர்கள்) போட்டார்கள். நாராயணசாமிப்பிள்ளை என்ற ஒரு சி.ஐ.டி. ஒரு சமயம் சட்ட விரோதமாக மிக நெருக்கத்தில் தொடர்ந்து வந்தார். அதனால் நான் அவரை நையப் புடைத்துவிட்டேன். ஆரம்ப நாட்களில், பாரதியார் கூட, சி.ஐ.டி. தொல்லை தாங்காமல், வீட்டுக்குள் தெரு வழியே நுழைந்து, கொல்லைத் தோட்டம் வழியாக வெளியேறிவிடுவதுண்டு. அந்தக் காலத்தில் தேசகாரியத்தில் ஈடுபட்ட எல்லாருக்கும் 'சுதேசிகள்'' என்று பெயர்.

''கடற்கரைக்கோ தோப்புத் துரவுக்கோ அழைத்துக் கொண்டு சென்றால், பாரதியார் எங்களை உட்காரச் சொல்வார், தாம் உட்கார மாட்டார். அவருக்கு உட்கார இருப்புக் கொள்ளாது. எங்களை உட்காரச் சொல்லிவிட்டு ஓடுவார், ஆடுவார், பாடுவார். புதுவையில் இருந்த இரும்புக் கடற்பாலத்தில் மாலைவேளைகளில் உலாவச் சென்றாலும் இதே கதைதான். அங்கிருந்த பெஞ்சுகளில் எங்களை உட்காரச் சொல்லிவிட்டு, அவர் நடைபோடுவார், நண்பர்களைக் கண்டு பேசுவார், பாடுவார்.''

'பாரதியார் யார்க்கும் இனியர்; யாரும் அவருடன் சரளமாகப் பழக முடியும், அவரும் எல்லாருடனும் தாராளமாகப் பழகுவார்' என்று திரு. வைத்தியநாதசாமிப் பிள்ளை சொன்னார். அவர் கூறியதாவது: ''பாரதியாரிடம் சரளமாகப் பேசுவேன்; ஆனால், லண்டன் பார்-அட்-லாவிடம் (பாரிஸ்டர் வ.வே.சு. ஐயரிடம்) மட்டும் ஜாக்கிரதையுடன் மட்டு மரியாதை குறையாமல் பழகுவேன். பாரதியார் என்னை 'ஓம் சக்தி சக்தி யென்று சொல்லு' (''சக்திக்கு ஆத்ம சமர்ப்பணம்') என்ற பாடலைப் பாடச் சொல்லுவார். பாரதியார் வீட்டுக்குப் போனாலும் பேதமின்றி தாராளமாக அவர் பழகுவார். வீட்டில் அவர் பாட்டு எழுதும்போது பார்த்திருக்கிறேன். தனித் தாள்களில் வெகு வேகமாக எழுதுவார். தாள்களை அடுக்கி வைப்பார். பாடல் எழுதிய தாள்களை நண்பர்களுக்குக் கொடுப்பார். பாரதியாரது கையெழுத்தில் ஒரு பாடல் முன்பு என்னிடம் இருந்தது. அவர் சென்னைக்குப் போன பிறகு கடிதம் எழுதினார்; அதுவும் இருந்தது. நான் புதுவையிலிருந்து விழுப்புரம் குடிபெயர்ந்த சமயம் அவை எங்கோ போய்விட்டன. அவை இருந்தால் இன்று மதிப்பற்ற பொக்கிஷங்களாக இருக்கும். நல்ல வேளையாக, புதுவையில் எங்கள் வீட்டில் பழைய 'இந்தியா' தொகுதி ஒன்று இருக்கிறது. தேடி எடுக்கவேண்டும்.

1915 முதல் 1919 வரை திரு. வைத்தியநாதஸ்வாமிப் பிள்ளை புதுவையின் மற்றொரு பிரசித்தி பெற்ற பழைய அச்சகமான 'ஸைகோன் சின்னையா பிரஸ்'ஸில் வேலை பார்த்தார். இந்த அச்சக முதல்வர் ''சூரியோதயம்'' என்ற தேசிய தமிழ் வாரப் பத்திரிகையை நடத்தினார். நீலகண்ட பிரம்மச்சாரியைப் பொறுப்பாசிரியராகக் கொண்ட இந்தப் பத்திரிகைக்கும் பாரதியார் விஷய தானம் செய்துள்ளார். இதுவும் 1910-இல் பாரதியின் ''இந்தியா'' போலவே பிரிட்டிஷாரின் தடைக்கு உள்ளாயிற்று. 'சூரியோதயத்தில்'' நீலகண்ட பிரம்மச்சாரியிடம்தான் முதன் முதலாகப் பத்திரிகைத் தொழில் கற்றார், திரு. பரலி சு. நெல்லையப்பர். அவரை சென்னையிலிருந்து புதுவை அழைத்து வந்தார் நீலகண்ட பிரம்மச்சாரி. (86 வயதாகும் இவர் தற்சமயம் ஸ்ரீ ஸத்குரு ஓம்கார் என்ற பெயரில் கர்நாடக மாநிலத்தில் நந்தி என்ற ஊர் அருகே தமது மலையடிவார ஆசிரமத்தில் தனியே இருந்து வருகிறார், இவரது ஆசிரமத்திலிருந்தே நமது தென் பெண்ணை ஆறு கிளம்புகிறது.

''லண்டன் பார்-அட்-லா'' (வ.வே.சு. ஐயர்) பற்றியும் சில சுவையான தகவல்களைத் திரு. வைத்தியநாத ஸ்வாமிப் பிள்ளை கூறினார். ஐயர் நன்றாக நீந்துவாராம்; புதுவைக் கடலில் வெகு தூரம் உள்ளே போவாராம். கம்பனிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட இவர், கம்பனுடைய திரு உருவச் சிலை இருக்கிறதெனக் கேள்விப்பட்டு, ஒரு முறை ''மதுரைக்கோ எங்கோ'' மாறுவேடத்தில் சென்று வந்தாராம். ''கொண்டையுடன் உள்ள கம்பர் படம் கொண்டுவந்தார். அது அவர் புதுவையில் வெளியிட்ட ஒரு நூலில் அச்சிடப்பட்டது'', என்று சொல்கிறார் திரு. வைத்தியநாதஸ்வாமிப் பிள்ளை. புதுவையில் தமது 'கம்ப நிலைய'த்தின் மூலம் ஐயர் வெளியிட்ட ''கம்ப ராமாயணம்-பால காண்டம்'' பதிப்பில் இப்படம் இருக்கலாம் என ஊகிக்கப்படுகிறது.

பாரதி, வ.வே.சு. ஐயர், அரவிந்தர், வ.உ.சி., ராஜாஜி, கிரி முதலிய பெருமக்களிடம் அந்தக் காலத்தில் பழகிய வாய்ப்புப் பெற்ற திரு. வைத்தியநாதஸ்வாமிப்பிள்ளையின் அடக்கமான சுபாவம், அவரது அனுபவங்களை நாம் முன்னரே அறிந்து கொள்ள முடியாமற் செய்துவிட்டது. அவர் மூலம் மேலும் பல அரிய தகவல்களை அறியும் வாய்ப்பு இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது அதிர்ஷ்டமே! பாரதியார் மறைந்தே ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன என்றாலும், அவரை நேரடியாக அறிந்தோரது அனுபவ நினைவுகள் இன்றும் நமக்குக் கிடைப்பது வியப்புதான். பாரதியார் விஷயத்தில் புதிய தகவல்களைத் தேடுவதில் நாம் இப்போதும் தளரலாகாது என்ற படிப்பினையையே இது நமக்குப் புகட்டுகிறது.

சுதேச உணர்வே நம்மை வாழவைக்கும்

சுதேசி என்பது நம்முள் இருக்கும் ஓர் உணர்ச்சி. தூரமாக இருப்பதை விலக்கிவிட்டு நம்மை ஒட்டிச் சுற்றிலுமிருப்பவைகளை உபயோகித்துக் கொள்ளுபவர்களாகவும், அவற்றிற்குச் சேவை செய்பவர்களாகவும் நம்மை அந்த உணர்ச்சி கட்டுப்படுத்துகிறது. ஆகவே, சமயத்தைப் பொறுத்தவரையில், எனது இந்த விளக்கத்தின் தேவைக்குப் பொருத்தமாக இருப்பதை முன்னிட்டு, என்னுடைய பாரம்பரிய சமயத்தோடுதான் என்னை நான் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். எனக்கு அடுத்துச் சமீபமாகவுள்ள சமயத்தின் பயன் என்பது இதுதான். அச்சமயத்தில் குறைபாடுகளை நான் கண்டால், அதன் குறைபாடுகளை நீக்குவதன் மூலம் நான் அதற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். ராஜீயத் துறையிலும் எனக்கு அருகாமையிலுள்ள தான ஸ்தாபனங்களை நான் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அவற்றில் நன்ருகத் தெரிந்ததாகவுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்குவதன் மூலம் அவற்றிற்கு நான் சேவையும் செய்ய வேண்டும். பொருளாதாரத் துறையிலும் என்னைச் சுற்றி அக்கம் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் தயாரிக்கும் பொருள்களை மாத்திரமே நான் உபயோகிக்க வேண்டும். அந்தக் கைத்தொழில்களில் ஏதாவது குறைபாடுகளிருந்தால் சீர்திருத்தி, அவற்றைத் திறமையானவைகளாகவும், பூரணமானவையாகவும் ஆக்குவதற்கு நான் சேவையும் செய்ய வேண்டும். இத்தகைய சுதேசியத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதானல் அது நம் வாழ்நாளில் நிறைவேறப் போவதில்லை; ஓர் ஆயிரம் ஆண்டும் ஆகிவிடக்கூடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு அது பல காலமுறைக்கு முழுவதும் நிறைவேருது என்று இருந்தாலும்கூட சுதேசியத்தை நாம் கைவிட்டு விட முடியாது.

சுதேசி உணர்ச்சியின் வயப்பட்டிருக்கும் நிலையில் இந்நாட்டின் புராதனமான ஸ்தாபனங்களும், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களும் என்னைத் தம்வசப்படுத்திக்கொள்ளுவதைக் காண்கிறேன். உண்மையாகவே இந்தியா குடியாட்சி நாடு, அதனுல்தான் இந்தியா தனக்கு ஏற்பட்ட எத்தனையோ அதிர்ச்சிகளையெல்லாம் சமாளித்து நின்றிருக்கிறது. மன்னர்களும் பிரதானிகளும் இந்தியாவில் பிறந்தவர்களாயினும் சரி, அந்நியராயினும் சரி, நிலத்தீர்வையை வசூல் செய்துகொண்டதைத் தவிர, பொதுவாகப் பொதுமக்களிடம் எந்தவிதமான

மகாத்மா காந்தி

சம்பந்தமும் அவர்கள் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. பொதுமக்களும் அவர்களுக்குஉரியதைக்கொடுத்துவிட்டு மற்றவைகளிலெல்லாம் தங்களுக்கு விருப்பமான வழிகளில் நடந்துவந்தார்கள். இம்மக்களிடமிருந்த விசாலமான சாதி முறை, சமூகத்தின் மதத் தேவைகளுக்கு உதவியாக இருந்து வந்ததோடு, அதன் ராஜீயத் தேவைகளுக்கும் உதவியாக இருந்து வந்தது. கிராமவாசிகள் தங்களுடைய உள்விவகாரங்களையெல்லாம் சாதி முறையைக் கொண்டே தீர்த்துக் கொண்டார்கள். ஆளும் அதிகாரத்தின் அதிகாரங்களின் அடக்கு முறைகளையும் இந்தச் சாதி முறையைக் கொண்டே சமாளித்துக் கொண்டார்கள். இச்சாதி முறையிலிருந்து தனது அற்புதமான நிர்வாகத் திறமையைப் பெற வல்லதாக இந்திய சமுதாயம் இருந்தது என்பதை மறுப்பது சாத்தியமல்ல. ஒழுங்காக நிர்வகித்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் நமக்குக் கிடையாது என்று சொல்லிக் கொள்வது இக்கால வழக்கமாகிவிட்டது. புதுச் சம்பிரதாயங்களில் வளர்ந்துவிட்டவர்கள் விஷயத்தில் ஓரளவுக்கு இது உண்மையே.

சுதேசி உணர்ச்சியிலிருந்து மோசமான வகையில் நாம் முற்றிலும் மாறி விட்டதனுல் பயங்கரமான சங்கடத்தில் துன்பப்பட்டு வருகிருேம். படித்தவர்களாகிய நாம், அந்நிய மொழியின் மூலமே நமது கல்வியைப் பெற்றிருக்கிருேம். இதனுல், நாம் பொதுமக்களிடம் எந்தவிதத்திலும் பிரதிபலிக்கவில்லை. பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்க நாம் விரும்பினுலும் அது நம்மால் முடிவதில்லை. ஆங்கில அதிகாரிகளை இம்மக்கள் எவ்வாறு எண்ணுகிருர்களோ அதேமாதிரிதான் நம்மையும் எண்ணுகிருர்கள்

அவர்களுடைய உள்ளங்கள் இந்த இருபாலருக்கும் தெரிவதும் இல்லை. அவர்களுடைய அபிலாஷைகள் வேறு; நம் அபிலாஷைகள் வேறு. எனவே, இருதரப்பாருக்குமிடையே பிளவு இருந்து வருகிறது. உண்மையில் நாம் இப்பொழுது காண்பது, அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்னும் நமக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லாமல் இருப்பதையேயன்றி அவர்கள் தங்களை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளத் தவறி விட்டார்கள் என்பதை அல்ல. சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளாக நாம் நமது தாய்மொழிகளின்

மூலமே கல்வி பெற்று வந்திருப்போமானால், நம் வீட்டுப் பெரியவர்களும் நம் வேலைக்காரர்களும் அண்டை வீட்டுக்காரர்களும், நாம் பெற்ற அறிவில் பங்கு கொண்டிருப்பார்கள். போஸோ, ராயோ கண்டு பிடித்திருப்பவை யாவும்இராமாயணத்தையும்மகாபாரதத்தையும் போலவே குடும்பப் பொக்கிஷங்களாக இருந்து வரும். இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் சாதாரணப் பொது மக்களைப் பொறுத்தவரையில், நம் விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்திருக்கும் உண்மைகளும், வெளி நாட்டினர் கண்டுபிடித்தவையும் ஒரே மாதிரிதான் ஆகின்றன. கல்வித் துறைகள் யாவும் தாய் மொழியின் மூலமே போதிக்கப்பட்டு வந்திருக்குமானால், இம் மக்கள் அற்புதமான வகையில் அறிவுச் செல்வத்தை அடைந்திருப்பார்கள் என்று துணிந்து கூறுவேன். கிராம சுகாதாரம் போன்ற பிரச்சினைகள் வெகு காலத்திற்கு முன்பே தீர்ந்திருக்கும். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள், விசேஷ முறையில் இன்று ஜீவனுள்ள சக்திகளாக இருந்து வரும். இந்தியா தனக்குத் தேவையான முறையில் சுயாட்சியை அநேகமாக அனுபவித்துக் கொண்டுமிருக்கும். இந்நாட்டின் புனிதமான மண்ணில், திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்டு வரும் படுகொலைகளின் மானங்கெட்ட காட்சியைக் காண வேண்டியும் நேர்ந்திருக்காது. இவற்றையெல்லாம் சீர்படுத்திக் கொள்ள இன்னும் காலம் கடந்து விடவில்லை.

பொருளாதார கைத்தொழில் வாழ்வில் சுதேசியத் தத்துவத்திலிருந்து நாசகரமான வகையில் மாறிவிட்டதுதான் பொதுமக்களிடையே ஆழ்ந்துவிட்ட வறுமைக்குக் காரணம். வெளிநாடுகளிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வர்த்தகப் பொருள் எதுவும் வராமலிருக்குமானால், இந்தியா இன்று பாலும் தேனும் பெருக்கெடுத்து ஓடும் நாடாக இருக்கும். ஆனால், இப்பொழுது அப்படி இல்லை. நாம் பேராசை கொண்டிருந்தோம். அதேமாதிரி இங்கிலாந்தும் பேராசை கொண்டது. இந்தியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் தொடர்பு, நிச்சயமாக ஒரு தவறையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால், இந்தியாவில் இங்கிலாந்து இருந்துகொண்டிருப்பது தவறின் காரணமாக அல்ல. இந்தியாவை, அதன் மக்களின் நன்மைக்காகத் தான் தர்மகர்த்தாவாக வைத்திருப்பதாகக் கூறி வருவதே பிரிட்டனின் பகிரங்கமான கொள்கை. இது உண்மையானால், லங்காஷயர் ஒதுங்கி இருந்துவிட வேண்டும். மேலும், சுதேசித் தத்துவம் நியாயமான தத்துவமாக இருந்தால், லங்காஷயர் எந்த வித நஷ்டமுமின்றி ஒதுங்கி இருந்துவிட முடியும். அதன் மூலம் இப்போதைக்கு ஏற்படும் அதிர்ச்சியையும்அது சமாளித்துக் கொண்டு விடலாம். நான் சுதேசியத்தை எண்ணும்போது, வஞ்சந் தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் பகிஷ்கார இயக்கமாக இதை நான் நினைக்கவில்லை. எல்லோரும் அனுசரித்தாக வேண்டிய மத தருமமாகவே நான் இதைக் கருதுகிறேன். நான் பொருளாதார நிபுணன் அல்ல. ஆனால், தனக்குத் தேவையானவைகளை யெல்லாம் தானே எளிதில் உற்பத்தி செய்து கொண்டு தனக்குத் தானே வாழக் கூடிய நாடாக இங்கிலாந்து இருக்க முடியும் என்று கூறும் பொருளாதார நூல்கள் சிலவற்றை நான் படித்திருக்கிறேன். இது முற்றிலும் பைத்தியக்காரத்தனமான யோசனையாக இருக்கலாம். உலகத்தில் வெளிநாடுகளிலிருந்து அதிகமாக இறக்குமதி செய்யும் நாடு இங்கிலாந்து என்பதே, அது உண்மையாக இருக்க முடியாது என்பதற்குச் சிறந்த அத்தாட்சியாகவும் இருக்கக் கூடும். என்றாலும், லங்காஷயருக்காகவோ, வேறு எந்தநாட்டிற்காகவோ வாழும் நாடாக இந்தியா இருக்க முடியாது. ஏனெனில், தனக்குத் தானே வாழ இந்தியாவினால் முடியும்.

இந்தியாவின் தேவைக்கு வேண்டியவைகளையெல்லாம் தன்னுடைய எல்லைக்குள்ளேயே உற்பத்தி செய்து கொண்டால் தான் அப்படி உற்பத்தி செய்து கொள்ள உதவி செய்தால் மாத்திரமே, இந்தியா தனக்குத் தானே வாழ இந்தியாவினால் முடியும். சகோதர நாசத்தையும் பொறாமையையும் மற்றும் பல தீமைகளையும் உண்டாக்குவதாயிருக்கும் பைத்தியக்காரத்தனமான - நாசகரமான போட்டிவெறியில் இந்தியா நுழையவேண்டியதில்லை; நுழையவும் கூடாது. ஆனால், இந்நாட்டின் பெரும் இலட்சாதிபதிகள் இந்த உலகப் போட்டியில் பிரவேசிப்பதை யார் தடுக்க முடியும்? சட்டத்தினால் நிச்சயமாக இதைச் செய்துவிட முடியாது என்றாலும், பொதுஜன அபிப்பிராயச் சக்தியும், சரியான கல்வியுமே விரும்பத்தக்க வழியில் பெருமளவு இதைச் செய்ய இயலும். கைத்தறி நெசவுத் தொழில் சாகும் நிலையில் இப்பொழுது இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு பல இடங்களுக்கு நான் சென்றபோது, முடிந்த வரையில் எத்தனை நெசவாளர்களைப் பார்க்க முடியுமோ அத்தனை பேரையும் பார்க்க விசேஷ சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டேன். ஒரு சமயம் சுபிட்சமாகவும், கௌரவமானதாகவும் இருந்த தொழிலை அவர்கள் எவ்விதம் இழந்து விட்டார்கள், அவர்கள் குடும்பங்கள் அத்தொழிலிலிருந்து எவ்வாறு விலகிவிட்டன என்பதைக் காண மனம் வேதனைப் பட்டது.

சுதேசியத் தத்துவத்தை நாம் பின்பற்றுவதாக இருந்தால், நமக்குத் தேவைப்படுகிறவைகளைச் செய்து கொடுக்கக் கூடியவர்கள் நம் அக்கம் பக்கத்தில் யார் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது உங்கள் கடமையாகவும், என் கடமையாகவும் இருக்க வேண்டும். நமக்குத் தேவைப்படும் சாமான்களை எப்படிச் செய்வதென்பது அவர்களுக்குத் தெரியாமலிருந்தால், நல்ல பிழைப்புக்கான தொழில் அந்த அக்கம் பக்கத்தாருக்குத் தெரியாமலிருந்தால், அதை அவர்களுக்கு நாம் கற்றுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது இந்தியாவின் ஒவ்வொரு கிராமமும் தனக்கு வேண்டியதைத் தானே தயாரித்துக் கொள்ளுவதாகவும் சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் பகுதியாகவும் இருக்கும். உள்ளூரில் தயாராகாத அவசியமான சரக்குகளை மற்றக் கிராமங்களில் நம் பண்டங்களுக்குப் பதிலாக வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள்.

பகவத்கீதையில் ஒரு சுலோகம் உண்டு. 'பணக்காரர்களையே சாதாரண மக்கள் பின்பற்றுகிறார்கள்' என்பதுதான் அந்தச் சுலோகத்திற்குச் சாதாரணமான பொருள். சமூகத்தில் அறிவு படைத்தவர்களாக இருப்பவர்கள், கொஞ்சக் காலத்திற்கு எவ்வளவுதான் அசௌகரியங்களை உண்டாக்குவதாக இருந்தாலும் பொருட்படுத்தாது சுதேசி விரதத்தை மேற்கொள்ளுவார்களேயானால், இத்தீமையைப் போக்கிவிடுவது மிகவும் எளிது. வாழ்க்கையின் எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும், அதில் சட்டம் தலையிடுவது என்பதை நான் வெறுக்கிறேன். அதிகம் சொன்னால், அதைக் குறைந்த தீமை என்று சொல்லலாம். என்றாலும், வெளிநாட்டுச் சரக்குகள் மீது பாதுகாப்புத் தீர்வையைக் கடுமையாக விதிப்பதை நான் சகிப்பது மாத்திரமல்ல, வரவேற்பேன்;

அப்படி விதிக்க வேண்டும் என்றும் கோருவேன். நேட்டால், ஒரு பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற நாடு. என்ருலும், மற்ருேர் பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற நாடான மொரீஷியஸிலிருந்து வந்த சர்க்கரைக்கு நேட்டால் தடை வரி விதித்துத் தன் சர்க்கரைக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தது. ஆனுல், இங்கிலாந்தோ, தடையில்லாத வர்த்தகத்தைத் திணித்து இந்தியாவுக்கு விரோதமான பாதகத்தைச் செய்திருக்கிறது. இது இங்கிலாந்துக்கு உணவாக இருக்கலாம். ஆனுல், இந்த நாட்டுக்கோ அது விஷமாகவே ஆயிற்று.

பொருளாதார வாழ்க்கையில் எப்படியும் இந்தியா சுதேசியத்தை மேற்கொள்ளவே முடியாது என்று எப்பொழுதும் வற்புறுத்திக் கூறப்படுகிறது. இந்த ஆட்சேபத்தைக் கூறி வருகிறவர்கள், சுதேசியத்தை வாழ்க்கையின் விதியாகவே கவனிப்பதில்லை. இது வெறும் தேசாபிமான முயற்சியே என்றும், இதை அனுசரிப்பதால் தங்கள் சொந்தச் சௌகரியங்களைத் துறக்கவேண்டியிருந்தால் இம்முயற்சியைச் செய்ய வேண்டியதே இல்லை என்றும் அவர்கள் நினைக்கிருர்கள். ஆனுல், இங்கு விளக்கப்பட்டிருக்கும் வகையில் சுதேசியம் என்பது ஒரு சமயக்கட்டு திட்டம்; தனிப்பட்டவர்களுக்கு அதனுல் உடல் சம்பந்தமான அசௌகரியம் என்ன நேர்ந்தாலும், கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாது அதை அனுசரித்தாக வேண்டும். குண்டூசியோ, ஊசியோ இந்தியாவில் செய்யப்படவில்லை என்பதனுல், சுதேசி விரதம் கொண்டவர், அவற்றை உபயோகிக்காமல் இருக்க நேருவதைக் குறித்துப் பயந்துவிட வேண்டியதில்லை. நமக்கு மிக அவசியமானவை என்று இன்று நாம் நினைக்கும் நூற்றுக்கணக்கான பொருள்கள் இல்லாமலேயே வாழச் சுதேசியவாதி கற்றுக் கொண்டுவிடுவார். மேலும், சாத்தியமில்லாதது என்று சொல்லிக் கொண்டு சுதேசி என்பதையே அடியோடு மறந்துவிடுகிறவர்கள், நிதானமானமுயற்சியினுல்அடையவேண்டிய இலட்சியமே சுதேசியம் என்பதை மறந்துவிடுகின்றனர். இந்நாட்டில் கிடைக்காத சாமான்களில் மாத்திரம் தற்காலிகமாகப் பிற நாட்டுப் பொருள்களை உபயோகிப்பது என்று நம்மை அனுமதித்துக் கொண்டு, குறிப்பிட்ட சாமான்களைச் சுதேசிப் பொருள்களாகவே உபயோகிப்பது என்று நாம் இருந்தாலும், சுதேசி இலட்சியத்தை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருப்பவர்களேயாவோம்.

சுதேசிக்கு எதிராக இன்னுமொரு ஆட்சேபமும் கிளப்பப்படுகிறது. இதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். சுதேசியம் மிகவும் மோசமான சுயநலத் தத்துவம், நாகரிக மக்களின் தருமக் கோட்பாட்டிற்கு இது விரோதமானது என்று இந்த ஆட்சேபக்காரர்கள் கருதுகிருர்கள். சுதேசியத்தை மேற்கொள்ளுவது காட்டு மிராண்டித்தனத்திற்குத் திரும்புவதுதான் என்றும் இவர்கள் நினைக்கிருர்கள். இவர்கள் கூறுவதைக் குறித்து விவரமான பரிசிலனையில் நான் இறங்குவதற்கில்லை. ஆனுல், அடக்கத்திற்கும், அன்புக்கும், தருமத்திற்கும் மிகவும் பொருத்தமான தத்துவம் சுதேசி ஒன்றே என்று வற்புறுத்திக் கூறுவேன். என் சொந்தக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றவே என்னுல் முடியாமலிருக்கும்போது, இந்தியா முழுவதையும் காப்பாற்றக் கிளம்ப நினைப்பது அகம்பாவமேயாகும். என் முயற்சியையெல்லாம் குடும்பத்தினிடமே செலுத்தி, அதன் மூலம் நாடு முழுமைக்கும் விரும்புவீர்களாயின் மனிதவர்க்கம் முழுமைக்கும் சேவை செய்வதாக எண்ணுவதுதான் நல்லது. இதுதான் அடக்கம்; இதுதான் அன்பு. நம் செயலின் தன்மையை நம் நோக்கமே நிர்ணயிக்கும். மற்றவர்களுக்கு நான் துன்பங்கள் இழைப்பதைப் பொருட்படுத்தாமலேயே நான் என் குடும்பத்திற்குச் சேவை செய்து வரலாம். உதாரணமாக மக்களை வருத்திப் பணம் பறிக்கக் கூடியதாகவுள்ள ஓர் உத்தியோகத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இதன்மூலம் பணக்காரனுகிறேன்.

ஆட்டோகிராப் விளைத்த அற்புதம்

ஒரு முறை காந்திஜி சிறையிலிருந்தபோது ஓர் ஆங்கிலோ—இந்திய அதிகாரி அவரிடம் வந்து 'ஆட்டோகிராப்' கேட்டார்.

காந்திஜி ஆட்டோகிராப்பில் வெறும் கையெழுத்திடாமல், கருத்துரையையும் எழுதினுர். அந்தக் கருத்துரை இதுதான் :

அன்பாயிருக்கக் காசு, பணம் செலவில்லை **(It does not cost to be kind)**

இந்த வாக்கியத்தைப் படித்ததிலிருந்து, அந்த ஆங்கிலோ-இந்திய அதிகாரியின் முரட்டுச் சுபாவம் மாறிவிட்டது.

பிறகு என் குடும்பத்தின் நியாயமில்லாத தேவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றிவைக்கிறேன். இவ்வாறு நான் செய்வது என் குடும்பத்திற்கோ, நாட்டிற்கோ சேவை செய்ததாகாது.

நான் இதற்கு மாருக வேறென்றும் செய்யலாம். உழைத்து என் ஜீவனத்தை நடத்திக் கொண்டு, என்னை நம்பியிருப்பவர்களின் ஜீவனத்திற்கு வேண்டியதைச் செய்வதற்காகவே கடவுள் எனக்குக் கைகளையும் கால்களையும் கொடுத்திருக்கிருர் என்பதை நான் உணர்ந்துவிடலாம். அப்பொழுது நான் என் வாழ்க்கையையும், என் பேச்சைக் கேட்கும் படி நான் செய்யக்கூடியவர்களின் வாழ்க்கையையும் உடனே எளிமையானதாக்கி விடுவேன். இவ்வாறு செய்வதால், பிறர் யாருக்கும் கெடுதலை உண்டாக்காமல் என் குடும்பத்திற்குச் சேவை செய்தவனுவேன். இந்த வாழ்க்கை முறையை எல்லோரும் அனுசரிக்கிருர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்பொழுதே நாடு இலட்சியநிலையை அடைந்துவிடும். எல்லோரும் ஏககாலத்தில் அந்த நிலையை அடைந்துவிட மாட்டார்கள். ஆனுல், நம்மில் யார் அதன் உண்மையை உணர்ந்து அதை நடைமுறையில் கொண்டு வருகிருேமோ அவர்கள் அத்தகைய இன்பகரமான நாள் வரும் என்று எதிர்பார்ப்பதோடு அது வருவதையும், துரிதப்படுத்தலாம். இத்தகைய வாழ்க்கைத் திட்டத்தில் மற்ற எல்லா நாடுகளையும் விலக்கிவிட்டு இந்தியாவுக்கே சேவை செய்வதாகத் தோன்றுவதில் மற்ற எந்த நாட்டிற்கும் நான் கெடுதி செய்யவில்லை.

என் தேச பக்தி, மற்ற நாடுகளை ஒதுக்குவது, அந்நாடுகளைச் சேர்ப்பது ஆகிய இரண்டும் கொண்டது. முழு அடக்கத்துடன் என்னுடைய கவனம் முழுவதையும் நான் பிறந்த நாட்டிடம் செலுத்துகிறேன் என்ற வகையில் அது பிறநாடுகளை ஒதுக்குவதாகிறது. ஆனுல், என்னுடைய சேவை, போட்டி அல்லது விரோதத்தன்மையுடையது அல்ல என்ற வகையில், மற்ற நாடுகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளுவதாகிறது. 'உன் அண்டை வீட்டுக்காரன் சொத்துக்குச் கேடு நேராதவாறு உன் சொந்தச் சொத்தைஉபயோகப்படுத்து' என்பது, ஒரு சட்ட விதி என்பது மாத்திரமல்ல. ஆனுல், அது வாழ்க்கையின் உயரிய தத்துவம். அகிம்சை அல்லது அன்பைச் சரியானபடி அனுசரிப்பதற்கு அதுவே மார்க்கம்.

(ஆதாரம் : Village Swaraj)

கிராமக் கைத்தொழிலின் மறுமலர்ச்சி

— மகாத்மா காந்தி —

நாம் கிராமத்தாருக்கு மிகப்பெரிய கொடுமை இழைத்த குற்றம் புரிந்திருக்கிறோம். இக் குற்றத்திற்கு நாம் செய்யக் கூடிய ஒரேயொரு பரிகாரம், அவர்களுடைய அழிந்து போன கைத்தொழில்களையும், கலைகளையும் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கச் செய்து, இவ்வகையில் உண்டாக்கப்படும் பண்டங்கள் உடனுக்குடன் விற்பனையாவதற்கு ஏற்பாடு செய்தலே. கடவுளை விட அதிகப் பொறுமையும் சகிப்பும் உள்ளவர்கள் இருக்க முடியாது. ஆனால் அவர் பொறுமைக்கும் ஓர் எல்லை, அளவு இருக்கவே செய்கிறது. நாம் கிராமங்களிடம் நமக்குள்ள கடமையை மறந்து வாழ்ந்தால் அது கடவுளுக்கே பொறுக்காமல் போய்விடவும், அது நம் அழிவில் போய் முடியும்.

கிராமங்களுக்கு நாம் செலுத்த வேண்டிய கடமை அப்படியொன்றும் சிரமமானதல்ல, சொன்னால் நம்பமுடியாத அளவு சுலபமானதே. இதற்கு நாம் முதலில் கிராம மனப்பான்மை பெற வேண்டும்; நம் சொந்தத் தேவைகளையும் நம் குடும்பங்களுக்கு வேண்டியவைகளையும் கிராமங்களிலிருந்தே பெறப் பார்க்க வேண்டும். இதற்குச் செலவும் அதிகமாகாது. நாம் செய்ய வேண்டியது, அருகாமையிலுள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்கே உண்டாக்கப்படும் பண்டங்களை, நகரங்களில் உள்ள நாங்கள் உடனுக்குடன் வாங்கிக் கொள்கிறோமென்று உறுதி கூறுதலே. இதை எல்லா ஆடவரும் பெண்களும் — அவர்கள் எந்தச் சாதி, சமயம் அல்லது கட்சியைச் சேர்ந்தவராயினும் — சுலபமாய்ச் செய்யலாம். இது நம் நாட்டின் உண்மைப் பொருளாதாரத்துடன் முற்றிலும் பொருந்துவது.

நாம் நம் வீடுகளில் தினமும் உபயோகிக்கும் எல்லாப் பொருள்களையும் ஏற்கெனவே கிராம மக்கள் செய்து தந்திருக்கிறார்கள்; இப்பொழுதும் அவர்களால் இவற்றைச் செய்து தரமுடியும். நாம் நம் மனதைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு அதை இத்திசையில் திருப்பி மட்டும் விட்டால் கிராம மக்கள் கையில் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் போய்ச்சேர உடனே வழி பிறக்கும்.

நகரவாசிக்கு கிராமங்களெல்லாம் இப்பொழுது தீண்டாதார் குப்பங்களாக ஆகிவிட்டன. அவருக்கு கிராமங்களே தெரிவதில்லை. அங்கே போய்த் தங்கவே பிடிப்பதில்லை. ஏதோ காரணத்தினால் கிராமத்தில் போய் இருக்க நேர்ந்துவிட்டால், அங்கும் நகரத்தில் போலவே எல்லாவற்றையும் செய்துகொள்ள விரும்புகிறார். 30 கோடி மக்களுக்கு இடமளிக்கக்கூடிய அவ்வளவு நகரங்களை நம்மால் உண்டாக்க முடியுமென்றால் இதை அனுமதிக்கலாம். ஆனால் நிர்ப்பந்தமான வேலையின்மையின் நேர் விளைவாக, அழிந்து போன கிராமக் கைத்தொழில்களை உயிர்ப்பித்து நடத்துவதையும், மேன்மேலும் பெருகிக் கொண்டிருக்கும் கிராமங்களின் ஏழைமையைத்தடுத்து நிறுத்துவதையும் விட இது அதிக சிரமமானது.

கிராமங்கள் சுரண்டப்படுதல் நின்றால்தான் அவற்றிற்குப் புத்துயிரளிக்க முடியும். பேரளவில் இயந்திரத் தொழில்களை விருத்தி செய்கையில் மும்முரமாகவோ சாவதானமாகவோ கிராமத்தாரைச் சுரண்டவே வேண்டியிருக்கும். ஏனெனில் அப்பொழுது போட்டியும், உற்பத்தியாகும் பொருள்களை விற்பதும் பெரிய பிரச்சினைகளாகிவிடும். ஆகையால் ஒவ்வொரு கிராமமும் தன் தேவைக்கு வேண்டிய பொருள்களை மட்டும் உற்பத்தி செய்து சுய தேவைப் பூர்த்தி பெறுமாறு பார்த்துக் கொள்வதிலேயே நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கிராமக் கைத்தொழில்களின் இந்த அம்சத்தை மட்டும் நாம் பழுதுறுது பார்த்துக் கொண்டால், அவர்களே தயாரித்துக் கொள்ளக்கூடியதும், சிரமமின்றி வெளியேயிருந்து வாங்கிக் கொள்ளக் கூடியதுமான இயந்திர சாதனங்களை உபயோகிப்பதில் நமக்கு ஆட்சேபமில்லை. பிறரைச் சுரண்டுவதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்தக் கூடாதென்பதே இதில் நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்.

(ஆதாரம்: Village Swaraj)

கீதையின் பயன்

ஐயப்பாடுகள் என் உள்ளத்தைச் சூழும் போது, ஏமாற்றங்கள் என்னை நெருங்கி வந்த போது, கண்ணுக்கெட்டியமட்டும் நம்பிக்கை ஒளி துளியும் தென்படாதபோது, நான் பகவத் கீதையைத்தான் கையில் எடுப்பேன்; அதில் ஏதாவதொரு சுலோகம் என் மனத்துக்கு ஆறுதல் அளிக்கும். தாங்க முடியாத துயரத்துக்கு நடுவிலேயும், உடனே நான் புன் சிரிப்புப் பூப்பேன். என் வாழ்க்கையில் புறத் துன்பங்கள் எத்தனையோ நேர்ந்திருக்கின்றன. வெளிக்குத் தெரியும் விதமோ தெரியாதபடியோ என்னை அவை பாதிக்காததற்குக் காரணம் பகவத் கீதையின் உபதேசமே.

—மகாத்மா காந்தி

(1925 ஆகஸ்டு 6–ஆம் தேதி 'யங் இந்தியா' பத்திரிகையில் எழுதியது.)

தமிழ்நாட்டின் அரிசன மக்கள் தொகை 75 லட்சம் ஆகும். இது மொத்த மக்கள் தொகையில் 18 விழுக்காடு ஆகும். 1919-ம் ஆண்டிலேயே, இம்மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வழிவகைகளை சென்னை மாநிலம் மேற்கொண்டது எனினும், அதிகப்படியான முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் துறையின் வரம்புக்கு உட்பட்டிருந்த அரிசனப் பள்ளிகளை நிர்வகிப்பது, சில கல்விச் சலுகைகள் அளிப்பது ஆகியவற்றில் மட்டுமே நாட்டம் செலுத்தப்பட்டு வந்தது. நம் நாடு விடுதலை அடைந்த பின்பு தான் கல்வித்துறையில் முன்னேற்றம் பெறுவதோடு, பொருளாதாரத்திலும் மற்றும் சமுதாயத்திலும் மேம்பாடு அடைவதற்கான ஆக்கபூர்வமான வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு அடிகோலப்பட்டது. திரு. கூர்மையா அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழு அரிசன மக்களின் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, அவர்களின் நல்வாழ்வுக்காக, ரூ. 1 கோடி மதிப்பீட்டில் திட்டங்களையும், பரிந்துரைகளையும் சமர்ப்பித்தது. அவருடைய பரிந்துரையின் அடிப்படையில்தான் 1949-ம் ஆண்டு அரிசனங்களின் நலனுக்கென ஒரு துறை துவக்கப்பட்டது.

(ஆ) இந்து அரிசனங்களுக்கும், புத்த மதம் மாறியவர்களுக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் மதபேதமின்றியும் மத்திய அரசு உதவித் தொகை கல்லூரிப் படிப்பிற்காக வழங்கப்படுகிறது. இதற்கான வருமான வரம்பு ஒரு ஆண்டுக்கு ரூ. 9,000 ஆகும். கல்லூரிப் படிப்பிற்கான உதவித் தொகை வழங்குவதற்கான செலவின் ஒரு பகுதியை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. அரிசன, ஆதிவாசி மாணவர்கள் ஆரம்பத்தில் கல்லூரிகளில், தனிக்கட்டணம், வைப்புத் தொகை, விடுதிக் கட்டணம் போன்றவைகளைச் செலுத்தாமல் சேருவதற்கு உரிய தகுதிச் சான்று வழங்கப்படுகின்றது. தேவைப்படின், சென்னையில் உள்ள மாணவர்களுக்கு ரூ. 200 விதமும், மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 150 விதமும் முன்பணமாக கொடுக்கப்பட்டு, பின்பு உதவித் தொகையில் பிடித்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பள்ளி நிலையிலேயே படிப்பைத் தொடராது தங்கி விடுவதைத் தவிர்க்க பெண்களுக்கு உதவித் தொகையில் 50 சத விகிதம் அதிகமாக அளிக்கப்படுகிறது. கல்வி உதவித் தொகை அளிப்பதில் தனித்தன்மை என்னவெனின் உதவித் தொகை கோரி விண்ணப்பிக்கும் மாணவர்களில் தகுதியுள்ள அனைவருக்கும் எவ்வித எண்ணிக்கை வரம்புமின்றி உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. நிதி ஒதுக்கீடு அளவு இவ்வளவுதான் என்ற காரணத்தால் எவருக்கும் உதவித் தொகை மறுக்கப்படுவதுமில்லை. விண்ணப்பங்கள் பெறவும், அனுமதிக்கப்பட்ட உதவித் தொகையை உடன் பட்டுவாடா செய்யவும் குறிப்பிட்ட கால வரம்பிற்குட்பட்ட செயல் திட்டம் அமல் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

அரிசன, ஆதிவாசிகளின் முன்னேற்றத்திற்கு அரசு செய்திடும் சீரிய பணிகள்

—ஏ. பி. முத்துசாமி,

அரிசன ஆதிவாசிகள் நல இயக்குநர்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் கண்டுள்ளபடி, சமூக நீதியின் அடிப்படையில், அரிசன, ஆதிவாசி மக்களும் முன்னேற்றம் அடைந்த சமுதாயத்தினருக்கு இணையாகத் தங்களுக்குரிய இடத்தைப் பெறுவதற்காகப் பல திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன. அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் கல்வி, பொருளாதார மேம்பாடு, வீட்டு வசதி போன்ற மூன்று பிரிவுகளுக்குள் பொதுவாக அடங்கும்.

கல்வி

இத்துறையின் மொத்த மதிப்பீட்டில், ஏறத்தாழ மூன்றில் இரண்டு பங்கு அரிசன ஆதிவாசிகளின் கல்விக்காகவே செலவிடப்படுகிறது.

உதவித் தொகை

(அ) ஆரம்பப் படிப்பிலிருந்து கல்லூரிப் படிப்பு முடிய அரிசன, ஆதிவாசிகளுக்கு, (கிருத்துவ மதத்திற்கு மாறியவர்கள் உட்பட) மாநில அரசு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இதற்கான ஆண்டு வருமான வரம்பு ரூ. 3,000 ஆகும்.

காந்தி நினைவுத் தொகை

இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் புகுமுக வகுப்பில் அதிகப்படியான மதிப்பெண்கள் பெற்று தேர்வுற்ற இந்து அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு மாணவனும் ஒரு மாணவியும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு முதல் ஆண்டுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 வீதமும், பின்பு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 வீதமும் அளிக்கப்படுகிறது. இது ஒருவருக்கு 9 ஆண்டுகளுக்கு வழங்கப்படும். இத்தொகை அளிப்பதற்கான தகுதியை நிர்ணயிக்க, வருமான வரம்பு இல்லை. அரிசன ஆதிவாசிகள் நலத்துறையிலிருந்து வழங்கப்படும் மற்ற உதவித் தொகையுடன் இத்தொகையையும் பெறலாம்.

தகுதி அடிப்படையின் பேரில் உதவித் தொகை

இவ்வாண்டு (1976–77) முதல் ஆதிவாசிகளுக்கும், மதம் மாறிய கிருத்துவர்களுக்கும் இத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. காந்தி நினைவுத் தொகை அளிப்பதற்கான விதிகள் இதற்கும் பொருந்தும்.

கடன் உதவித் தொகைத் திட்டம்

அரசு அளிக்கும் கல்வி உதவித்தொகையைக் கொண்டு கல்லூரிப் படிப்பிற்கான செலவு முழுவதையும் ஏற்க முடியாத நிலையில் உள்ள அரிசன, ஆதிவாசி மாணவர்களுக்கும் இத்திட்டத்தின்கீழ் வட்டியில்லாக் கடன் அளிக்கப்படுகிறது. படிக்கும் பிரிவுக்குத் தக்கவாறு ரூ. 900 முதல் ரூ. 1,750 வரை கடனுதவி அளிக்கப்படுகிறது. இத்துறையிலிருந்து பெறும் கல்வி உதவித் தொகையுடன் கடன் உதவித் தொகையையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இத்தொகையைப் பின்னர் சுலபமான மாதத் தவணையில் திரும்பச் செலுத்தலாம்.

பட்டயக் கணக்காயர் துறையின் (Chartered Accountant) பயிற்சி பெறுவோர்களுக்கும் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது.

கைத்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியில் படிக்கும் அரிசன, ஆதிவாசி மாணவர்களுக்கு இத்துறையின் நிதியிலிருந்து வேலை வாய்ப்புத் துறை மூலமாக பயிற்சி உதவிப் பணம் அளிக்கப்படுகிறது. இதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கப்படுகிறது. மேற்சொன்ன பல்வேறு உதவித் தொகை இனங்களுக்காக 1975–76ம் ஆண்டில், ரூ. 234·24 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டுக்கு ரூ. 239·57 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிகள்

அரிசன, ஆதிவாசிகள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய 22 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உட்பட 1,018 பள்ளிகள் இத்துறையால் நடத்தப்படுகின்றன. இவைகளில் 1,45,000 மாணவ மாணவியர்கள் பயில்கின்றனர். இவைகளில் ஆதிவாசிகளுக்கான 75 உண்டி உறைவிடப் பள்ளிகள் அடங்கும். உண்டி உறைவிடப் பள்ளிகளைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவியர்களுக்குப் புத்தகம், உணவு, உடை முதலானவைகள் இலவசமாக அரசு செலவில் அளிக்கப்படுகின்றன. அரிசன நலப்பள்ளிகளில் 1 முதல் 5 வகுப்பு வரை பயிலும் மாணவர்களுக்கு ஒரு ஜோடிசீருடை வழங்கப்படுகிறது. 11-ம் வகுப்பு வரை அரிசன நலப்பள்ளிகளில் பயிலும் எல்லா மாணவியர்களுக்கும் இரண்டு ஜோடி சீருடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. மேற்படி பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவ மாணவியருக்கு மதிய உணவும் அளிக்கப்படுகின்றது. சாதி பேதமின்றி பாட புத்தகங்கள், நோட்டுகள், கரும்பலகைகள் முதலியன இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இவ்வாண்டு ஜூன் 1976–ல் - பள்ளிகள் திறக்கப்பட்ட உடனேயே இவைகள் அனைத்தும் மாணவ மாணவியர்களுக்கு அளித்தது குறிப்பிடத் தக்க அம்சமாகும்.

விடுதிகள்

அரிசன ஆதிவாசி மாணவர்களின் நலனுக்காகவே இத்துறை அதிகப்படியான எண்ணிக்கையில் விடுதிகளை நடத்துகிறது. அவைகளைப்பற்றிய விவரங்கள் கீழே அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

	மாணவர்களுக்கு விடுதிகள் எண்ணிக்கை.	தங்குபவர்களின் எண்ணிக்கை	மாணவியர்களுக்கு விடுதிகளின் எண்ணிக்கை	மாணவியர்களுக்கு தங்குபவர்களின் எண்ணிக்கை
1. கல்லூரியில் படிப்பவர்களுக்கு	30	2,367	6	280
2. உயர்நிலைப்பள்ளியில் படிப்பவர்களுக்கு	384	24,304	161	9,277
3. கைத்தொழில் சம்பந்தமான பள்ளிகளில் படிப்பவர்களுக்கு	7	503	—	—
மொத்தம் ..	421	27,174	167	9,557

நடப்பு ஆண்டில் 15 புதிய விடுதிகள் திறக்கப்பட இருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பள்ளிகளில் படித்துக்கொண்டு அரிசன நல விடுதிகளில் தங்கும் மாணவர்களுக்கு இரண்டு செட்டு உடைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. விடுதியில் தங்கியுள்ளவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்கு பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் அமர்த்தப்படுகிறார்கள்.

அரிசன ஆதிவாசிகளுக்காக, தனியாரால் நடத்தப்படும் விடுதிகளுக்கு உண்டிச் செலவுக்கான மானியம் மொத்தத் தொகையாக அளிக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் தனியாரால் நடத்தப்படும் 47 விடுதிகளுக்கு மானியம் வழங்கப்படுகின்றது. கடந்த ஆண்டு விடுதிகளை நிர்வகிப்பதற்காக, ரூ. 208.41 இலட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டில் இதற்கான ஒதுக்கீடு ரூ. 249.77 இலட்சம் ஆகும்.

நேரம் தவருத காந்தி

1927-ம் ஆண்டு, அகமதாபாத்தில் உள்ள குஜராத் வித்யா பீடத்தில் உரை நிகழ்த்துவதற்காகக் காந்திஜி சென்றிருந்தார். நிகழ்ச்சி முடிவுற்றது அதன்பின் சபர்மதி ஆசிரமத்திற்குச் சென்று, அங்கு மாலைப் பிரார்த்தனையில் கலந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது. காந்திஜியை அகமதாபாத்துக்கு அழைத்து வந்த கார் வேறு எங்கேயோ போயிருந்தது. அது வருவதற்கு நேரம் ஆகும் போல் தெரிந்தது. குறித்த நேரத்தைக் கோட்டை விடக்கூடாது என்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்ட காந்திஜி சபர்மதி ஆசிரமத்துப் பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தைத் தவறவிட விரும்பவில்லை.

எனவே குஜராத் வித்யா பீடத்திலிருந்த நண்பர் ஒருவரின் சைக்கிளை இரவல் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டார். சைக்கிள் விடுவதில் சரியான பழக்கம் இல்லாவிட்டாலும் முயன்று ஒன்றரை மைல் தூரத்திலிருந்த ஆசிரமத்தைக் குறித்த நேரத்தில் சென்று அடைந்தார்; பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திலும் குறித்த நேரத்தில் கலந்து கொண்டார்.

விடுதிகளில் தங்கியுள்ள மாணவர்களுக்கு வசதியான இடம் அளிக்க வேண்டி விடுதிக் கட்டடங்கள் அரசால் கட்டப்படுகின்றன. அரிசன மாணவர்களுக்கு 100 விடுதிகளும், பின்தங்கியவர்களுக்கு 50 விடுதிகளும் கட்டுவதற்கான தனித் திட்டமொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டு தமிழ்நாடு அரிசன வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாண்டுக்குள் 41 விடுதிகள் கட்டி முடிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்கள்

வேளாண்மை

உழவுத் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ள அரிசன ஆதிவாசிகளுக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு உழவு மாடு மற்றும் விதைகள், கருவிகள் முதலியன வாங்குவதற்கு ரூ. 600 மானியமாக அளிக்கப்படுகிறது. நீர்ப்பாசனக்கிணறு வெட்ட ரூ. 2,500 மானியமாக அளிக்கப்படுகிறது.

விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்ற அரசுக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்களை ஒப்படை செய்வதில் போர் வீரர்களுக்கு அடுத்து இரண்டாவது முன்னுரிமை அரிசன ஆதிவாசிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்குட்பட்டு அதிகப்படியானதாகக் கருதப்பட்ட நிலத்தில், 24,524 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு நிலமற்ற அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

சேலம் மாவட்டத்தில், கல்ராயன் மலை, கொல்லி மலைப் பகுதிகளில் உள்ள ஆதிவாசிகள் தங்கள் நிலங்களில் தோட்டக் கலையை அபிவிருத்தி செய்ய விதைகளும், நாற்றுகளும் மலிவு விலையில் (Subsidised rate) அளிக்கப்படுகின்றன. சேலம் மாவட்டத்தில் ஏர்க்காடு கொல்லி மலைப் பகுதிகளில் ஆதிவாசிகளின் நலனுக்காக துணைத் திட்டப் பகுதிகளில் ரூ. 4.40 இலட்சம் செலவில் தடுப்பு அணைகள், அணைக்கட்டுகள் போன்ற 9 சிறு நீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்கள் முன் நடவடிக்கையாக இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன.

தொழில் நடத்துவதற்காக, ரூ. 125 முதல் ரூ. 15,000 வரை அரிசன ஆதிவாசிளுக்கு வட்டியில்லாக் கடனுதவி அளிக்கப்படுகிறது. 1975–76-ம் ஆண்டு முடிய 9,849 நபர்களுக்கு வட்டியில்லாக் கடனுதவி ரூ. 65.95 இலட்சம் கொடுக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் கிருத்துவ மதம் மாறிய அரிசனங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் இதற்காக ரூ. 11.25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசனங்களுக்குத் தொழில் செய்யக் கடனுதவி அளிப்பதோடு '' இன்டேன் '', ''மண் எண்ணெய் '' '' லாரி போக்குவரத்து '' போன்ற தொழில்கள் செய்ய தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து கடன் வாங்க கட்டுத் தொகையாக (Margin Money) தகுதியுள்ள அரிசன நபர்களுக்கு தனி நிதி உதவியாக அளிக்கப்படுகிறது.

கூட்டுறவு

அரிசனங்களின் பொருளாதார நிலை மேம்பாடு அடைய பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிறுவப்படுகின்றன.

பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கோழிப் பண்ணைகள் முதலான கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நிறுவ அரசு மானியமாகவும் கடனுதவும் அளிக்கும் உதவித் தொகையோடு நில்லாமல், தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் கடன் பெறவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் 36 கூட்டுறவு சங்கங்களைச் சேர்ந்த 1,200 உறுப்பினர்களின் நலனுக்காக, ரூ. 36 லட்சம் கடனுதவி வழங்க இந்தியன் வங்கி சம்மதித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 587 உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 5.79 இலட்சம் கடனுதவிக் கொடுக்கப்பட்டது. மதுரை மாவட்டத்தில் நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 வீதம் 15 கூட்டுறவுச் சங்கங்களைச் சேர்ந்த 1,500 உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 15 இலட்சமும், வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 வீதம் 12 கூட்டுறவுச் சங்கங்களைச் சார்ந்த 1,200 உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 12 இலட்சமும் கடனுதவி வழங்க இந்தியன் வங்கி சம்மதித்துள்ளது.

செங்கல் சூளை, தோல் பதனிடுதல், சுண்ணும்பு சூளை, பனை ஓலைத்தொழில் முதலிய தொழில்களில் ஈடுபடுவோர், உப்பளங்களில் வேலை செய்வோர் முதலானவர்களின் நலனுக்காக கைத்தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், பாய்முடைதல், கூடை முடைதல், தையல் பொம்மை செய்தல் போன்றவைகளில் பயிற்சி அளிக்க, பயிற்சி மற்றும் உற்பத்திக் கூடங்களும் நடத்தப்படுகின்றன. இவைகள் அரிசன ஆதிவாசிகள் நலத்துறையின் நிதியிலிருந்து தொழில் வணிகத்துறை, சமூக நலத்துறை மற்றும் கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம் இவைகளால் பராமரிக்கப் படுகின்றன. கடந்த ஆண்டு இத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்த ரூ. 3·53 இலட்சங்கள் செலவிடப்பட்டன. நடப்பு ஆண்டுக்கு ரூ. 4·10 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மின் கம்பி அமைத்தல் (Electric wiring) குழாய்கள் அமைத்தல், (Plumbing) காற்றின் மூலம் ஒருங்கிணைத்தல் (gas welding), தச்சு வேலை, இரும்பு வேலை, தையல் போன்ற தொழில்களில் அனுபவமும் பயிற்சியும் உள்ள அரிசன ஆதிவாசிகளுக்கு, சுயவேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொண்டு பொருளாதார முன்னேற்றம் பெற தொழிற் கருவிகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. 1975-76ம் ஆண்டு இதற்காக ரூ. 2·50 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டில் இதற்கான ஒதுக்கீடு ரூ. 3·63 இலட்சமாகும்.

வேலைவாய்ப்புக்கான அம்சங்கள்

அரிசன ஆதிவாசிகளுக்காக, அரசு அலுவலகங்களிலும், அரசு நிறுவனங்களிலும் உள்ளாட்சிக் கழகங்களிலும் ஆரம்ப நிலையில் உள்ள அநேக பதவிகளில் 18 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது இவ்விதியை ஒட்டி வராமல் இருக்கும் பதவிகளுக்கும் உத்தியோக உயர்வினல் நிரப்பப்படும் பதவிகளுக்கும் ஒதுக்கீட்டிற்கான விதிகளை விஸ்தரிப்பது குறித்து அரசு பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

அரிசன ஆதிவாசிகளின் வேலை வாய்ப்பிற்கான சாத்தியக் கூறுகளை உயர்த்த ஒவ்வொரு ஆண்டும் தமிழ்நாடு பணியாளர் தேர்வுக் குழுவால் நடத்தப்படும் 4 ம் நிலைத்தேர்வு எழுதும் மாணவர்களுக்கெனத் தனியாகப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து கற்றுத்தரவும், தனியான திட்டம் ஒன்று, அமல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தால் தட்டெழுத்துப் பயிலும் 90 மாணவர்களும், சுருக்கெழுத்துப் பயிலும் 450 மாணவர்களும் பயன் பெறுவர்.

இந்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணைக்குழுவால் நடத்தப்படும் இந்திய ஆட்சிப்பணி, இந்திய காவல் பணி போன்ற தேர்வுகள் எழுத இருக்கும் அரிசன ஆதிவாசி மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக மத்திய அரசின் முழு உதவி பெற்ற முன்னேடி பயிற்சி நிலையம் ஒன்று நடைபெற்று வருகிறது. இந்நிலையத்தில் இந்தியா முழுவதிலிருந்தும் வரும் அரிசன ஆதிவாசிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 60 நபர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்கு அனுமதி உள்ளது. 1975-76ல் தேர்வு எழுதிய 28 மாணவர்களில் 6 நபர்கள் இந்திய ஆட்சிப்பணி மற்றும் இதரப் பணிகளுக்கான இறுதித் தேர்வுகளில் வெற்றி பெற்றுள்ளனர். அரிசன ஆதிவாசிகளின் நலனுக்காக இந்திய ஆட்சிப் பணி போன்ற பணிகள் நீங்கலாக மற்றப் பணிகளுக்கான போட்டித் தேர்வுகள் மற்றும் ஆயுள் ஈட்டுறுதி இணையம் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் முடிவான துறைகளுக்கான போட்டித் தேர்வுகளிலும் கலந்து கொள்ளும் பட்டதாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்க தனியாக ஒரு நிலையம் அமைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

சுகாதாரம், வீட்டு வசதி மற்றும் இதர திட்டங்கள்

வீட்டு மனைகள்

எங்கெல்லாம் அரசு (புறம்போக்கு) நிலங்கள் உள்ளனவோ அங்கெல்லாம் வீட்டு மனைகள் இல்லாத அரிசன ஆதிவாசிகளுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கப்படுகின்றன. அரசு (புறம்போக்கு) நிலங்கள் இல்லாத இடங்களில் தகுதியுள்ள தனியார் நிலங்களை அரசு செலவில் ஆர்ஜிதம் செய்து ஒப்புதல் பெற்ற, வரை படத்தின்படி வீட்டு மனைகளாக வழங்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் வழங்கப்படும் மனையின் பரப்பளவு 3 முதல் 5 செண்டுகள் ஆகும். 1949ம் ஆண்டிலிருந்து, 30—6—76 முடிய ரூ. 472·06 இலட்சம் செலவில் 15,931·90 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு, 2,47,269 மனைப்பட்டாக்கள் ஏழை அரிசன ஆதிவாசிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன.

மீனட்சி கோவிலில் மகாத்மா

1946-ஆம் ஆண்டு காந்திஜி தமிழகத்தில் சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தார். மதுரைக்குச் சென்றிருந்தார். அங்கே புகழ்பெற்றுத் திகழும் மீனட்சியம்மன் ஆலயத்திற்குச் சென்றார். பூஜை முறைகளைக் கவனமாகப் பார்த்தபடி வந்த காந்திஜி, இடையிடையே தமக்கு எழுந்த சந்தேகங்களையும் கேட்டுத் தெளிவு செய்து கொண்டார். கோவிலில் உள்ள வாகனங்களை யும் பார்வையிட்டார்; கோவிலை விட்டுப் புறப்படும் போது, கோவில் தர்மகர்த்தா, பார்வையாளர் பதிவுப் புத்தகத்தை காந்திஜியிடம் நீட்டினர். அதனை வாங்கிய மகாத்மா, "எனது வாழ்க்கையில் நான் முக்கியமாகக் கருதிய ஒரு காரியம் இன்றுதான் கைகூடியது" என்று எழுதிக் கையொப்பமும் இட்டார்.

1975-76ல் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய ரூ. 26·20 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டிற்கு ரூ. 52·02 இலட்சம் (முந்தைய ஆண்டைப்போல் இரு மடங்கு) ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரிசன காலனிகள், தனித்து இருப்பதை தடுக்க, கூடிய வரையில் சாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் இடத்தை ஒட்டியே நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், தமிழ்நாடு குடியிருப்பு சட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 1,02,419 அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைப்பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

வீட்டுவசதி

1974-75ம் ஆண்டு வரை, அரிசன ஆதிவாசிகளுக்கு, கடன் மற்றும் மானிய உதவி அளித்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. இவ்வீடுகளுக்கான செலவு, தரத்திற்கு ஏற்ப ரூ. 750ல் இருந்து ரூ. 1,600 வரை ஆகும். மலைப்பகுதிகளில் ஒரு வீட்டிற்கான செலவு ரூ. 2,000 ஆகும்.

1974-75ம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நாடு அரிசன வீட்டு வசதி வாரியம் ரூ. 4,000க்கும், மலைப்பகுதிகளில் ரூ. 6,000க்கும் ஆக வீடுகளைக் கட்டி கொடுக்கின்றது. வீட்டுவசதி வாரியத்தால் அவ்வீடுகள் அரிசன மக்களுக்கு இலவசமாக ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. 1975-76 வரை 51,618 வீடுகள் (அரிசன வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்பட்ட 30,058 வீடுகள் உட்பட) கட்டி முடிக்கப்பட்டன.

குடிநீர்க்கிணறு

தமிழ்நாட்டிலுள்ள 25,000 அரிசனக் குடியிருப்புகளில் 23,311 குடியிருப்புகளுக்கு குடிநீர்க்கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. குடிநீர்க் கிணறுகளுக்காகவும் தரை நிலை நீர் தேக்கத் தொட்டிகளுக்காகவும் சராசரி ரூ. 20 லட்சம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் செலவிடப்படுகிறது.

சுகாதார வசதிகள்

ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கும் இடுகாட்டிற்கும் பாதை அமைத்தல், இணைப்புப் பாதைகள், சிறு பாலங்கள் அமைத்தல், குடிநீர்க் கிணறுகளை செப்பனிடுதல் மற்றும் சுகாதார வசதிகள் செய்தல் போன்ற அடிப்படை வசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. அரிசனங்களுக்கே பயன்படக் கூடிய வேலைகளுக்கு (குடிநீர் வசதியும் இணைப்புப் பாதைகளும்) அரிசன ஆதிவாசிகள் நலத்துறை நிதியிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு உதவித்தொகை அளிக்கப்படுகிறது. 1976-77க்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 21 லட்சம் ஆகும். 1976-77-ம் ஆண்டுக்கு அரசினரால் அரிசன குடியிருப்புகளுக்கு பயனளிக்கும் பாதைகள் போடவும், இடுகாட்டிற்குச் செல்லும் பாதைகள் அமைக்கவும் தனியாக ரூ. 30 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 6,784 காலனிகள் இதனால் பயனடையும்.

அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதி :

மொத்தமுள்ள 25,000 அரிசனக் குடியிருப்புகளில் 23,562 குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மீதமுள்ள 1,438 குடியிருப்புகளுக்கும் விரைவில் மின் வசதி செய்து தரப்படும். அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதி செய்து கொடுப்ப

உறவுமில்லை

காந்திஜி-சொத்துக்களில் ஆசை இல்லாதவர். தனது பூர்வீக வீட்டின் மீது அவருக்கிருந்த உரிமையையும் துறந்துவிட்டார். சொந்தக்காரர்களை அழைத்து, அது சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜுக்கள் எழுதிக் கையெழுத்திட்டார் ; தனது நான்கு பிள்ளைகளையும் கையெழுத்திடச்செய்தார். தன்னை, சொத்தில்லாதவராக ஆக்கிக் கொண்டார்.

சொந்தக் காரியங்களுக்காக காந்திஜி எவரிடத்திலும் எப்போதும் உதவி கேட்பதில்லை. இருந்தாலும்கூட, தனக்கென எந்தச் சொத்தும் வைத்துக் கொள்ளவில்லையாதலால், தனது ஒரே சகோதரிக்கு மாதம் 10 ரூபாய் அனுப்பும்படி, தமது பழைய நண்பரான டாக்டர் பிராண ஜீவன் மேதாவிடம் காந்திஜி சொல்லியிருந்தார். அவரும் கொடுத்து வந்தார்.

சிறிது காலம் சென்றது. அந்தச் சகோதரியின் மகள் விதவையாகிவிட்டாள். தன் தாயாரின் வீட்டிற்கு வந்துவிட்டாள். உடனே காந்திஜியின் சகோதரி, இப்பொழுது செலவு அதிகமாகிவிட்டது. அதனால் அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு கூலிக்கு தானியம் அரைத்துக் கொடுக்கும் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது ' என்று காந்திஜிக்கு கடிதம் எழுதினர்.

'மேலும் பணம் அனுப்பு' என்பதற்குப் பதிலாக தனது சகோதரி இவ்வாறு கடிதம் எழுதியிருக்கிறாள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டார் காந்திஜி.

''மாவு அரைப்பதென்பது மிகவும் நல்லது ; அதனால் இரண்டு பேருடைய உடம்பும் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும் ; ஆசிரமத்தில் நாங்களும் மாவு அரைக்கிறோம். உங்களுக்கு இஷ்டமான பொழுது நீங்கள் ஆசிரமத்தில் வந்து உங்களாலான வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்க உங்களுக்கு முழு உரிமையுண்டு ; நாங்கள் எப்படியிருக்கிறோமோ அப்படியே நீங்களுமிருக்கலாம். என்னால் உங்கள் வீட்டிற்குப் பணம் அனுப்பவும் முடியாது. அனுப்பும்படி நண்பர்களிடம் சொல்லவும் முடியாது'' என்று தாட்சண்யமின்றித் தனது சகோதரிக்கு மறுமொழி எழுதிவிட்டார் காந்திஜி.

தற்கான மூலதனத்தை (Capital Subsidy) வழங்குவதுடன் தெரு விளக்குகள் எரிவதால் ஏற்படும் மின் கட்டணத்தையும் அரிசன ஆதிவாசிகள் நலத்துறை நிதியிலிருந்து வழங்கப்படுகிறது. 1957-58ல் இருந்து 1975-76 முடிய மின் வசதி அமைப்பதற்கான மூலதனம் (Capital Subsidy) ரூ. 217·63 இலட்சமும் தெரு விளக்கு மின் கட்டணத்திற்காக

அறிமுகப்படுத்துகிறோம்

விவசாயிகள் அதிக லாபம் அடைய மூன்று நிரூபணமான வழிகள்

மிகச் சிறந்த பயிர் பாதுகாப்பு முறை

® பாவிஸ்டின் WP

ஊடுருவிச் செயலாற்றும் பூசணக்கொல்லி

50க்கும் அதிகமான பயிர்களில் 150க்கும் மேலான நோய்களை— குறைந்த செலவில்— தடுக்கிறது மற்றும் குணப்படுத்துகிறது. விதை, மண், காற்று முதலியன மூலம் பரவும் பலவகைப் பூசணங்களையும் கட்டுப்படுத்துகிறது.

100 கிராம் பாட்டில்கள்

தக்க காலத்தில், திறம்பட களைகளைக் கொல்லும் வழிவகுத்தல்

® பாஸாலின் EC

பகுத்துச் செயலாற்றும் களைக்கொல்லி

களைகள் வெளிவரும் முன்பே அவற்றை அழிக்கிறது. களைகளுக்கு கொடிய நஞ்சானாலும், பயிர்களுக்கு மிகப் பாதுகாப்பானது. விளைச்சலை 30% முதல் 50% அதிகரிக்க உதவுகிறது.

100 மில்லி பாட்டில்கள்

பயிர் வளர்ச்சியை சீராக்கும் வழி

® லிஹோஸின் AS

பயிர் வளர்ச்சி சீரணி

தேவையில்லாத தாவரப் பொருள் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துகிறது; பயிர் ஒரேசீராக முதிர்ச்சியடைய உதவுகிறது. வறட்சிநிலைகளிலும் பயிர்கள் செழித்து வளர துணைபுரிகிறது.

100 மில்லி பாட்டில்கள்

சிறந்த பலன்களைப்பெற, இந்த உயர்தர, நவீன தயாரிப்புகளின் சரியான உபயோக முறைகளை தெரிந்துகொள்ளுங்கள்— உங்கள் பணத்திற்கு அதிக லாபம் பெறுங்கள். இன்றே உங்கள் அருகாமையிலுள்ள ஷா வாலஸ் விற்பனையாளரிடம் முழு விவரங்களையும் கேட்டறியுங்கள்.

Agrochemicals of our time

G.2.76 TAM

BASF PRODUCTS Marketed by SHAW WALLACE

. 127·54 இலட்சமும் மின் வாரியத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1975–76-க்கும் மட்டும் மேற்படி செலவினங்களுக்காக ரூ. 82·11 இலட்சம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1976–77ல் மூலதனத்திற்காக (Capital Subsidy) ரூ. 56 இலட்சமும் மின் விளக்கிற்காக ரூ. 27 இலட்சமும் கொடுக்கப்படும்.

சமுதாயக் கூடங்களும் சமுதாய நலமன்றங்களும்

முக்கிய அலுவலர்கள், திருமணங்கள், கூட்டங்கள் போன்றவைகள் நடத்தவும், அரிசனங்களும், சாதி இந்துக்களும் கலந்து உறவாடவும், சமுதாயக்கூடங்கள் கட்ட 100 இடங்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது ஒரு சமுதாயக் கூடத்திற்கான செலவு ரூ. 15,000 ஆகும். 1976–77ம் ஆண்டில்ரூ. 1·50இலட்சம் செலவில்சமுதாயக் கூடங்கள் கட்ட 10 இடங்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கலப்புத் திருமணம் :

தீண்டாமையை ஒழிக்கும் வகையிலும் பொது நோக்குடைய சாதி வேறுபாடற்ற சமுதாயம் ஏற்படுத்தவும் கலப்புத் திருமணங்கள் ஆதரிக்கப்படுகின்றன. கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதிகளுக்கு $1\frac{1}{2}$ சவரன் எடையுள்ள 14 காரட் தங்கப் பதக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. வீட்டுச் சாமான்கள் வாங்க, பணமாக ரூ. 200ம் வழங்கப்படுகிறது. இதுவரை கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்ட 417 ஜோடி மணமக்களுக்கு தங்கப்பதக்கம் அளிக்கப்பட்டது. 1976–77க்கு ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் :

தமிழ்நாட்டில் தீண்டாமை (குற்றங்கள்) சட்டம் 1955 அமலில் உள்ளது. கோவை, மதுரை, தென் ஆர்க்காடு, தஞ்சை, திருச்சி மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் ஏற்கனவேயுள்ள நிரந்தர காவற்படையுடன் ஒரு ஆய்வாளர், ஒருதுணை ஆய்வாளர், 2 தலைமைக் காவலர், 2 காவலர்கள் கொண்ட நடமாடும் படைக்குழு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதர மாவட்டங்களில் நிரந்தரமாக உள்ள காவல் துறை இவைகளைக் கவனித்து வருகிறது. தீண்டாமை (குற்றங்கள்) சட்டம் 1955ஐ மீறியவர்களைக் கண்டுபிடித்துக்குற்றவாளிகளை பதிவு செய்வது நடமாடும் படையினரின் வேலையாகும். மேற்படி தனிக் காவல் படைக் குழுக்கள் 1972 முதல் இயங்கி வருகின்றன. நடமாடும் காவல் படைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு நிரந்தர காவல் படையினர் இச்சட்டத்தை 1955ம் ஆண்டு முதல் கூடுதல் பணியாக செய்து வந்தனர். நடமாடும் படைக் குழுக்கள் (தனியாக) இல்லாத மாவட்டங்களில் இந்தப்பணிகளை நிரந்தரக் காவற்படையினரே தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றனர். 31—3—76 முடிய நடமாடும் படைக்குழுவினரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்களும் அவைகளின் முடிவுகளும் கீழே அளிக்கப்படுகின்றன.

வரிசை எண்ணும் குற்றங்களின் விவரமும்.		நடமாடும் படை ஆரம்பத்தில் இருந்து காலாண்டு முடிய.
1 தெரிவிக்கப்பட்ட குற்றங்கள்.		4,748
2 குற்றப்பத்திரிகை தொடரப்பட்டவை.		4,689
3 தண்டனைக்குள்ளானவை	..	3,055
4 விடுதலை பெற்றவை	..	714
5 இசைந்து தீர்க்கப்பட்டவை.		558
6 நீதி மன்றத்தில் எஞ்சியிருந்தவை.		362
7 கைவிடப்பட்டவை.	..	53
8 ஆய்வில் உள்ளவை.	..	6

தீண்டாமை ஒழிப்பை தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் செய்ய ரூ. 26,29,000 செலவில் சில திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. ஆதிவாசிகளுக்கான சிறப்புத் துணைத்திட்டம் ஆதிவாசிகளின் நலனுக்காக திரு வி. கார்த்திகேயன் அவர்கள் தலைமையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தனிக்குழுவின் பரிந்துரைகளின் மேல் பகுதி தன் உரிமை அதிகாரம் கொண்ட ஆணையம் (மலைவாழ் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கான ஆணையம்) துவக்கப்பட்டுள்ளது. துணைத் திட்டத்தால் மலைவாழ் மக்களின் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைத் தீட்ட ஒரு ஆய்வுக்குழு இயங்கி வருகிறது. துணைத்திட்டத்தின் கீழ் முன்பாகவே நடவடிக்கை எடுக்க ரூ. 10 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. துணைத் திட்டத்தின்கீழ், மத்திய அரசு மலைவாழ் மக்களின் நலனுக்காக கணிசமான தொகையை ஒதுக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

காந்திஜி மேற் கொண்ட விரதம்

கோபால கிருஷ்ண கோகலே அவர்களை தமது ‘அரசியல் குரு’ என்று காந்திஜியே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். 1914-ஆம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் கோகலே காலமானார். அவரது இறுதிச் சடங்கு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வதற்கு காந்திஜி சென்றார். அவரது மரணச் செய்தியைக் கேள்வியுற்றவுடனேயே ஓர் ஆண்டிற்குச் செருப்பு அணிவதில்லை என்ற விரதத்தைக் காந்திஜி மேற்கொண்டார். இந்த விரதத்தின் காரணமாக காந்திஜிக்கு மிகவும் சிரமங்கள் நேர்ந்தன. என்றாலும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் விரதத்தை உறுதியுடன் நிறைவேற்றினர் !

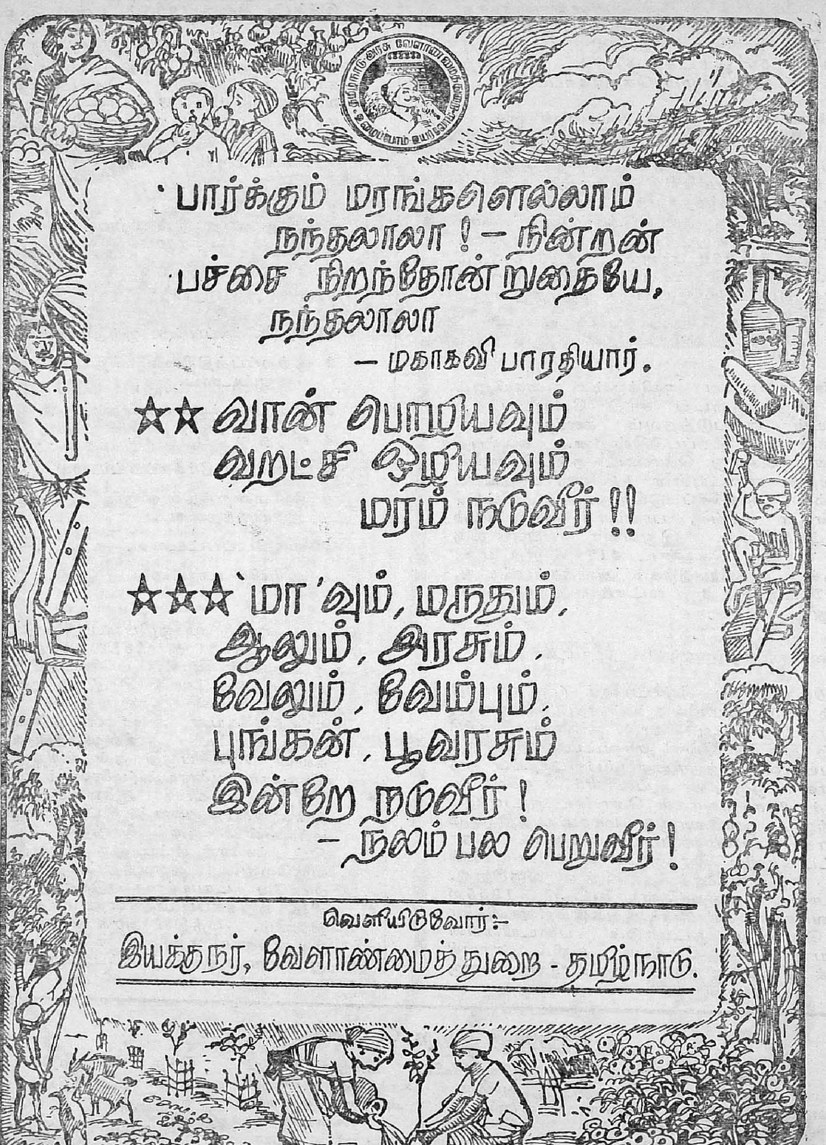
'பார்க்கும் மரங்களெல்லாம்
நந்தலாலா! — நின்றன்
பச்சை நிறந்தோன்றுதையே,
நந்தலாலா
— மகாகவி பாரதியார்.
★★ வான் பொழியவும்
வறட்சி ஒழியவும்
மரம் நடுவீர்!!
★★★ 'மா'வும், மருதும்,
ஆலும், அரசும்,
வேலும், வேம்பும்,
புங்கன், பூவரசும்
இன்றே நடுவீர்!
— நலம் பல பெறுவீர்!
வெளியிடுவோர்:-
இயக்குநர், வேளாண்மைத் துறை - தமிழ்நாடு.

படத் தொகுப்பு

ஜோகன்னஸ்பர்க்கில்
பாரிஸ்ட்டராக காந்திஜி (1907).

தென்னாப்பிரிக்காவில்
சத்தியாக்கிரகியாக காந்திஜி
(1914).

மகாத்மா காந்தியடிகள் அன்னை கஸ்தூரிபா அவர்களுடன் 1915-ஆம் ஆண்டில் முதல் முதலாக சென்னைக்கு வருகை தந்தார். திரு. மகமத் யாகூப் ஹசன் அவர்களும், திரு. ஜி. ஏ. நடேசன் அவர்களும் உடனுள்ளனர்.

பொன்மலை ரயில்வே ஸ்டேஷனில், ரயில்வே தொழிலாளர்களிடையே காந்திஜி உரையாற்றினர். (1934).

திரு. சீனிவாச அய்யங்கார், திரு. சத்தியமூர்த்தி ஆகியோருடன் காந்திஜி (1924).

சேவாக் கிராமத்தில் காந்திஜியும், கஸ்தூரிபாவும்.

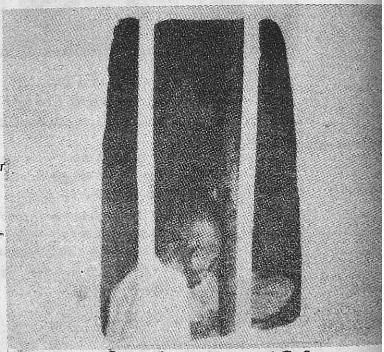

சிறையில் காந்திஜி. இலட்சியவாதிகளுக்குச் சிறைக் கூடமும் சிந்தனைக்கூடமே என்பதை இப்படம் சொல்லாமல் சொல்கிறது.

அம்பத்தூருக்கு 1946-ல் வருகை தந்த அண்ணல் காந்தியடிகளை, திரு. காமராஜ், திரு. கோபால்சாமி அய்யங்கார், திரு. ராஜாஜி ஆகியோர் வரவேற்று அழைத்துச் சென்றனர்.

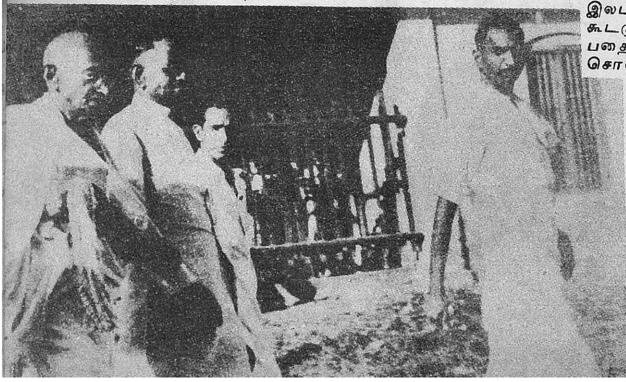

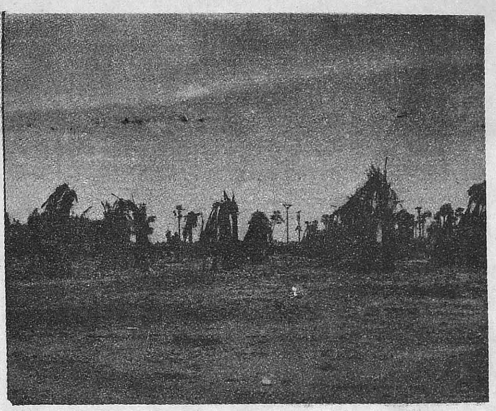

வறட்சியின் கொடுமையால் தென்னை மரங்களெல்லாம் தலைகருகி, இறந்து காணப்படுகின்றன. வரலாறு காணாத வகையில் தமிழ்நாட்டில் தென் மாவட்டங்களில் நிலவிவரும் வறட்சிக்கு, மேலே காணப்படும் காட்சி ஒரு சான்றாக விளங்குகிறது. இத்தகைய வறட்சியை வெல்வதற்காக, இந்திய அரசின் நிதி உதவியுடன், தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொண்டு வரும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைக் காணவும், மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறவும், பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் 14—9—1976, 15—9—1976 ஆகிய இருநாட்களில் தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டார்.

ஏழை எளியவர்களின் வாழ்வை வளப்படுத்துவதையே இலட்சியமாகக் கொண்ட நமது பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள், தலையில் கட்டுடன் உள்ள ஏழைச் சிறுவனிடம் அன்பு மழை பொழியும் அரிய காட்சி (நாகர்கோவில்).

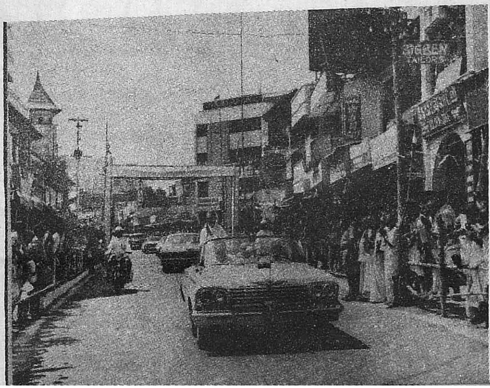

பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் 14—9—76 அன்று நாகர்கோவிலில் ஊர்வலமாக வந்தபோது தெருவின் இருபுறமும் மக்கள் திரண்டிருந்து வரவேற்றனர்.

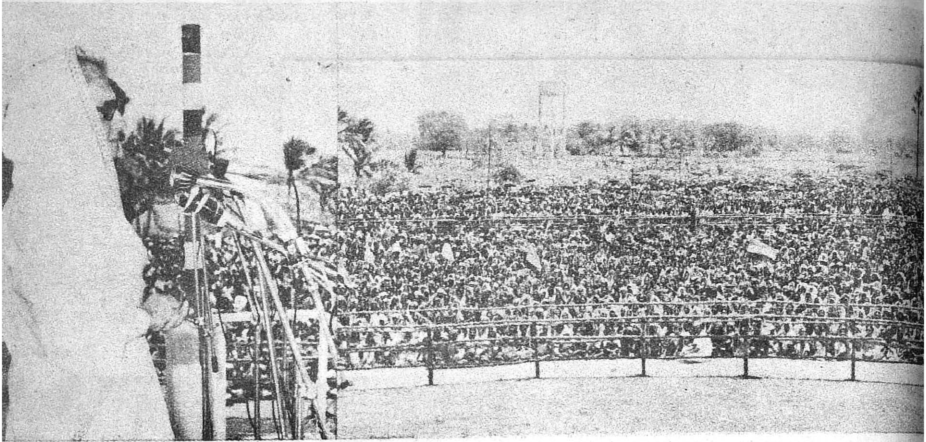

பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் 14—9—76 அன்று கோவில்பட்டிக்கு அருகில் உள்ள புது அப்பனேரியில் நடைபெற்ற வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைப் பார்வையிட்டார்,

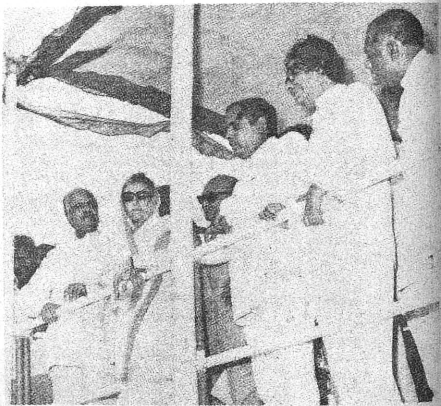

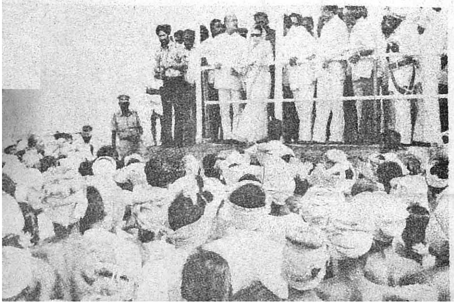

பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் வறட்சி நிவாரணப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் குறைகளைக் கேட்டறிந்தார்.

அலைகடலெனத் திரண்டிருந்த மக்களிடையே *14—9—76* அன்று பாளையங்கோட்டையில் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் உரையாற்றினார்.

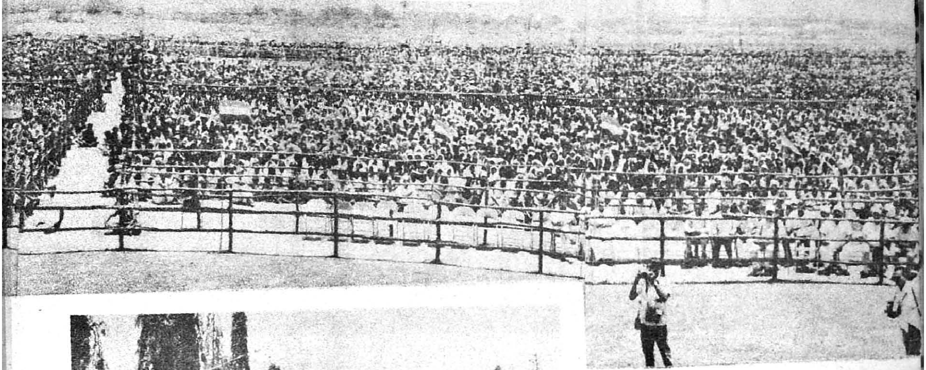

பாரதப் பிரதமர் அவர்களை வரவேற்க தமிழகத்தின் தாய்க்குலமே மதுரையில் திரண்டு, பேரணி நடத்தியது.

மதுரையில் தாய்க்குலம் நடத்திய பேரணியில் கலந்து கொண்ட பிரதமர் அவர்களுக்குத் தாய்க்குலத்தின் சார்பில் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தினார்.

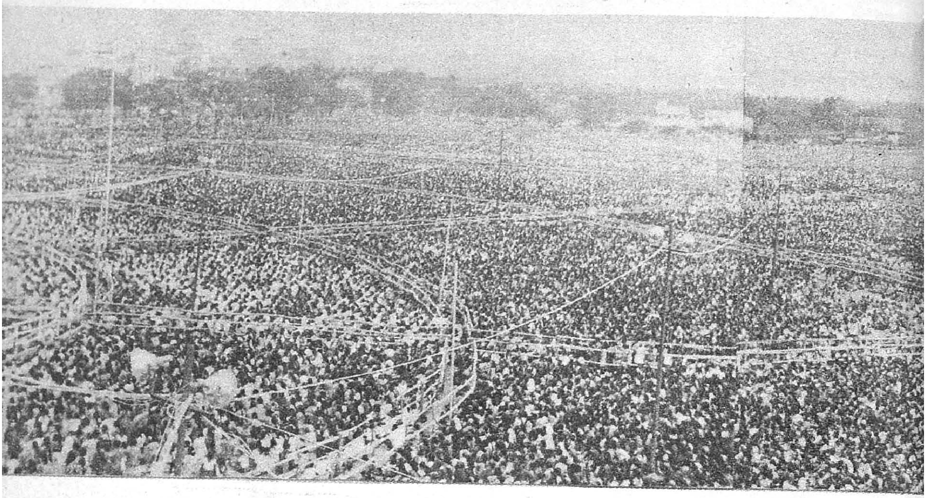

பாரதப் பிரதமர் அவர்களின் உரையைக் கேட்க ..... கொளுத்தும் வெய்யிலையும் பொருட்படுத்தாமல் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் சிவகங்கையில் திரண்டிருந்த காட்சி.

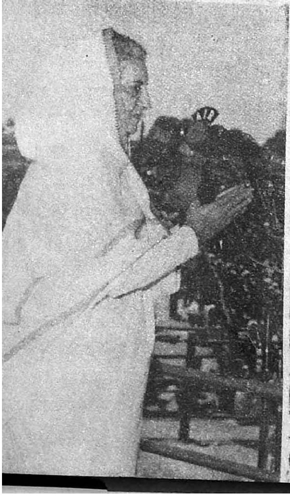

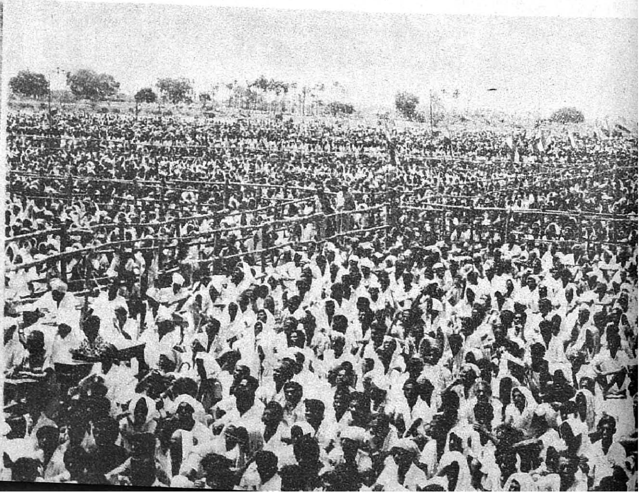

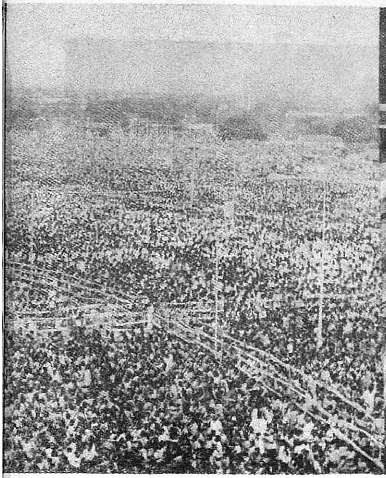

மக்கள் கூட்டமோ! மாகடலோ! கோவை வ.உ.சி. பூங்காவில் 15—9—76 அன்று பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களின் உரையைக் கேட்கக் கூடியிருந்த கூட்டத்தில் ஒரு பகுதி.

கொத்தடிமையிலிருந்து விடுபட்ட தொழிலாளர்களை பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் 15—9—76 அன்று கோவையில் சந்தித்து அவர்களின் நலம் விசாரித்தார்.

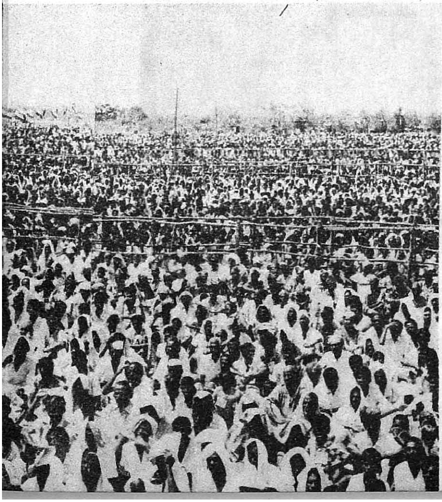

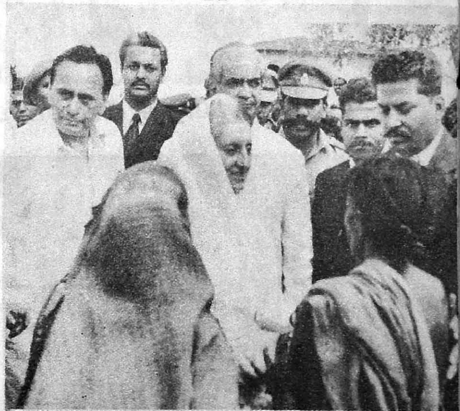

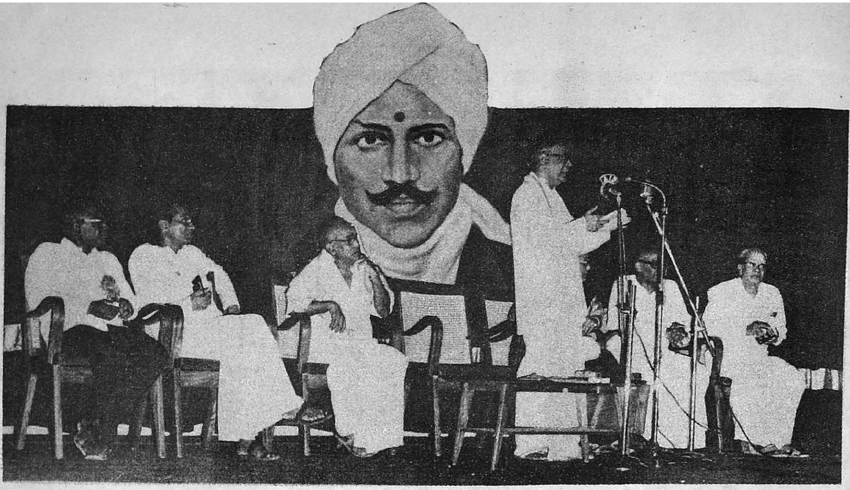

வள்ளுவர் கோட்டத்தில்

பாரதி விழா காட்சிகள்!

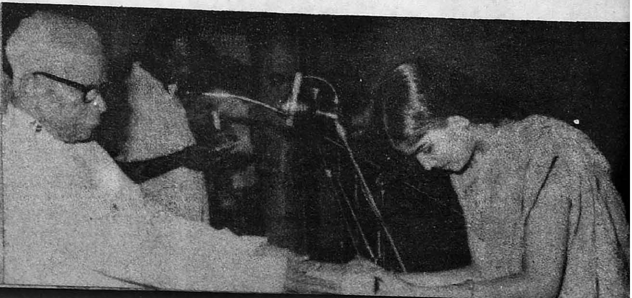

இருபதின் பெருமையை உணர்த்தும் ஊரகச் சீரமைப்புத் திட்டம்!

தங்களைக் காத்துக் கொள்ளும் சக்தி நகரங்களுக்கு இருக்கிறது. கிராமங்களுக்குத்தான் நாம் உதவி செய்ய வேண்டும்.''

'' குரோதங்கள், மூட நம்பிக்கைகள், குறுகிய மனப்பான்மை ஆகியவற்றைக் கிராமங்கள் கைவிடுமாறு செய்ய வேண்டும்.''

'' கிராமங்களில் நாம் தங்கி அவற்றின் சுக துக்கங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு, கல்வியையும் அறிவுத் தகவல்களையும் பரப்புவதுதான் இதற்கான வழி''.

என்று அண்ணல்காந்தியடிகள் கனவு கண்டார். அந்தக் கனவு இன்று நனவாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஊரகச் சீரமைப்புத் திட்டம் உருவாகியது.

1976-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி15-ஆம் நாள், சோமங்கலம் முதலிய பத்துக் கிராமங்களின் மறுமலர்ச்சி நாளாகும்.

பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள், சோமங்கலம் கிராமத்தில் ஊரகச் சீரமைப்புத் திட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்த நன்னாள் அது.

அந்நாள் முதல் இந்நாள் வரை அந்தக் கிராமங்கள் பலவகையிலும் வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன.

சோமங்கலம்.

இதன் பெயரை இன்று உச்சரிக்காதவர்கள் இல்லை. இதன் புகழ் தமிழகம் மட்டுமின்றி, பிற மாநிலங்களிலும் பேசப்படுகின்றது.

குன்றத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த சோமங்கலமும் அதனைச் சேர்ந்த ஒன்பது கிராமங்களும் (1. அமரம்பேடு, 2. பூந்தண்டலம், 3. நல்லூர், 4. புதுச்சேரி, 5. நடுவீரப்பட்டு, 6. எருமையூர், 7. வரதராஜபுரம், 8. சிறுகளத்தூர், 9. நந்தம்பாக்கம்) இன்று புதுப்பொலிவும், வலிவும் பெற்று வருவதைப் பார்க்கிறோம்.

வளர்பிறை போல் வளரும் திட்டம் :

குன்றத்தூர் என்றதும் நம் நினைவுக்கு வருபவர் 'பெரிய புராணம்' பாடிய சேக்கிழார் பெருமான். 'உலகெலாம்' என்று தொடங்கும் அந்தப் பெரியபுராணத்தின் ஆசிரியர் பிறந்த ஊர் குன்றத்தூர். இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த குன்றத்தூருக்கு அடுத்து ஊரகச் சீரமைப்புத் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. அத்திட்டம் வளர்பிறையாய் வளர்ந்து வளம் பல சேர்த்து வருகின்றது.

ஊரகச் சீரமைப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இந்தக் கிராமங்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததேன்?

தமிழ்நாட்டின் மிகப் பெரிய ஏரிகளில் ஒன்று செம்பரம்பாக்கம் ஏரி. இதனை அடுத்துள்ள சோமங்கலமும், அதனையொட்டிய ஒன்பது கிராமங்களும் அதன் பாசன வசதியைப் பெறும் ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் அவை இல்லாமல், ஏரிக்கு மேல் பக்கம் அமைந்திருக்கின்றன. இப்படிப் பாசன வசதி இல்லாத, பல வகையிலும் பின் தங்கிய பகுதி அது எனத் தெரிந்தேதான் சோமங்கலம் இந்தப் புதிய திட்டத்தை முதன் முதலில் செயல்படுத்துவதற்குரிய பகுதியாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பொருளாதாரம் வளர :

சோமங்கலம் முதலான கிராமங்களில் வாழும் குடும்பங்களைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களும் சேகரிக்கப்பட்டு, அவர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் ஆராய்ந்து வகுக்கப்பட்டன.

குறைந்தது ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் மாதமொன்றிற்குச் சுமார் ரூ. 400 வருமானம் கிடைப்பதற்கேற்ற வகையில் பல்வேறு திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. விவசாயம், கால்நடை வளர்ச்சி, மகளிர் - குழந்தைகள் நலம், கிராமக் கைத்தொழில் வளர்ச்சி, கோழி வளர்ப்பு, ஆடு, மாடு, பன்றிகள் பராமரிப்பு முதலியவற்றில் தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

குடும்பத் திட்டம்—

'இதற்குக் குடும்பத் திட்டம் (House hold Plan card) பெருமளவில் கைகொடுத்தது. இதன் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒருஅடையாளக் கார்டு வழங்கப்பட்டது. இந்தக் கார்டில் ''ஊரகச் சீரமைப்புத் திட்டம் சோமங்கலம்—குடும்பத் திட்டம்'' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 2,002 குடும்பங்களுக்கு இந்தக் கார்டு வழங்கப்பட்டு, குடும்ப முன்னேற்றத்துக்கான தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மாதிரி ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் கார்டு வழங்கி தகவல் சேகரிப்பது இந்தியாவிலேயே இதுதான் முதல் தடவை என்பதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

இந்தத் தகவலின்படி 371 குடும்பங்கள் மாதம் ரூ.100-க்கும் குறைவான வருமானமுள்ளவையாக இருக்கின்றன. 1,025 குடும்பங்கள் ரூ. 101-லிருந்து ரூ. 200 வரையும், 477 குடும்பங்கள் ரூ. 201-லிருந்து ரூ. 300 வரையும், 119 குடும்பங்கள் ரூ. 301-லிருந்து ரூ. 400 வரையும் வருமான முள்ளவையாக இருக்கின்றன. குறைந்த வருமானமுள்ள குடும்பங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், பொருளாதாரத்தில் மேம்பாடு அடைவதற்கும் தக்க நடவடிக்கைகள்

துரிதமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆடு மாடுகள் வளர்த்தல், கோழிப்பண்ணை, பால் பண்ணை வைத்து நடத்துதல் முதலான வகைகளில் இங்குள்ள மக்களுக்கு உதவிகள் உடனடியாகச் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இக்கிராம மக்களின் முக்கியத் தொழில் வேளாண்மை. வேளாண்மை தவிர 110 குடும்பங்கள் நெசவுத் தொழிலிலும், 145 குடும்பங்கள் முடிதிருத்துதல், துணி வெளுத்தல் போன்ற தொழிலிலும், 137 குடும்பங்கள் தச்சு, கருமார் வேலையிலும் ஈடுபட்டுள்ளன.

இருபதம்சம் கை கொடுத்தது

அதோ ' ஒரு பால் வண்டி வருகிறது. என்ன என்று விசாரிப்போமா ?

வங்கி மூலம் கறவை மாடுகள் வாங்கி பால் பண்ணை நடத்துகிறார் ஒருவர். அதன் மூலம் நாளொன்றுக்குக் காலை 60 லிட்டரும், மாலை 45 லிட்டரும் பால் கிடைக்கின்றதாம். அதை இந்தச் சிறிய மூன்று சக்கர வண்டியில் ஏற்றி சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து விற்கப்படுகிறதாம். இந்த அலுவல் நாள் தோறும் ஒழுங்காக நடக்கிறது.

வங்கி மூலம் ஆடுகள் வாங்கிய, ஆடு வளர்ப்போர் சங்கத் தலைவர் திரு. டெல்லியைப் பேட்டி காண்போமா ?

'' ஸ்டேட் பாங்க் மூலமாக எனக்கு 24 ஆடுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று மாதங்களாக இதனை நான் பராமரித்து வருகிறேன். எங்கள் குடும்பத்தில் 6 பேர் இருக்கிறோம். கால் காணி நிலம் இருக்கிறது. இதன் மூலம் மாதம் ரூ. 200-தான் வருமானம் கிடைக்கிறது. குறைந்தது ரூ. 400-மாத வருமானம் இருந்தால்தான் வறுமை இல்லாமல் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். இதற்கு இருபதம்சத் திட்டம் எனக்குக் கைகொடுத்திருக்கிறது. இப்போதுள்ள ஆடுகள் குட்டி போடுவதன் மூலம் இன்னும் 3 ஆண்டுகளில் 50 ஆடுகளாகக் கிடைக்கும். அப்போது எனக்கு மாத வருமானம் ரூ. 400 கிடைக்கும் ''.

நல்வாழ்வு வாழ்ந்திட....

சோமங்கலம் முதலான கிராமங்களில் சுகாதார வசதிகள் எப்படி ?

முன்பெல்லாம் சிகிச்சைக்காக குன்றத்தூர், தாம்பரம் ஆகிய இடங்களை நோக்கிப் போக வேண்டியிருந்தது. அதற்கு எவ்வளவோ சிரமம் இருந்தது. குறிப்பாக மகப்பேற்றுக்காகத் தாய்மார்கள் பெருந்தொல்லைக்கு ஆளானார்கள். ஆனால், இன்று அத்தகைய இருண்ட சூழ்நிலைகள் எல்லாம் விலகி ஒளிமயமாய்க் காட்சியளிக்கின்றன. இன்று கிராமங்களிலேயே மருத்துவ வசதிகள் உள்ளன. இதற்கென முழு நேர மருத்துவர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் கிராமந்தோறும் சென்று நோயாளிகளை நேரில் சந்தித்துப் பரிசோதனைகள் செய்கிறார். சிகிச்சைக்கான மருத்துவ மனை (Health Centre Somangalam) சோமங்கலத்தில் உள்ளது. அங்கு வந்து சிகிச்சை பெற்றுக் கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான அடையாளச் சீட்டுகள் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் வழங்கப்பட்டு உள்ளன. இதில் '' சோமங்கலம் கிராம முன்னேற்றத் திட்டம்—சுகாதாரப் பிரிவு—அடையாளச் சீட்டு '' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ' மகப்பேறு பற்றிய குறிப்பேடு ' க்கும் தனி அட்டை வழங்கப் பெற்றுள்ளது. இதில் மகப்பேறு வசதி அளிக்கும் நிலையம், மகப்பேற்றிற்கு வீடு தகுதியானதா, இல்லையா ; போன்ற விவரங்களும், மகப்பேற்றுக்குப் பின் தாய்—சேய் நலம் பற்றியும் குறிக்கப்படுகின்றன.

காலையில் சிகிச்சையும், மாலையில் நோயாளிகளைச் சந்திக்க கிராமந்தோறும் செல்வதும் இங்குள்ள மருத்துவரின் அன்றாடப் பணியாகும்.

மருத்துவம் அனைத்தும் இலவசமாகவே வழங்கப்படுகிறது. சுமார் 11,000 மக்கள் தொகை கொண்ட இந்தக் கிராம மக்களின் ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ' மருத்துவ அடையாளச் சீட்டு ' வழங்கப்பட்டுள்ளது. சுமார் 6,000 மக்கள் இதுவரை மருத்துவப் பரிசோதனை செய்யப்பட்டுள்ளனர். பொதுவான நோய்கள் தவிர தொழுநோய், யானைக்கால் வியாதி போன்ற வற்றிற்கும் சிகிச்சைகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது வரை 2.050 பேர்களுக்குக் குடும்பநல அறுவைச் சிகிச்சை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்குத் தனியாக மருத்துவர் வரவழைக்கப்படுகிறார். இங்குள்ள மக்களுக்கு உயிர்ச்சத்துக்கள் அடங்கிய மாத்திரைகளும் (Multi Vitamins) வழங்கப்படுகின்றன. சுருங்கச் சொன்னால் மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்குத் தேவையான அனைத்து வசதிகளும் அங்கேயே அளிக்கப்படுகின்றன.

மாதம் ரூ. 400 வருமானம் கிடைக்கிறது

சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் சார்பில் 3 கறவை மாடுகள் பெற்ற திரு. வி. சீனிவாசன் (வயது 48) கூறுவதைக் கேட்போமா ?

'' எங்கள் குடும்பத்தில் நாங்கள் 6 பேர் இருக்கிறோம். நான் சோமங்கலத்திலுள்ள ஒரு அஞ்சல் அலுவலகத்தில் பகுதி நேர '' போஸ்ட் மாஸ்டராக '' வேலை செய்கிறேன். மாதம் ரூ. 100 கிடைக்கிறது. கொஞ்சம் நிலம் உள்ளது. எனக்கு விவசாயம்தான் முக்கியத் தொழில். இதில் எங்கள் குடும்பத்துக்குத் தேவையான வருமானம் கிடைக்கவில்லை. எப்படியோ குடும்பத்தை இத்தனை நாளும் நடத்தி வந்தேன். இப்போது எனக்கு 3 கறவை எருமைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. அந்த மாடுகள் தங்குவதற்கு ' டான்சி ' நிறுவனம் ஒரு ' ஷெட் ' அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. இப்போது எனக்கு மாதம் ரூ. 400 வருமானம் கிடைக்கிறது. என் குடும்பமும் கஷ்டமில்லாமல் இருக்கிறது. ''

மகாத்மா தமிழ் கற்றுக் கொடுத்தார்

டால்ஸ்டாய் பண்ணையிலுள்ள குழந்தைகளுக்குக் கல்வி போதிக்கும் பொறுப்பைக் காந்திஜி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. தமிழர், தெலுங்கர் குஜராத்தியர், இந்துஸ்தானியர் என்று பல சாதிக் குழந்தைகள் அங்கு இருந்தார்கள். தாய்ப் பாஷையைத் தவிர ஏறக்குறைய எல்லோருக்கும் புரியக்கூடிய அளவுக்கு ஆங்கிலம் தெரியும். அந்த நாட்டிலுள்ள தமிழர்களுடன் நெருங்கிப் பழகியதால் காந்திஜிக்குத் தமிழ்ப் பாஷையில் ஓரளவு பாண்டித்தியம் ஏற்பட்டது.

அறிவொளி பரவிட....

அறியாமை என்னும் இருள் அகன்றிடவும் எங்கும் அறிவொளி பரவிடவும் இன்று கிராமங்கள் தோறும் பள்ளிகள் உள்ளன. இன்று சோமங்கலம் முதலான பத்துக் கிராமங்களில் உயர் நிலைப் பள்ளி—1, துவக்கப்பள்ளிகள்—11, நர்சரி பள்ளி—10 ஆகியவை உள்ளன.

இவையன்றி எல்லா ஊராட்சிகளிலும் வானொலிப் பெட்டிகள் உள்ளன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இன்று எல்லாக் கிராமங்களிலும் கிராமம் ஒன்றுக்கு ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டி வீதம் பத்துத் தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகள் உள்ளன.

தரமான பொருள் வழங்கிட....

ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தரமான பொருள்களை வழங்கிடவும் இங்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சோமங்கலம் கிராமத்தில் 'கூட்டுறவுச் சில்லறை விற்பனை நிலையம்' ஒன்று அண்மையில் திறக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையத்தில் தரமான உணவுப் பொருள்கள், எண்ணெய் வகைகள், சோப்புகள், மலிவு விலையில் துணிகள் முதலானவை கிடைக்கின்றன. அன்றாடம் நெடுந்தூரம் சென்று எண்ணெய் சோப்பு முதலாவை வாங்கி வந்த மக்களுக்கு இப்போது அருகாமையிலேயே அத்தனையும் கிடைக்க வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே போன்ற அங்காடிகள் மற்ற கிராமங்களிலும் விரைவில் திறக்கப்படவிருக்கிறது.

வங்கிகளின் பெரும் பங்கு

நம் நாட்டில் 70 சத விகிதத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுக் கிராமப் புறங்களில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். 'சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகு, என்று வள்ளுவரால் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் உழவுத் தொழிலைச் செய்கின்ற அந்த ஏழை எளிய மக்கள், உற்பத்தித் திறன் குறைந்த விவசாய முறைகளாலும், கால்நடைகளாலும் ஆண்டு ஒன்றிற்கு ஏறக்குறைய ரூ. 700 என்ற அளவிலேதான் வருமானம் பெற்று வருகிறார்கள்.

ஆகவே, குறைந்த வருமானமுள்ள இவர்களது வாழ்க்கை நிலை உயர்ந்திட—சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலிருக்கின்ற இவர்

மகாத்மாவுக்கு தமிழ் கற்க ஆசை

சென்னையில் நடந்த பாரதிய சாகித்திய சம்மேளனத்துக்குக் காந்திஜி தலைமை வகித்தார். மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள் தாம் வரவேற்புக் குழுத் தலைவர். ஐயரவர்கள், தமிழில் எழுதிய வரவேற்புரையை இந்தியில் மொழிபெயர்த்துக் காந்திஜியிடம் அளித்ததுடன் மகாநாட்டிலும் விநியோகித்தார்கள். மகாநாடு துவங்குவதற்கு முன்பு ஐயரவர்கள் காந்திஜியைச் சந்திக்கச் சென்றார். ராஜாஜி, அவர்களைப் பரஸ்பரம் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். காந்திஜி புன்சிரிப்புடன், 'உட்காருங்கள் ஐயா' என்று அழுத்திக் கூறி வரவேற்றார். ஐயரவர்களுடைய அடக்கமும் பேச்சும் காந்திஜியைப் பெரிதும் வசீகரித்து விட்டன.

வரவேற்புரையில் ஐயரவர்கள், ''காந்திஜியின் சமகாலத்தவர்களாக வாழ்வது பாக்கியம் என்று கருதுகிறேன். அவருக்கு அடுத்தபடியாக இருந்து ஒரு விழாவை நடத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வது மிகவும் பெரிய பாக்கியம் என்று மகிழ்ச்சியுறுகிறேன்'' என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

காந்திஜியோ, ''அர்த்த புஷ்டியும் இலக்கியச் சுவையும் நிரம்பிய ஐயரவர்களின் வரவேற்புரை என்னைப் பெரிதும் வயப்படுத்திவிட்டது. தமிழர்களுடன் பல வருஷகாலம் நான் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். இப்போது ஐயரவர்களுடன் அறிமுகம் ஏற்பட்ட பிறகு, அவருடைய அருகில் அமர்ந்து, அவரிடமே தமிழ்ப்பாடம் கற்கவேண்டும் என்ற ஆசை தோன்றுகிறது. இந்த ஆசைக்கு இடையூறாக வயதும், வேலையும் இல்லை ; ஆனால் எங்கள் இருவருக்குமே போதுமான அவகாசம் இல்லையே என்றுதான் வருந்துகிறேன்'' என்று தம்முடைய தலைமை உரையில் குறிப்பிட்டார்.

களது வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திட இலாபகரமான துணைத் தொழில்கள் தேவைப்படுகின்றன.

பால்பண்ணை, கோழிப்பண்ணை வைத்து நடத்துதல், ஆடுகள் வளர்த்தல், பன்றிகள் பராமரிப்பு முதலான தொழில்களில் ஈடுபட அவர்களுக்கு நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் தேவையான உதவிகள் வழங்கிட முன் வந்துள்ளன.

ஐந்துக் கிராமங்கள் பெற்ற பெரும் பயன்

சோமங்கலம் முதலான கிராமங்களில் வங்கிகள் ஆற்றி வரும் அரும் பணிகளை விளக்குகிறார் திட்ட இணைப்பாளர் திரு. என். தில்லைநாயகம் அவர்கள் :

'' சோமங்கலம் ஊரகச் சீரமைப்புத் திட்டத்தில் கீழ்க் காணும் ஐந்து வங்கிகள் பங்கு கொண்டு, விவசாயப் பெருமக்களுக்குத் தேவையான கடனுதவிகளை வழங்கி வருகின்றன. அவை :—

1. ஸ்டேட் வங்கி
2. இந்தியன் வங்கி
3. இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி.
4. யூனியன் வங்கி
5. யூகோ வங்கி

'' இவை ஒவ்வொன்றும் 1976-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 15-ஆம் நாளிலிருந்து இதுவரை பால்பண்ணை, கோழிப்பண்ணை, ஆடுகள், கறவை மாடுகள், கட்டைவண்டிகள் முதலானவற்றுக்காகப் பெருமளவில் கடன் உதவி அளித்துள்ளன.

'' ஸ்டேட் வங்கி நான்கு கிராமங்களை (1. சோமங்கலம், 2. புதுச்சேரி, 3. நடு வீரப்பட்டு, 4. வரதராஜபுரம்) ஏற்றுக்கொண்டு இதுவரை ரூ. 1,66,000 கொடுத்துள்ளது.

'' இந்தியன் வங்கி இரண்டு கிராமங்களை (1. அமரம்பேடு, 2. சிறுகளத்தூர்) ஏற்றுக் கொண்டு இதுவரை ரூ. 1,90,300 வழங்கியுள்ளது.

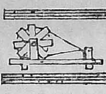

கைராட்டை பிறந்த விதம்

காந்தியடிகள் சிறை வாசத்தின் போது நூல்களைப் படிப்பது வழக்கம். ஒரு முறை சிறையில் இருந்த போது கத்தேயின் ஃபாஸ்ட் என்னும் நூலை அவர் படிக்க நேர்ந்தது.

அந்நூலில் வரும் கதா நாயகி, கணவனை இழந்து சோகத்தின் உருவமாகக் காட்சி தருகிறாள். அவளது மனம் அமைதியை இழந்து விடுகிறது. ஏராளமான நூல்கள் அவளிடம் இருக்கின்றன ; அவற்றில் ஒன்றைக்கூட அவள் படிக்க விரும்பவில்லை. வாசிப்பதற்கு அநேக இசைக் கருவிகள் தன்னிடமிருந்தும் இசைத் திறமை பெற்ற அவள், அவற்றை வாசித்து மன அமைதி பெற முயலவில்லை. ஆனால் சர்க்காவில் நூற்பதன் மூலம் மன அமைதி பெறுகிறாள்-உளச் சாந்தி அடைகிறாள்.

அவள் பயன்படுத்திய ராட்டையை ஏழைகளின் வாழ்வு மேம்படுவதற்காகப் பயன்படுத்தினார் காந்திஜி.

'' இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி மூன்று கிராமங்களை (1. கல்லாடிப் பேட்டை, 2. நந்தம்பாக்கம். 3, பூந்தண்டலம்) ஏற்றுக்கொண்டு இதுவரை ரூ. 1,39,500 கொடுத்துள்ளது.

'' யூனியன் வங்கி, நல்லூர் என்கிற ஒரு கிராமத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இதுவரை ரூ. 60,500 வழங்கியுள்ளது.

'' யூகோ. வங்கி, எருமையூர் என்கிற ஒரு கிராமத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இதுவரை ரூ 50,500 கொடுத்துள்ளது.

நிம்மதி பிறந்தது

ஸ்டேட் வங்கியின் சார்பில் கடன் உதவி பெற்றவர் திருமதி முனியம்மாள். இவர் மிகவும் வறுமை நிலையில் இருப்பவர். கணவனை இழந்தவர். அவர் கூறுகிறார் :

'' எங்கள் குடும்பத்திலே நானும், என் தம்பியும் இருக்கிறோம். மிகவும் கஷ்ட ஜீவனம் தான். விவசாயக் கூலி வேலை செய்கிறோம். மாதத்திலே 10 அல்லது 15 நாள்தான் வேலை இருக்கும். இப்ப நம்ம பிரதமரோட இருபதம்சத் திட்டத்தாலே எனக்கு பாங்க் மூலமா கடன் உதவி கிடைத்திருக்கிறது. இனிமேல் கொஞ்சம் நிம்மதியாக வாழ்க்கையை நடத்துவோம்.''

வழிகாட்டுங்கள்

ஒரு காலத்தில் இருளில் ஆழ்ந்திருந்த இந்தக் கிராமங்கள் இன்று மின் வசதி பெற்று ஒளிமயமாய்க் காட்சியளிக்கின்றன.

' பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே ', என்றார் அமரகவி பாரதியார். அந்த ஒரு வரியில் கிராமங்களின் நல்வாழ்வும் அல்லவா அடங்கியிருக்கிறது ? எனவே, கிராம வளர்ச்சியில், அதன் நல்வாழ்வில் நம் எல்லார்க்கும் பங்குண்டு என்பதை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் கல்லூரி மாணவ, மாணவியர், பொதுநலத் தொண்டர்கள் முதலானோர் இங்கே சமூகத் தொண்டில் ஈடுபடுவதை நாம் பெருமையோடு குறிப்பிட வேண்டும்.

'' நாட்டு விடுதலைக்கான தியாகத்திலும், அண்மைக்காலத்தில் குடும்ப நலத் திட்டம் போன்ற துறைகளிலும் தனிச் சிறப்பும் முன்னேற்றமும் பெற்றுள்ள தமிழ்நாட்டு மக்கள், இப்புதிய கிராம நலத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிப் பயன் கண்டு பாரத நாட்டின் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் வழிகாட்டுவார்கள் '' என்று பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களின் நல்வாழ்த்துக்களோடு தொடங்கப் பெற்ற இந்த ஊரகச் சீரமைப்புத் திட்டம், ஊருக்கெல்லாம் இணையிலா இருப்பதின் பெருமையை உணர்த்துகின்ற ஓர் உன்னதமான திட்டம் என்றால் அது உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை !

—பி.வி.கிரி

கிராம சேவகர்களுக்கு மகாத்மா கூறிய அறிவுரை

சம்பூர்ண கிராம சேவகருக்கு கிராமத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரையும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்; அவர்களுக்கு அவர் தம்மாலான உதவி செய்துவர வேண்டும். இதற்கு அவர் ஒருவரை தனித்து எல்லாவற்றையும் செய்துவிட முடியும் என்று அர்த்தமல்ல. அவர், கிராமத்தினர்களுக்கு மேம்பாட்டிற்கான வழியைக் காட்டுவார். தேவையான பொருள்களைத் தருவித்துத் தந்து, அவர்கள் கோரும் உதவியை அளிப்பார். இதோடு தமக்கு உதவுவதற்கு கிராமத்திலிருந்தே ஆட்களைத் தேர்ந்து பயிற்றித் தயாரித்துக் கொள்வார். கிராமத்தார் அவர் உதவியை நாடி அவர் யோசனைப்படி நடந்து கொள்ளும் வகையில் அவர்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து விடுவார்.

நான் நாட்டுச் செக்கு ஒன்றுடன் ஒரு கிராமத்தில் போய் இருப்பதாய் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்கே நான் மாதத்திற்கு பதினைந்து, இருபது ரூபாய் சம்பாதித்து என் பாட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளும் வெறும் வாணியனாக அல்ல, வாணிய மகாத்மாவாக இருப்பேன்; நான் 'மகாத்மா' வென்ற அடைமொழியைச் சேர்த்தது வேடிக்கையாக; என் கருத்து நான் வாணியத் தொழிலை கிராம மக்கள் பின்பற்றுமாறு முன் மாதிரியான முறையில் செய்து வருவேன் என்பது.

எண்ணெய் ஆட்டும் தொழில் நடத்தும் எனக்கு கீதையும், குர்ரானும் தெரிந்திருக்கும். என்னால் அவர்கள் குழந்தைகளுக்குக் கல்வியளிக்கவும் இயலும்; நான் கல்வியளியாமைக்கு நேர மின்மையேயன்றி வேறு காரணமிராது. அப்போது கிராமத்தார் என்னை அணுகி, 'எங்கள் குழந்தைகளின் கல்விக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமே' என்றால், 'ஓர் ஆசிரியரை அமர்த்தித் தருகிறேன்; ஆனால் அவருக்காகும் செலவை நீங்கள் ஏற்க வேண்டுமே' என்பேன். அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இதற்குச் சம்மதிப்பார்கள்.

நான் அவர்களுக்கு நூல் நூற்கக் கற்றுக் கொடுப்பேன். அவர்கள், 'நாங்கள் நூற்றுள்ள நூலை நெய்து தர நெசவாளர் வேண்டுமே' என்னும்பொழுது ஆசிரியருக்கு ஏற்பாடு செய்து தந்ததைப் போலவே, ஒரு நெசவாளருக்கும் ஏற்பாடு செய்து தருவேன், அந்த நெசவாளர் அவர்களுக்கு தம் துணிகளை நெய்து கொள்ளக் கற்றுக் கொடுத்து வருவார்.

நான் அவர்களுக்கு ஆரோக்கிய விதிகளையும் சுகாதாரத்தின் அவசியத்தையும் உயர்த்துவேன். அவர்கள், 'கிராமத்திற்கு தோட்டி வேண்டுமே' யென்று சொன்னால் நான், 'நானே உங்கள் தோட்டி; உங்களையும் இத் தொழிலில் பயிற்றுகிறேன்' என்று சொல்வேன். 'சம்பூர்ண கிராம சேவை' யென்று நான் எண்ணிக் கொண்டிருப்பது இதுவே.

(ஹரிஜன், 17–3–1946 தேதிய இதழிலிருந்து.)

கலவை உரத்தின் பயன்

ஆடுமாடுகளின் சாணமும் மனிதரின் மலஜலமும் குப்பை கூளம் முதலிய கழிவுகளுடன் கலந்து பக்குவப்படுத்தப்பட்டால் அவை மிகவும் உயர்ந்த உரமாக மாறும்; இதற்கு மதிப்பு அதிகம். இவ்வுரம் இடப்பட்ட நிலம் நன்கு விளையும். இந்த உரம் தயாரித்தலே ஒரு காலத்தில் கிராமங்களில் ஒரு தொழிலாக இருந்திருக்கிறது. ஆனால் பிற கிராமக் தொழில்களைப் போலவே இதிலும் இந்தியாவின் கைத்தொழில்களைப் போலவே இதிலும் இந்தியாவின் கோடானுகோடி மக்கள் ஏகோபித்துழைத்துப் பாடு பட்டாலல்லது உருவான பயன் விளைதலோ, இந்தியாவின் மேம்பாடோ சாத்தியமல்ல!

[ஆதாரம்: 'தில்லி டயரி' (ஆங்கிலம்), பக்கம் 270–271.]

இந்தியப் பொதுமக்கள் மட்டும் ஒத்துழைத்தால் இதனால் நாட்டின் உணவுப் பற்றுக்குறையைத் தீர்க்க முடிவதோடு, உபரியாக உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி செய்து கொள்ளவும் முடியும். இந்த இயற்கை உரத்தினால் நிலம் மேன்மேலும் வளமுறுமேயன்றி, அதன் செழிப்பு ஒருநாளும் குன்றாது. நாள்தோறும் பாழாகும் மலஜலமும், கால்நடைச் சாணமும், சிறுநீரும் அவ்வப்போது கவனித்து உரமாக்கப்பட்டு நிலத்தில் சேர்க்கப்படுவதால் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் மிச்சமாவதோடு நாட்டின் உணவு தானியங்கள், பருப்பு வகைகள் ஆகியவற்றின் விளைவும் பல மடங்கு பெருகும். மேலும், கழிவுகளை இவ்வாறு திறமையாகப் பயன்படுத்துவதனால் நம் வீடுகளின் சுற்றுப்புறங்கள் துப்புரவாயிருக்கும். துப்புரவும் தூய்மையும் தெய்வ பக்திக்கு உதவுவது நிற்க, நம் ஆரோக்கியமும் அதனால் பாதுகாக்கப் பெறும்.

—மகாத்மா காந்தி

(ஆதாரம்: ஹரிஜன், 28–12–1947 தேதிய இதழ்)

(குரூப்—1 பணிகள், 1976 தேர்வு—
முதுநிலைப்பட்ட தரம்).

குரூப் 1 பணிகள் தொகுதியில் அடங்கிய பின்கண்ட பதவிகளுக்கு விண்ணப்பங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

(1) டிப்டி கலெக்டர்கள்—6 (ஷெ.வ. மற்றும் ஷெ.ப.—1 பி.வ.—2 மற்றும் ப.போ.—3).

சம்பளம் : மாதத்திற்கு ரூபாய் 575 25—600—40—1,000.

வயது : ஷெட்யூல்டு வகுப்பு, ஷெட்யூல்டு பழங்குடி மற்றும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு—31 ஆண்டிற்குக் கீழ்.

மற்றவர்களுக்கு—26 ஆண்டிற்குக் கீழ்.

கல்வித் தகுதி : பி.ஏ., அல்லது பி.எஸ்.சி., அல்லது பி.காம்., அல்லது பி.ஓ.எல் அல்லது பி.பி.ஏ. பட்டம்.

(2) ஜாயிண்ட் கமர்சியல் டாக்ஸ் அலுவலர்கள்—5(ஷெ.வ. மற்றும் ஷெ.ப.—1, பி.வ.—1 மற்றும் ப.போ.—3).

சம்பளம் : மாதத்திற்கு ரூபாய் 550—25—600—35—950.

வயது : ஷெட்யூல்டு வகுப்பினர், ஷெட்யூல்டு பழங்குடி மற்றும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு—31 ஆண்டிற்குக் கீழ்.

மற்றவர்களுக்கு—26 ஆண்டிற்குக் கீழ்.

சட்ட பட்டதாரிகளுக்கு—27 ஆண்டிற்குக் கீழ்.

கல்வித் தகுதி : பி.ஏ., அல்லது பி.எஸ்.சி., அல்லது பி.காம்.,அல்லது பி.ஓ.எல். அல்லது பி.பி.ஏ.

(3) கூட்டுறவுச் சங்க துணைப்பதிவாளர்கள்—3 (ஷெ.வ. மற்றும் ஷெ.ப—1, பி.வ.—1 மற்றும் ப.போ.—1).

சம்பளம் : மாதத்திற்கு ரூபாய் 550—25—600—35—950.

வயது—

(1) விண்ணப்பதாரர்களுக்கான தகவலில் குறிக்கப்பட்டுள்ள கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் மேலாளர், செயலாளர், அல்லது நிர்வாக அலுவலர் பதவியில் உள்ளவர்களுக்கு—28 ஆண்டிற்குக் கீழ்.

(2) மற்றவர்களுக்கு—26 ஆண்டிற்குக் கீழ்.

(3) ஷெட்யூல்டு வகுப்பு, ஷெட்யூல்டு பழங்குடி மற்றும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு வயது வரம்பு கிடையாது.

(4) டிப்டி சூப்பிரின்டெண்டெண்ட் ஆப் போலீஸ் (வகுப்பு 1)—3 (பி.வ.1, மற்றும் ப.போ.—2).

சம்பளம் : மாதத்திற்கு ரூபாய் 575—25—600—40—1,000.

வயது :—

(1) ஷெட்யூல்டு வகுப்பு, ஷெட்யூல்டு பழங்குடி மற்றும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு—21 ஆண்டிற்கு மேல் 31 ஆண்டிற்குக் கீழ்.

(2) மற்றவர்களுக்கு—21 ஆண்டிற்கு மேல் 26 ஆண்டிற்குக் கீழ்.

கல்வித் தகுதி : பி.ஏ., அல்லது பி.எஸ்.சி., அல்லது பி.காம்., அல்லது பி.ஓ.எல்., அல்லது பி.பி.ஏ. பட்டம்.

உடல் தகுதி : உயரம்—165 சென்டி மீட்டர், விரிந்த நிலையில் மார்பளவு—86 சென்டி மீட்டர், விரிவு—5 சென்டி மீட்டர்.

முடிவு தேதி—26—10—1976.

விவரங்கள் மற்றும் விண்ணப்பப் படிவங்கள் பெற சுய விலாசமிட்ட, 70 காசுகள் அஞ்சல் தலை ஒட்டிய, 23 சென்டி மீட்டர் நீளமுள்ள, உறை ஒன்றை இணைத்து, பதவியின் பெயரைக் குறித்து, செயலாளர், தமிழ் நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணைக் குழு, அரசினர் தோட்டம், சென்னை-600002 அவர்களுக்கு எழுதிக் கேட்கவும். எல்லாப் பதவிகளுக்கும் ஒரே ஒரு விண்ணப்பத்தையே பயன்படுத்த வேண்டும்.

வயது வரம்பு—1—7—1976-ல் உள்ளபடி.

சுருக்கம் : ஷெ.வ.—ஷெட்யூல்டு வகுப்பு.
ஷெ.ப.—ஷெட்யூல்டு பழங்குடி.
பி.வ.—பிற்பட்ட வகுப்பு.
ப.போ.—பகிரங்க போட்டி.

குறிப்பு.—(1) ஷெட்யூல்டு வகுப்பு, ஷெட்யூல்டு பழங்குடி மற்றும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், பகிரங்கப் போட்டியின் கீழ் உள்ள காலி இடங்களிலும் தகுதி அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கேற்ற தகுதியுடையவர்களாவர்.

(2) வேளாண்மை போன்ற தொழிற் பாடங்களில் பட்டம் பெற்றுள்ளவர்கள் இந் நேரடித் தேர்வில் கலந்து கொள்வதற்குத் தகுதியற்றவர்களாகும்.

குடி பெயர்ந்தவர்கள் போன்றவர்களுக்கு வயது அல்லது கல்வித் தகுதியைப் பொறுத்த வரையில் அளிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகள் பற்றிய விவரங்கள், விண்ணப்பதாரர்களுக்கான தகவல்கள் மற்றும் விண்ணப்பதாரர்களுக்கான அறிவுரை ஆகியவற்றில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பு : குரூப் 1 பணிகளுக்கான எழுத்துத் தேர்வு 1976, டிசம்பர் மாதம் கடைசி வாரத்தில் துவங்கும்.

செயலாளர்,

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வு
ஆணைக் குழு.

டி.ஐ.பி.ஆர். 44685

தலை சிறந்த கிராமம்!

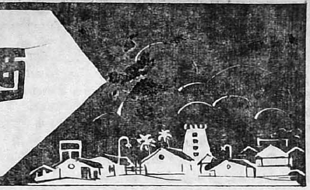

தலை சிறந்த இந்தியக் கிராமம் எதுவும் சிறந்த சுகாதார வசதிகள் செய்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் அமைக்கப் பெற்றிருக்கும். அதன் வீடுகளெல்லாம் ஐந்து மைல் சுற்றிருவட்டாரத்திற்குள் கிடைக்கக்கூடிய கட்டுமான சாமான்களைக் கொண்டு போதிய வெளிச்சமும், நல்ல காற்றோட்டமும் இருக்குமாறு கட்டப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் புழைக்கடையிலோ முன் வாயிலிலோ காய்கறி பயிர் செய்து கொள்வதற்கும், ஆடு மாடுகள் கட்டுவதற்கும் தேவையான இடம் இருக்கும். கிராமத் தெருக்களும், சந்துகளும், கூடிய வரை புழுதி இல்லாதிருக்கும். கிராமத்தில் எல்லாரும் பயன்படுத்தக்கூடியவையாய் போதிய அளவு கிணறுகள் இருக்கும். கிராம மக்களின் வழிபாட்டிற்குக் கோயில்களும், பொதுக் கூட்டங்களுக்கு பொது மைதானமும், கால்நடைகள் மேய்வதற்கு மேய்ச்சல் நிலமும், ஒரு கூட்டுறவுப் பால் பண்ணையும், முக்கியமாய்க் கைத்தொழில் பயிற்சி அளிக்கும் ஆரம்ப மத்தியதரப் பள்ளிகளும், வழக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு பஞ்சாயத்தும் இருக்கும். அது தன் தேவைக்கான உணவு தானியங்களும், காய்கறி பழங்களும், கதரும் தானே உற்பத்தி செய்து கொள்ளும்.

முன் மாதிரியானதென்று நான் கருதும் கிராமத்தின் உத்தேச விவரம் இது. இப்பொழுதைக்கு அதிலுள்ள வீடுகளெல்லாம் சிறு சீர்திருத்தங்கள்—மாற்றங்களுடன் இப்பொழுதுள்ளபடியே தானிருந்து வரும்.

ஆனால் நான் இப்பொழுது காண விரும்பியது கிராமத்தாரிடையே ஒற்றுமையும் ஒத்துழைப்புமிருந்து, அவர்கள் கிராம நலனுக்காக முன்வந்து உழைத்தால் என்னென்ன செய்து கொள்ளலாமென்பதையே. திறமையுள்ள தலைமை அல்லது வழிகாட்டுவோர் இருந்தால், ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய வருமானமிருக்கட்டும், கிராமத்தின் பொது வருமானத்தை இரு மடங்காக்கிவிடலாம் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமே இல்லை. வியாபாரம் செய்து இலாபம் சம்பாதிப்பதற்கு இல்லாவிட்டாலும், கிராமத்தின் நன்மைக்கு உதவக்கூடியவையாக அங்கே வற்றாத வசதிகள் உள்ளன. இவ்வாறிருந்தும் கிராம மக்களுக்கு தம் நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதில் சிறிதும் ஆசையில்லாதிருப்பது தான் மிகவும் விசனிக்கத் தக்கதாயிருக்கிறது.

கிராம ஊழியர்கள் முதலில் கவனித்துச் செய்ய வேண்டியது கிராமச் சுகாதார ஏற்பாடே. கிராமத்தின் பிரச்சினைகளுள் இதைப்போல் அசட்டை செய்யப்பட்டதும், ஊழியர்களைத் திணற வைப்பதும் வேறில்லை. இதனால் மக்களின் உடல் நலம் கெடுகிறது, நோய்கள் தோன்றுகின்றன. எடுத்த எடுப்பிலேயே ஊழியர் தாமே தோட்டியாகி, கிராமத்தார் கண்ட இடங்களில் கழிக்கும் மல ஜலத்தைக் கூட்டிச் சேர்த்து முறைப்படி உரமாக்கவும், கிராமத் தெருக்கள், சந்துகள்-சாலைகளைக் கூட்டித் துப்புரவாக்கவும் வேண்டும்; ஒவ்வொவொரு நாளும் எங்கே, எப்படி மலஜலம் கழிக்க வேண்டுமென்று அறிவிப்பதோடு, சுகாதாரத்தினால் விளையும் நன்மைகளையும் அதைக் கவனியாமையால் வரும் கேடுகளையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். தாம் சொல்லுவதை மக்கள் கேட்டாலும் சரி, கேளாவிட்டாலும் சரி, அவர் தம் வேலைகளை விடாது செய்து கொண்டு போக வேண்டியதே.

—மகாத்மா காந்தி

(ஹரிஜன், 9—1—1937 தேதிய இதழிலிருந்து)

டாக்டரிடமே பீஸ் வாங்கியவர்!

1933-ஆம் ஆண்டு.

காந்திஜி, சுற்றுப்பயணத்தின் போது மிகவும் களைப்பாகக் காணப்பட்டார். அப்போது அவர் லாகூரில் தங்கியிருந்தார். காந்திஜியின் உடல் நிலையை உணர்ந்து கொண்ட ஒரு புகழ் பெற்ற டாக்டர், காந்திஜியிடம் வந்து, 'மகாத்மாஜி! நான் உங்களை வைத்தியப் பரிசோதனை செய்து பார்க்க விரும்புகிறேன்!' என்றார்.

"சரி; செய்யுங்கள்; எனக்கு உடம்பு அப்படியொன்றும் மோசமாக இல்லை"—காந்திஜி பதில் கூறினார்.

"பரிசோதித்துப் பார்க்காத வரையிலும் எங்களுக்குச் சமாதானமாயிராது"— டாக்டர் சொன்னார்.

"சமாதானத்திற்கென்றால் சரி; ஆனால் எனக்கு பீஸ் கொடுக்காமல் யாரையும் நான் பரிசோதிக்க விடுவதில்லை. என்னைப் பார்க்க வந்தவர்கள் எத்தனையோ பேர் காத்துக்கொண்டிருக்கும்போது உங்களுக்காக எதற்காக நேரத்தை வீணைச் செலவிடுவது?"— காந்திஜி கேட்டார்.

டாக்டர் அசந்து போய் விட்டார். 'நோயாளி, டாக்டருக்கு பீஸ் கொடுப்பது போக, மகாத்மா என்னும் நோயாளி, டாக்டரிடமே பீஸ் கேட்கிறாரே' என்று வியந்த டாக்டர், காந்திஜியின் விருப்பத்திற்குச் சம்மதம் தெரிவித்து, தன் பையில் அப்போதிருந்த 16 ரூபாயை எடுத்து காந்திஜியின் முன்னே வைத்து,

"ஒரு நோயாளியைப் பார்க்கப் போயிருந்தேன்; அவர் எனக்கு கொடுத்த பீஸை உங்கள் முன் வைத்து விட்டேன்" என்றார்.

காந்திஜி அந்தப் பணத்தை மிகுந்த திருப்தியுடன் எடுத்துக் கொண்டார். அரிஜன நிதியில் சேர்த்துவிட்டார்.

அறிவிப்பு

அனைத்திந்தியப் பணியாளர் தொகுதிக்கான முன்தேர்வுப் பயிற்சி நிலையம், சென்னை-35.

அரிசன, ஆதிவாசி, விமுக்த பரம்பரை, நாடோடி, பாதியளவுக்கு நாடோடி ஆகிய இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருந்தும், மற்றும் அரிசன, ஆதிவாசி இனத்தைச் சேராத ஆனால் தங்களுடைய பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர்கள் கூட்டுபவர்களாகவோ, துப்புரவுப் பணியாற்றுகிறவர்களாகவோ உள்ள அங்கத்தினர்களிடமிருந்தும், ஐ.ஏ. எஸ்., ஐ.பி.எஸ்.' முதலிய தேர்வுகளுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் மேற்கூறிய நிலையத்தில் சேருவதற்கு விண்ணப்பங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. உணவு, உறைவிடம், கற்பித்தல் ஆகியவற்றிற்கான செலவு அரசினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். பெண்களுக்குரிய விடுதி வசதி சேப்பாக்கம், சென்னை-5ல் உள்ள மாநிலக்கல்லூரி மகளிர் விடுதியில் கிடைக்கும். விண்ணப்பங்கள் பெறுவதற்கான கடைசி நாள் 25—10—1976.

2. இப் பயிற்சி பெறுவதற்கு (1) பட்டப் படிப்பில் இரண்டாம் வகுப்பு அல்லது கலை, அறிவியலில் பட்ட மேற்படிப்புப் பட்டம் பெற்றுள்ளவர்களும், பி.எல். பட்டம் பெற்றுள்ளவர்களும்,

(2) 1977-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 1-ஆம் நாளில் 21 வயது நிரம்பியவர்களும் அதே நாளில் 31 வயது நிரம்பாதவர்களும்,

(3) அரிசன, ஆதிவாசி, விமுக்த பரம்பரை நாடோடி, பாதியளவுக்கு நாடோடி ஆகிய இனத்தைச் சார்ந்தவர்களும் சேரலாம்.

3. (அ) விமுக்த பரம்பரை, நாடோடி, பாதியளவு நாடோடி ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த மனுதாரரிலிருந்து, இருவரே இப் பயிற்சிக் காலத்திற்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவர். அவர்களுக்கு உச்சவரம்பு வயது 26 ஆகும்.

(ஆ) அரிசன, ஆதிவாசி இனத்தைச் சாராத ஆனால் தங்களுடைய பெற்றோர் மற்றும் பாதுகாவலர் கூட்டுபவராகவோ, துப்புரவுப் பணியாளராகவோ உள்ள மனுதாரரிலிருந்து ஒரே ஒருவரே இப் பயிற்சிக் காலத்திற்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார். அவர்களுக்கு உச்சவரம்பு வயது 26 ஆகும்.

4. இப் பயிற்சியில் சேருவதற்கு இதற்கென உள்ள குறிப்பிட்ட படிவத்தில் மனுச்செய்ய வேண்டும். மனு படிவங்களைப் பெற சுய விலாசமிட்ட, 35 காசு அஞ்சல் தலை ஒட்டிய உறை ஒன்றை இணைத்து, "முதல்வர் முன்தேர்வுப் பயிற்சி நிலையம், 22, மவுண்ட் ரோடு, மேற்கு சி.ஐ.டி. நகர், சென்னை-600035" அவர்களுக்கு எழுதிக் கேட்கவும். விண்ணப்பப் படிவம் மற்றும் விவரங்களைக்கேட்டு எழுதும்போது,

(1) அரிசன, ஆதிவாசி இனத்தைச் சேர்ந்தவரா அல்லது விமுக்த பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரா அல்லது நாடோடி வகுப்பைச் சார்ந்தவரா அல்லது பாதியளவு நாடோடி வகுப்பைச் சார்ந்தவரா என்பதையும்,

(2) தேர்ச்சி பெற்றுள்ள பட்டமும், தேர்வில் பெற்றுள்ள வகுப்பு என்ன என்பதையும்.

(3) பிறந்த தேதியையும், 1—8—1977-ல் வயது என்ன என்பதையும் குறிப்பிட்டு எழுதவேண்டும்,

முதல்வர்,
முன்தேர்வுப் பயிற்சி நிலையம், சென்னை-35.

டி.ஐ.பி.ஆர்/42583/7·6-1-

ESTD: 24-3-52. தபால்மூலம் GOVT REGD: 3072.

இலவசக் கல்விபோதனை

' F குரூப்' வகுப்புகள் ஆரம்பம் :: நாள்: 13-10-1976

உத்திரவாதத்துடன் 1976—77ம்வருட கீழ்க்கண்ட தேர்வுகளுக்கு மாதம் இருமுறை தபால் மூலம் பாடங்கள் அனுப்பி பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

1. S.V.&Agra.,B.A.,B.Com., (P.U.C.,இண்டர் தேறியவர்கள் தகுதியுடையவர்கள்). A.M.I.B.M.,M,B.A., (பட்டதாரிகள் அருகதையுடையவர்கள்). 2. M.A.,M.Com., I.A.,&I.Com.,(S.S.L.C,S.S.C..மெட்ரிக், H.S.A., தேறியவர்களும், P.U.C.,தவறியவர்களும் தகுதியுடையவர்கள்), 3, M.I.B.M.,D.I.B.M.,D.I.B.A.,G.C.A.,போபால் 4. சென்னை-மதுரை: மெட்ரிகுலேஷன் & P.U.C., 5. தமிழ் வித்துவான்—புலவர் தேர்வுகள். 6. தமிழ் B.Litt., (ஆசிரியர்கள் தகுதியுடையவர்கள்) 7. விவசாயம். 8. போஸ்ட்மேன்—போஸ்டல் கிளார்க். 9. கைத்தறி நெசவு. 10. Accountancy. 11. கிராம மணியம்—கர்ணம். 12. சர்விஸ் கமிஷன் (76 அக்டோபர்) தமிழ் & ஆங்கிலம் 13. S.S.L.C., (8-ம் வகுப்பு படித்தவர்கள் தகுதியுடையவர்கள்). 14. ஹோமியோபதி (தமிழ்—ஆங்கிலம்) 15. பேசிக் ஆங்கிலம். 16. பிரிமெட்ரிக். 17. Com.,இண்டர்D.Com., B.Com.,B.Com.(Hons),M.Com., (S.S.L.C. P.U.C. தேறியவர்களும், தவறியவர்களும் தகுதியுடையவர்கள்)

முழு விவரங்களுக்கு 25 பைசா தபால் தலையுடன் விண்ணப்பிக்கவும்.

'தமிழகத்தின் தனிப்பெரும் தபால் கல்வி ஸ்தாபனம்.'

Affliated by I.A. Eductions and Com. University—New Delhi.

ஸ்ரீ முருகன் டுடோரியல் இன்ஸ்டிட்டியூட்

ரிஷிவந்தியம், Pin 606205 தென்னார்க்காடு மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

Dr. R. P. Kandasamy, H.P., B.Com., (Hons), Principal. : Dr. K. Jayakumar, M.A., Gl. Manager.

தமிழ்நாட்டில் கதர் கிராமத் தொழில் வளர்ச்சி

A. K. வெங்கட சுப்பிரமணியன் ஐ.ஏ.எஸ்.,

தலைமை நிருவாக அதிகாரி, தமிழ்நாடு கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம்.

மகாத்மா காந்தியடிகள் தேசிய நிர்மாணத் திட்டத்தில் கதர், கிராமக் கைத்தொழில்களுக்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தார். இத் தொழில்கள் செம்மையாகச் செயல்பட்டு கிராம மக்களுக்கு உதவி புரிவதற்காக 1956-ம் ஆண்டில் கதர் கிராமத் தொழில் ஆணைக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியங்கள் உருவாயின.

அகில இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான், முதன் முதலாக 1946-ம் ஆண்டில் கதர்த் திட்டம் அரசாங்க சார்பில் மேற்கொள்ளப் பட்டது. காந்தியடிகள் இந்த முயற்சியை வெகுவாகப் பாராட்டினர். துவக்க காலத்தில் சுமார் 1,800 நூற்பாளர்களையும் 500 நெசவாளர்களையும் கொண்டுதான் இத் திட்டம் செயல் பட ஆரம்பித்தது. 1960-ம் ஆண்டில் ஒரு தனியான சட்டம் இயற்றப்பட்டுத் தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் தொடங்கப் பெற்றது.

வேளாண்மைக்குத் துணையாகப் பல கிராமத் தொழில்களை மேற்கொள்வது, பரம்பரைத் தொழில்களை ஊக்குவித்து கிராமக் கைவினைஞர்களை உற்சாகப்படுத்துவது, கழிவுப் பொருட்களிலிருந்து பல வகைப்பயனுள்ளபொருட்களை உருவாக்குவது, குறைந்த முதலீடுகளில் நிறைந்த வருவாய் ஈட்டுமாறு அதிகம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு நல்குவது ஆகியவைகளே இவ்வாரியத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளாகும்.

தமிழ்நாட்டில் மட்டும் கதர் கிராமக் தொழில்கள் சுமார் மூன்று இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருகிறது. இவர்கள் பெறும் ஊதியம் ஆண்டுக்குச் சுமார் ஏழு கோடி ரூபாய்களாகும். கதர் மட்டும் சுமார் ரூபாய் 6 கோடியும், கிராமத் தொழில்கள் மூலம் சுமார் ரூபாய் 15 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்களும் தமிழ்நாட்டில் சென்ற ஆண்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது.

கதர் வாரியம் மட்டும் கதர் உற்பத்தியைச் சென்ற ஆண்டினைவிட இந்த ஆண்டில் 50 சதவிகிதம் அதிகம் செய்து உள்ளது. கடந்த 1974-75-ம் ஆண்டில் ரூபாய் 156.94 இலட்சம் மதிப்புள்ள நூலும், ரூ. 187.61 இலட்சம்மதிப்புள்ள கதர்த்துணியும் உற்பத்தி செய்துள்ளது. 1975-76-ம் ஆண்டில் முறையே ரூ. 207.68 இலட்சம் வீதம் நூலும் ரூ. 306.37 இலட்சம் கதரும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. கதர் விற்பனையும் 1974-75-ம் ஆண்டு 355.04 இலட்சம் ரூபாயாகப் பெருகியுள்ளது.

கதர்த் துணியின் உற்பத்தியையும், விற்பனையையும் பெருக்க வாரியம் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. குறைந்தபட்ச மின் விசையின் மூலம் பஞ்சை நன்ருகச் சுத்தப் படுத்தி, நூலை ஒரே சீராகவும் பலமுள்ளதாகவும் செய்ய முயற்சி செய்யப்படுகிறது. அதே மாதிரி ''நேபாலி'' நெசவுக் கருவிகளின் மூலம் துணி உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கவும் முயற்சி செய்யப்பட்டுள்ளது. வண்ண வண்ணத் துணிகளை அச்சடித்துக் கதர்த் துணி பார்வைக்குக் கவர்ச்சிகரமாக ஆக்கப் படுகிறது.

கிராமத் தொழில்கள்

கிராமத் தொழில்களும் கணிசமான அளவு ஊக்குவிக்கப் பட்டுள்ளன. 1975-76-ம் ஆண்டில் தொழில் வாரியாக ஈடுபட்ட கிராமக் கைவினைஞர்களின் எண்ணிக்கை, அவர்கள் பெற்ற ஊதியம் பின்வருமாறு :—

	ஈடுபட்டோர் எண்ணிக்கை.	ஊதியம். (இலட்சம் ரூபாய்).
1. பனை ஓலை தும்பு, வெல்லம் ஆகிய பனைத் தொழில்களில்.	2.15 (இலட்சம் பேர்),	509.36
2. எண்ணெய் பிண்ணக்கு.	598	6.70
3. உண்ண எண்ணெய், சோப்பு.	244	2.38

4.	வெல்லம் பழுப்புச் சர்க்கரை.	406	1.45
5.	தேன், தேனீ வளர்ப்பு (சுய சம்பாத்தியம்.	32,383	78.03
6.	தச்சு, கொல் லுத் தொழில்.	644	5.37
7.	கைக்குத்தல் அரிசி.	757	3.05
8.	மட்பாண்டம், செங்கல்.	3,861	17.37
9.	தோல் தொழில்.	458	4.03
10.	கைக்காகிதம்.	296	1.96
11.	நார்த்தொழில்.	262	0.19
12.	தீப்பெட்டி	703	1.10
13.	பழப்பக்குவம் செய்தல்.	50	0.04
14.	சுண்ணும்புத் தொழில்.	80	0.29
15.	பிரம்பு, மூங் கில் தொழில்.	211	1.27

மொத்தமாக 1975-76-ல் 2,55,953 கிராமக் கைவினைஞர்களுக்கு 554·56 இலட்ச ரூபாய் ஊதியமாகத் தரப்பட்டுள்ளது. இவர்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் 10,518·45 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானம் ஆகும். 1974-75-ம் ஆண்டில் தொழில் வாய்ப்புப் பெற்ற கைவினைஞர் களின் எண்ணிக்கை 2,20,313 பேர் ஆகும். இவர்கள் பெற்ற ஊதியம் 409·05 இலட்சம் ரூபாய். இவர்களால் வருவாய் 1,135·25 இலட்சம் ரூபாய். மேற்கண்ட புள்ளி விவரத் திலிருந்து இத்தொழில் பெருமளவில் உயர்ந்துள்ளதைக் காணலாம்.

இவற்றைத் தவிர, கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் சார்பாக, பல்வேறு புதிய திட்டங்களும் அமல் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

(i) ஐந்து லட்சம் வேலை வாய்ப்புத் திட் டத்தின்படி (Half a million Job Programme) 15 எண்ணெய் உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

(ii) வேலை ஊக்குவிக்கும் திட்டம் எனும் இத்திட்டத்தின் பிரகாரம், தொழில் துறையில் பின் தங்கிய மாவட்டங்களில் அரசு நிதி உதவியுடன், தேசிய மயமாக்கப் பட்ட வங்கிகளின் மூலமாகக் கடன் ஏற் பாடு செய்து 72 கிராமீய நூற்பு நிலை யங்கள், 200 மின் விசைச் செக்குகள், 6 பனந் தும்பு அலகுகள் நிறுவப்பட்டு 3,100 நபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது.

(iii) உடல் ஊனமுற்றோர் மறுவாழ் வுத் திட்டத்தின் கீழ் 500 பேருக்குக் கதர் கிராமத் தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது.

(iv) கைம்பெண்டிர் மறுவாழ்வுத் திட் டத்தின் கீழ் 500 விதவையர்களுக்கு நூற்புப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

(v) தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர் விடுதியிலும் கதர் கிராமத் தொழில்களை வாரியம் ஏற்படுத்தி வருகிறது.

(vi) நீலகிரி மலைப் பிரதேசத்தில் ஆதிவாசிகள் மேம்பாட்டுக்கான திட்டத் தின் கீழ், தேனீ வளர்ப்பு, யூகலிப்ட்ஸ் ஆயில் வடித்தெடுத்தல் ஆகிய தொழில் களுக்கு உதவி வழங்கப்படுகிறது.

(vii) மலை வாழ் மக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ், கொல்லிமலை, ஏர்க்காடு, ஆரணூத்து, ஜவ்வாது, சித்தேரி, பச்சை மலை ஆகிய ஏழு மலைப் பிரதேசங்களில் 620 மலைவாசிக் குடும்பங்களுக்குத் தேன் கூடுகள் 6,200 வழங்கப்பட்டு, ஆண்டொன் றுக்கு ரூபாய் 4,000 வருமானம் கிடைக்க வழி வகை செய்யப்படும்.

1976-ம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி தமிழ் நாட்டின் மக்கள் தொகை 450 இலட்சம். இவர்களில் வேலை செய்யக் கூடிய வயது வந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 260 இலட்சம். தொழிற்சாலைகளிலும், விவசாயத்திலும் வேலை வாய்ப்பு சுமார் 160 இலட்சம் பேர் களுக்குத் தான். ஆக 100 இலட்சம் அல்லது ஒரு கோடிப் பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு வருடத் திலும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்தாக வேண் டும். தமிழ்நாட்டிலுள்ள 6,000 மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளில் மொத்தம் எல்லா வகையிலும் 10 இலட்சம் பேர்கள் தான் வேலை செய்கிறார்கள். இங்குதான் கதர் கிராமத் தொழில் இவர்களுக்கு உயிர் நாடியாகத் திகழ்கின்றது. இத் தொழிலின் மூலம் இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தந்து வாழ்க்கையில் ஓர் அளவு நிம்மதியைத் தருகிறது.

இந்தக் காலத்தில் பொருளாதாரத்தில் கதருக்கு இடம் எங்கே இருக்கிறது என்று ஐயப் படுகிறவர்களுக்கு காந்திஜியின் விஞ் ஞானத்தால் மறுமொழியினைக்கூற வேண்டும்.

'' வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய உடல் வலுப் பெற்றிருக்கும் பதினாறு வய திற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் அவர்களுடைய வயல் களிலோ, குடிசைகளிலோ அல்லது இந்தி யாவில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தொழிற் சாலைகளை அமைத்தோ, வேலையும் போது மான ஊதியமும் கொடுப்பதற்கு இதை விடச் சிறந்த மாற்றுத் திட்டம் ஏற்படும் வகையில் அல்லது எல்லா கிராம மக்களுக் கும் அவர்கள் உரிமையுடைய உயரிய வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத தேவைகள் நிறைவேறும் வகையில் எல்லா கிராமங் களையும் நகரங்களாக மாற்றியமைக்கும் வகையிலும் கோடிக்கணக்கான கிராம மக்களுக்கு கதர் ஒன்றுதான், உண்மை யான பொருளாதாரத் திட்டமாக இருக்க முடியும்.''

நன்றி : சென்னை வானொலி நிலையம்.

கிராம மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க வல்லது ராட்டையே!

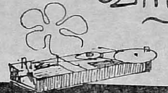

ராட்டை, கிராமங்கள் புத்துயிர் பெறுவதற்குள்ள சாதனமென்பது என் கருத்து. ராட்டை என்று தொலைந்ததோ அன்றே நம் மக்கள் பெயரளவிலேனும் இருந்து வந்த தம் சுதந்தரத்தைப் பறிகொடுத்து விட்டார்கள். ராட்டை கிராமத்தாரின் விவசாயத் தொழிலுக்குப் பக்க பலமாயிருந்து அதற்குப் பெருமையளித்து வந்தது; கணவனை இழந்து தவித்த பெண்ணுக்கு நண்பனாய், ஆதரவாய் இருந்தது; கிராமத்தாரின் சோம்பலைப் போக்க உதவிற்று. எப்படியெனில், ராட்டையென் கையில் வெறும் நூல் நூற்பதோடு நில்லாது அதற்கு முன்பும் பின்பும் பருத்தி அரைத்தல், பஞ்சு வெட்டிப் பட்டை போடுதல், பாவு தோய்தல், தறியில் பூட்டி நெய்தல், சாயமிடுதல் ஆகியவையும் நடந்து வந்தன.

இவையெல்லாம் நடக்கையில் கிராமத் தச்சனுக்கும் கிராமக் கொல்லனுக்கும் நல்ல வேலை இருந்தது. ராட்டை நம் ஏழு இலட்சம் கிராமங்களுக்கும் உடை என்ற ஒரு முக்கியமான தேவையின் விஷயத்தில் பிறர் கை பாராது வாழ உதவிற்று. ராட்டை சுற்றுதல் நின்றதுமே கிராமத்தில் நடந்து வந்த எண்ணெய் ஆட்டுதல் போன்ற தொழில்களும் நின்று போயின. இவை போனது போனதுதான், வேறு தொழில்களும் தோன்றவில்லை. இவ்வாறு கிராமங்களின் பல்வேறு தொழில்களும், கிராமத்தாரின் தொழில் திறனும், அவர்களுக்குக் கிடைத்து வந்த நாலு காசும் பறிபோயின.

எனவே கிராம மக்கள் மீண்டும் தம் பழைய நிலையை எய்த வேண்டுமென்றால் அதற்கு இயல்பாக உதவக்கூடியது ராட்டைத் தொழிலும் அதோடு இணைந்த பிற தொழில்களுமேயாகும்.

இவ்வாறு ராட்டையை மீண்டும் கிராமங்களில் புகுத்துவது என்பது, சிறந்த அறிவும் நாட்டுப் பற்றுமுள்ள சுயநலமற்ற ஊழியர்களின் பெரும்படையொன்று கருமமே கண்ணாய் ராட்டைத் தத்துவத்தை கிராமங்களெங்கும் பரப்பி ஒளி இழந்த கிராம மக்களின் கண்களில் மீண்டும் ஒளி தோன்றுமாறு செய்தாலல்லது சாத்தியமல்ல. இது நடந்தால் இது பிரமாண்டமானதொரு சிறந்த கூட்டுறவு முயற்சியாயும், முதியோர் கல்வித் திட்டமாயும் இருக்கும். சந்தடியின்றிச் சுற்றும் ராட்டை, மக்களுக்கு உறுதியான பிழைப்பு அளிப்பதே போன்று இதுவும் அமைதியான முறையில் மக்கள் வாழ்க்கையை உருத் தெரியாமல் மாற்றிவிடும்.

எனது இருபது ஆண்டு ராட்டை அனுபவத்திலிருந்து என் இந்த வாதம் மிகவும் சரியானது என்பதை உணருகிறேன். ராட்டை ஏழை முஸ்லீம்களுக்கும், இந்துக்களுக்கும் அநேகமாய் ஒரே வகையில் உதவியிருக்கிறது. சிறிதும் ஆடம்பரமின்றி இலட்சக்கணக்கான இந்தக் கிராமத் தொழிலாளர் கைக்கு சுமார் ஐந்து கோடி ரூபாய் போய்ச் சேருமாறு செய்திருக்கிறது.

அதனாலேயே சமய வேறுபாடின்றிப் பொதுமக்கள் அனைவருக்குமே சுயராஜ்ஜியம் கிடைக்க ராட்டை உதவுமென்று நான் சிறிதும் தயங்காது சொல்லுகிறேன். ராட்டை கிராமங்களுக்கு அவைகளுக்கு உரிய பழைய அந்தஸ்தை மீண்டும் அளித்து, உயர்வு தாழ்வு என்ற வேற்றுமைகளை அகற்றும்.

இப்பொழுது பெரும்பாலான கிராமங்கள் தம் தேவைக்கான உணவு தானியங்களைத் தாமே உற்பத்தி செய்து கொள்வதைப் போல, அவற்றைத் தம் உடைத் தேவைக்கு வேண்டிய நூலையும் நூற்று நெய்து கொள்ளச் செய்தல் நம் இலட்சியம் என்பதில் ஐயமில்லை. தன் தேவைக்கு வேண்டிய உணவு தானியங்கள் முழுவதையும் ஒவ்வொரு கிராமமும் விளைவிப்பதைவிட, தன் தேவைக்கு வேண்டிய நூலை நூற்றலும் நெய்து கொள்ளலும் சுலபம். ஒவ்வொரு கிராமமும் தனக்கு வேண்டிய பருத்தியைச் சேமித்து வைத்துக் கொண்டு அதை சிரமமின்றி நூற்று நெய்து கொள்ளலாம்.

ஓர் மறுமலர்ச்சியின் உருவகம்!

'அவர் ஒரு தூயவர், நமது மார்க்கத்தின் மாசு துடைத்திட வந்த மகான்' என்பாரும்;

'அவர் ஒரு விடுதலை வீரர், நமது நாட்டு அடிமைத்தளைகளை உடைத்தெறிந்த அஞ்சா நெஞ்சினர்' என்பாரும்;

'அவர் ஒரு வேதாந்தி, பழைய தத்துவம் பலவற்றுக்குப் புதிய விளக்கமளித்தவர்' என்பாரும்;

'அவர் ஒரு சமதர்மவாதி, ஏழை பங்காளர், ஏழைகள் புதுவாழ்வு பெற வழிவகுத்தவர்' என்பாரும்;

'அவர் கிராம ராஜ்யம் அமைந்திட முனைந்தவர்' என்பாரும்

இதுபோல அவரிடம் அவரவர் கண்டவற்றினைக் கொண்டு அளவிட்டு வியந்து பாராட்டுவார்கள்.

இவர்களில் எவருடைய பார்வையில் முழுமையான காந்தியடிகள் தெரிகிறார் என்பது காலமெல்லாம் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாகும். காரணம்—

காந்தியடிகள், ஒரு தனி மனிதர் என்ற முறையிலே கவனிக்க வேண்டியவர் அல்லர்;

அவர் காலத்தின் சின்னம்!

ஓர் எழுச்சியின் அடையாளம்!

ஓர் மறுமலர்ச்சியின் உருவகம்!

கிராம ஊழியர்களின் கடமை

—மகாத்மா காந்தி

கிராமப்புனரமைப்பில் கிராமச் சுகாதாரம் இடம் பெறாவிட்டால் நம் கிராமங்கள் இப்பொழுதுபோல் குப்பை மேடுகளாகத்தான் இருந்து வரும். கிராமச் சுகாதாரம் கிராம வாழ்க்கையின் முக்கியமான பகுதியாகும். அது எவ்வளவு முக்கியமானதோ அவ்வளவு அது நடத்துதலும் சிரமம் தான். யுகயுகமாக இருந்துவரும் அசுத்தத்தைப் போக்குவதற்கு பிரம்மாண்டமான முயற்சி தேவை. எனவே கிராம சுகாதாரம் பற்றி தெரியாதஊழியரால்-கிராமத்தில் வெற்றிகரமாகத் தோட்டி வேலை செய்யமுடியாதவரால் கிராம ஊழியம் செய்ய முடியாது. புதிய கல்வி அல்லது ஆதாரக் கல்வியினாலன்றி, இந்தியக் கிராமங்களின் கோடானு கோடிக் குழந்தைகளுக்குக் கல்வியளித்தல் சாத்தியமல்லவென்பது இப்பொழுது பெரதுவாக எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே கிராம ஊழியர் அதில் தேர்ச்சி பெறவும், தாமே ஓர் ஆதாரக் கல்வி ஆசிரியர் ஆகவும் வேண்டும்.

ஆதாரக்கல்வி நடந்து வருமானால் அதன் வழியிலேயே முதியோர் கல்வியும் தானே நடக்கத் தவறாது. இந்தப் புதிய கல்வி வேரோடி நிலைத்துள்ளவிடங்களில் அதைப் பெறும் குழந்தைகளே தம் பெற்றோருக்குக் கல்வியளிக்கத் தொடங்கி விடுகிறார்கள். அது எவ்வாறாயினும், கிராமஊழியர், முதியோர்கல்விப் பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டியதே.

பெண் ஆடவனின் அர்த்தாங்கினி, ஆடவனுக்குச் சரி சமம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறாள். ஆடவனுக்கு சட்டப்படியுள்ள எல்லா உரிமைகளும் பெண்ணுக்கும் இல்லாதிருக்கும் வரை ஆண்பிள்ளை பிறந்ததை ஆனந்தமாகக் கொண்டாடுவதைப் போலவே பெண் குழந்தை பிறந்ததையும் கொண்டாடி வரவேற்காதவரை-இந்தியாவுக்குப் பட்சவாத நோய் வந்திருப்பதாகவே கொள்ளப்படும். பெண்டிரை அடக்கி வைத்தல் அஹிம்சையை மறுப்பதாகும். ஆகையால் கிராம ஊழியர் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பெண்ணையும் தம் தாயாகவோ, சகோதரியாகவோஅல்லதுமகளாகவோ கருதி அவர்களுடன் மரியாதையாகப் பழகவேண்டும். இம்மாதிரியான ஊழியருக்கே கிராம மக்களிடையே மதிப்பிருக்கும்.

நம் மக்களின் ஆரோக்கியத்தை நாம் இனி அசட்டை செய்தல் கூடாது. ஒவ்வொரு கிராம ஊழியருக்கும் பொதுவான ஆரோக்கிய விதிகள் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

நமக்கு ஆங்கிலத்தினிடம் உள்ள மோகம் நம் தாய் மொழிகளிடம் பற்றில்லாது செய்துவிட்டது. இந்தப் பாவத்திற்குக் கழுவாயாகவேனும் கிராம ஊழியர் ஒவ்வொருவரும் கிராம மக்களுக்குத் தம் மொழியில் பற்றுண்டாகுமாறு செய்ய வேண்டும். கிராம ஊழியர் நாட்டின் எல்லா மொழிகளுக்கும் ஒரே வகை மதிப்பளித்து, தாம் தொண்டு புரியும் பகுதியின் மொழியைப் பயின்று, தம்மைச் சூழவுள்ள கிராம மக்களுக்கு அவர்கள் மொழியிடம் பற்றுண்டாக்க வேண்டும்.

இவ்வேலைத்திட்டம் முழுதும் பொருளாதார சமத்துவம் என்ற உறுதியான அஸ்திவாரத்தின் மீது அமைந்து நடக்காவிட்டால் இது மணலால் எழுப்பிய மாளிகை போன்றே இருக்கும். பொருளாதார சமத்துவம் என்றால் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரேயளவு பணங்காசும், வீடு வாசலும், நிலபுலங்களும் இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. ஆனால் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்க நல்ல வீடும், உண்ண போதிய அளவு சத்துள்ள உணவும், உடுத்த தேவையான கதராடையும் கிடைக்க வேண்டும். இவற்றோடு கூட, இப்பொழுதுள்ள கொடிய ஏற்றத் தாழ்வுகளைத் தூய அஹிம்சை முறையினாலேயே அகற்ற வேண்டும்.

ஹரிஜன், 18–8–1940
தேதிய இதழிலிருந்து.

கதரல்லாத மற்றக் கிராமக் கைத்தொழில்களின் தன்மை வேறு. கதரின் தன்மை வேறு. மக்கள் இவற்றைத் தாமே தொடங்கி நடத்துதல் என்பதற்கு அதிக இடமில்லை. இந்தத் தொழில்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு சிலருக்குத்தான் வேலையளிக்கும். இவை கதர்த் தொழிலுக்கு உதவக்கூடியவை; கதரின்றி இவைகளினால் தனியே நிலைக்க முடியாது. இவையில்லாதபோது கதரின் பெருமையும் குன்றும்.

கைக் குத்தல், கை அரைவை, சோப்புச் செய்தல், காகிதம் செய்தல், தீக்குச்சி செய்தல், தோல் பதனிடுதல், எண்ணெய் ஆட்டுதல் முதலிய முக்கியமான கிராமக் கைத்தொழில்கள் நடைபெறாதபொழுது கிராமப் பொருளாதாரம் வளமுறுவதற்கில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் — கிராமவாசிகளாக இருந்தாலும் கிராமத்தில் போய் குடியேறினாலும் —இவற்றில் கவனம் செலுத்தி இவற்றைப் புதுப்பித்துப் புத்துயிர் அளிக்கலாம்.

கிராமக் கைத்தொழில்கள்

இவை கிடைக்கும் இடங்களிலும் கிடைக்கும் காலங்களிலும் எல்லோரும் இவற்றையே உபயோகிப்பதென்ற உறுதி பூண வேண்டும். கிராக்கிமட்டுமிருந்தால் நம் தேவைப் பொருள்களுள் பெரும்பாலானவற்றை நாம் கிராமங்களிலேயே உண்டாக்கிக் கொள்ளலாமென்பதில் ஐயமில்லை. நமக்கு கிராம மனப்பான்மை ஏற்பட்டுவிட்டால், நாம் மேல்நாட்டுப் பொருள்களைப் பார்த்துக் காப்பி யடித்து இங்கே செய்தவைகளையோ, இயந்திரங்களில் தயாரானவைகளையோ ஏறிட்டும் பார்க்க மாட்டோம்; ஏழைமைக்கும் பட்டினிக்கும் சோம்பலுக்கும் இடமே அளியாத, நாம் கனவு காணும் புதிய இந்தியாவுக்குப் பொருத்தமான தேசிய மணம் கமழும் உண்மையான விருப்பு வெறுப்புகளை வளர்த்துக் கொள்வோம்.

(ஆதாரம்: Village Swaraj)

பத்திராதிபர்

பாரதியார் மொழிபெயர்த்த

தாகூர் சிறுகதை

(தாகூரின் சிறுகதைகள் கல்கத்தா 'மாடர்ன் ரிவ்யூ' பத்திரிகையில் வெளி வந்தன. பாரதியார் புதுச்சேரியில் இருந்த காலத்தில் (1908-1918) எட்டுக் கதைகளை மொழி பெயர்த்தார். அவருடைய உயிர்த்தோழர் மண்டயம் திரு. சீனிவாசாச்சாரியார் அவர்கள் முதல் பதிப்பாகப் புத்தக வடிவில் இக்கதைகளை வெளியிட்டார். பிறகு திரு ரா. அ. பத்மநாபன் அவர்களின் உதவியால் அமுத நிலையத்தார் 'பாரதியார் மொழி பெயர்த்த தாகூர் சிறு கதைகள்' என்னும் தலைப்பில் ஒரு நூலை (1958) வெளியிட்டனர். இத்தொகுப்பிலுள்ள ஒரு சிறுகதையே 'பத்திராதிபர்'.)

* * * *

என் மனைவி உயிரோடிருக்கும் வரை என் குழந்தையாகிய 'ப்ரபா' வை நான் அதிகம் கவனிப்பதில்லை. ப்ரபாவைக் காட்டிலும் அதன் தாய் விஷயத்திலே என் சிந்தை அதிகமாகச் சலித்துக் கொண்டிருந்தது.

அக்காலத்தில் குழந்தையை எப்போதேனும் கொஞ்சம் இலேசாகக் கொஞ்சுவேன். அதன் கொச்சை மொழிகளைக் கேட்பேன். அது சிரிப்பதையும் ஆடுவதையும் பார்ப்பேன். என் மனதுக்கு ரம்யப்படும்வரை கொஞ்சுவேன். சற்றே விரஸப்பட ஆரம்பித்தால் உடனே குழந்தையைத் தாய் வசம் கொடுத்து விடுவேன்.

கடைசியாக, என் மனைவி அகால மரணமடைந்த பின் குழந்தை தாயின் கைகளினின்றும் எனது தோள்களுக்கு வந்தது. அதை நான் இருதயத்தில் வைத்து போஷிக்கலானேன்.

தாயில்லாக் குழந்தையை இரட்டிப்பு கவனத்துடன் வளர்ப்பது கடமையென்று நான் சிந்தனை செய்தது அதிகமா, பெண்டாட்டியிழந்த அப்பனை அதிக ஜாக்ரதையுடன் காப்பாற்றுதல் தன் கடமையென்று அந்தக் குழந்தை பட்ட கவலை அதிகமா என்பதைக் கூறுதல் எளிதன்று. ஆனால் ஆறு வயதானது முதல், ப்ரபா வீட்டுத் விட்டனள் என்பது மாத்திரம் திண்ணம். இந்தச் சிறு குழந்தை தனது பிதாவுக்குத் தன்னைத் தனிக்காப்பாளியாக நியமித்துக் கொண்டாளென்பது தெளிவுறப் புலப்பட்டது.

நான் மனத்தில் நகைத்துக் கொண்டு, அவள் பொறுப்பில் என்னை முழுதுமே ஒப்படைத்து விட்டேன். நான் எவ்வளவு தொழிலின்றி, உதவியின்றிப் போனேனோ, அவ்வளவு அவளுக்கு ஸந்தோஷம் அதிகமாயிற்று. எப்போதேனும் என் துணியை அல்லது குடையை எடுத்துவர நான் போனால், அவள் முகத்தில் கோபம் தோன்றலாயிற்று. அவளுடைய அதிகாரத்தை நான் அபஹரிப்பதாக நினைக்கலானாள்.

அவள் இதுவரை வைத்திருந்த பொம்மைகளில் அப்பனைப் போல் நல்ல பொம்மை பார்த்ததில்லை. எனவே இதை ஊட்டி, உடுத்துப் பாயில் படுக்க வைப்பதில் அவளுக்கு அளவிறந்த திருப்தி! அவளுக்குக் கணக்கும், முதல் வாசகப் புஸ்தகமும் கற்பிக்கும் ஸமயங்களிலேதான் பிதாவின் அதிகாரத்தைச் செலுத்த எனக்குச் சற்றே இடம் வாய்த்தது.

இவளுக்குத் தகுந்த வரன் கண்டுபிடித்துச் சரியான சீதனம் கொடுக்கப் பணத்துக்கென்ன செய்வோமென்ற யோசனை என்னை இடைக்கிடையே வந்து தொல்லைப்படுத்தும். அவளுக்கோ நான் சரியானபடி கல்வி கற்பித்திருந்தேன். அப்படி இருக்க அவளை ஒரு மூடனுக்கு வாழ்க்கைப் படுத்த நேரிட்டால் என்ன செய்வது?

பணம் ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்து கொண்டேன். எனக்கு வயது அதிகமாய் விட்டபடியால் ஸர்க்கார் உத்தியோகத்தை எதிர்பார்க்க இடமில்லை. வேறு வியாபார ஸ்தலங்களில் உத்தியோகம் பெறுவதற்கும் தக்க சிபாரிசு கிடையாது. நெடுந்தூரம் யோசனை செய்து பார்த்துக் கடைசியாகப் புஸ்தகங்கள் எழுதலாமென்று முடிவுக்கு வந்தேன்.

ஒரு மூங்கில் குழாயில் துளைகள் ணெய் வைக்க முடியாது; தண்ணீர் வைக்க முடியாது. அதற்கு தாரண சக்தி தீர்ந்து போய்விட்டது. அந்த நிலையில் அதில் ஊதினால் செலவின்றி ஸங்கீத ஸ்வரங்கள் உண்டாக்கலாம்.

பயனுள்ள பதார்த்தமில்லாத மனிதனை அலங்காரப் பதார்த்தமாக்கலாம். மற்ற துறைகளில் பொருள் செய்யத் தெரியாதவன் இலக்கியம் செய்யலாம். இந்த யோசனையால் மனந்தேறி, நான் ஒரு ஹாஸ்ய நாடகம் எழுதினேன். அது நன்றாக இருக்கிறதென்று ஜனங்கள் சொன்னார்கள். அதை ஒரு நாடகசாலையில் ஆடவும் செய்தனர்.

கொஞ்சம் கீர்த்தியின் ருசி கண்டவுடனே, அதை மேன்மேலும் தொடராது விட எனக்கு மனம் வரவில்லை. தீர்மானத்தின் வேகத்தால், மரண வேதனைப் பட்டுக்கொண்டு ஹாஸ்ய நாடகங்களை நாளுக்கு நாள் மேன்மேலும் எழுதிக் கொட்டலானேன்.

ப்ரபா புன்னகை செய்து கொண்டு, என்னிடம் மெதுவாக, ''அப்பா, உனக்குக் குளிக்க நேரமாய்விட்டது'' என்று சொல்ல வருவாள்.

நான் அவள் மேல் சீறி விழுந்து, ''ஓடிப்போ, ஓடிப்போ! நான் எத்தனை முயற்சியிலிருக்கிறேன், தெரியவில்லையா? என்னை ஹிம்ஸை பண்ணாதே'' என்பேன்.

அந்த அநாதைக் குழந்தை சத்தங்காட்டாமல் போய்விடும். திடீரென்று தன் ஒளி அவியப் பெற்ற விளக்கின் முகம்போலே அவள் முகம் சோபை யிழந்து போகும். வீட்டு வேலைக்காரிகளைக் கண்டால் துரத்துவேன். வேலைக்காரரை அடிப்பேன். என் வீட்டு வாயிலில் பிச்சைக்காரர் வந்து பாடினால், நான் தடியை எடுத்துக் கொண்டு போய் ஓட்டுவேன். என்னுடைய அறை, வீதிப் பக்கத்திலே இருந்தது. வழிப் போக்கர் வந்து அங்கே நின்று கொண்டு பாதை விசாரிப்பார்கள். நான் அவர்களைச் சுடுகாட்டுப் போ, அதுதான் உனக்குப் பாதை

நான் அல்லோல கல்லோலமாக ஹாஸ்ய நாடகம் எழுதுகிறேனென்பதை யாருமே பொருட்டாக்கவில்லை!

ஆனால் இதிலெல்லாம் உற்சாகமும், கீர்த்தியும் கிடைத்த அளவுக்குப்பணம்கிடைக்கவில்லை. அதை நான் அதிக கஷ்டமாகப் பாவிக்கவில்லை. இருந்தாலும் மாப்பிள்ளைமாரெல்லாரும் ஹாஸ்ய நாடகங்கள் எழுதாத பிதாக்களையுடைய மற்றைப் பெண்களை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

அந்த ஸமயத்தில் எனக்கோர் அதிர்ஷ்டம் வாய்த்தது. ஜாஹிர் கிராம் என்ற க்ராமத்து ஜமீந்தார் ஒரு வர்த்தமான பத்திரிகை ஆரம்பித்தார். என்னை அதற்குப் பத்திராதிபராகும்படி வேண்டிக் கொண்டார். நான் உடன்பட்டேன்.

எடுத்தவுடனே சில நாள், நான் மிகவும் ஆவேசத்துடனும் அழலுடனும் எழுதினேன். அதனால் நான் தெரு வழியே போகும்போது ஜனங்கள் என்னை விரலால் சுட்டிக் காட்டத் தலைப்பட்டனர். என் தலையைச் சூழ முதல்தரமான ஒளியின் மண்டலம் வீசுவதாகப் பாவனை செய்யலானேன்.

ஜாஹிர் க்ராமத்துக்கு சமீபத்தில் ஆஹிர் க்ராம் என்ற மற்றொரு கிராமம். இந்த இரண்டூர் ஜமீந்தார்களுக் கிடையே ஓயாமல் போட்டிப்பும் சண்டையும்; அடிக்கடி அவர்களுக்குள்ளே பர பரஸ்பரம் தடியடி ப்ரயோகங்கள் நடந்து வந்தன. பின்பு நியாயாதிபதி இருவரையும் ஜாமீனில் கட்டுப்படுத்தினது காரணமாக ஒரு பக்கத்துத் தடிக்காரர் ஸ்தானத்தை நான் வஹிக்கும்படியாயிற்று. அந்த கவுரவத்துக்கு ஹானி வராதபடியே நான் வேலை செய்ததாக அனைவரும் கூறினர்.

என் லிகிதங்களுடைய வேகத்தையும் ஜ்வாலையையும் கண்டு ஆஹிர் க்ராம் தலைகவிழ்ந்துவிட்டது. அந்த ஜமீந்தாருடைய நெடுங்காலத்து வமிசத்தையும் குலத்தையும் எனது எழுத்து மையினால் களங்கப்படுத்தினேன்.

இந்த நாட்களில் எனக்கு என்னைப் பற்றி மிகுந்த திருப்தி ஏற்படலாயிற்று. என் உடம்பு கூடக் கொஞ்சம் புஷ்டியாயிற்று. வெற்றி கொண்ட மேதாவிக்கிருக்க வேண்டிய பளபளப்பு என் முகத்தில் வீசலாயிற்று. ஆஹிர் க்ராமத்தின் பூர்வ சரித்திரத்தை பற்றி மர்மத்திலே தைக்கும்படி நான் வசை எழுத, அதைப் படித்து ஜாஹிர் கிராமத்தார் அத்தனை பேரும் வெள்ளரிப்பழம் வெடிப்பது போலே விலா வெடிக்கும்படி சிரிப்பதைக் கண்டு எனது ஆச்சரியமான வசைத்திறமையை எண்ணி நானே மனம் பூரிப்பதுண்டு. மிகவும் ஸௌக்யமாக இருந்தேன்.

இறுதியில், ஆஹிர் க்ராமத்தாரும் ஒரு பத்திரிகை தொடங்கி விட்டார்கள். அந்தப் பத்திரிகை இலக்கிய நாகரிகத்தின் லவலேசமும் இல்லாமல், வெறுமே பச்சை பச்சையாக எழுதிற்று. அதன் பாஷை கலப்பில்லாத, நாட்டுப்புறம். ஒவ்வோரெழுத்தும் முகத்தின் முன்னே வந்து அலறுவது போலிருக்கும். இரண்டு கிராமத்து ஜனங்களும் அதன் அர்த்தத்தை வெகு சுலபமாகக் கண்டனர்.

நானே மரியாதையை எண்ணி, வசனத்தை இஷ்டப்படி விட ஸாத்யமில்லாது போனேன். எனது வசைகள் ஆழ்ந்த மறை பொருளாக இருக்கும். ஆதலால் சத்துரு, மித்திரர்களின் புத்தியில் நன்கு விளங்காமலும் போவதுண்டு.

எனவே, இந்த வசவு யுத்தத்தில் நான் நிச்சயமான வெற்றியடைந்த ஸமயங்களில்கூலி, என் ஜயம் படிப்பவர்களுக்குப் புலப்பட ஹேதுவில்லை. கடைசியாக, நிராசை கொண்டு, நான் ''இலக்கியத்தில் நாகரிக நெறி'' என்பதாக ஒரு உபந்யாஸம் எழுதினேன். அது பெரும் பிழையாக முடிந்தது. ஏனென்றால், மெய்யாகவே ஹாஸ்யமான விஷயங்களைக் காட்டிலும் கம்பீர உபந்யாஸங்களை சில சமயங்களில் அதிக நகைப்புக்கிடம் தருகின்றன. எனவே பிற மனிதரின் யோக்யதையை விருத்தி செய்யக் கருதி, நான் செய்த யத்தனம் நான் விரும்பியதற்கு நேர் மாறான பயனை விளைத்தது.

என்னுடைய யஜமான் என்னை முன்போலக் கணிப்பதில்லை. எனக்கு வழக்கமாக நடந்து வந்த கவுரவம் சுருங்கலாயிற்று; குறைந்த ஸத்துடையதாயிற்று.

வீதியில் பிறர் தமது வேலையை விட்டு என்னிடம் வந்து ஒரு வார்த்தைகேட்டுப்போகும் பெருமையைநாடுவது நின்றுபோயிற்று. என்னிடம் பிறர் சிறு பிள்ளைத்தனமான விளையாட்டு வைத்துக் கொள்ளும் ஸ்திதிக்கு வந்துவிட்டது. நகைப்புடன் எனது பிடரியைப் தட்டிக் கொடுப்பதும், எனக்கு வேடிக்கைப் பெயர்கள் சூட்டுவதுமாயினர்.

இதனிடையே எனது நண்பர்கள் முன்பு எனக்குக் கீர்த்தி விளைவித்த ஹாஸ்ய நாடகங்களை மறந்தே போயினர். எரிந்து, கடைசிவரை கருகிப்போன தீக்குச்சி போலாய்விட்டேன்.

என் மனம் மிகவும் சோர்ந்து போய்விட்டது. கூடியவரை மண்டையை உடைத்துப் பார்த்தாலும் ஒரு வரிகூட எழுத முடியவில்லை. எனக்கு உயிர் வாழ்க்கையிலேயேவிரஸம் உண்டாய்விட்டது.

ப்ரபா என்னைக் கண்டு பயப்படலானாள். கூப்பிட்டாலொழிய அருகே வரத்துணியாள். ஹாஸ்யங்களெழுதும் புலமை சான்றதொரு தந்தையைவிட ஒரு ஸாதாரணப் பொம்மை நல்ல துணை என்று தெரிந்து கொண்டாள்.

ஒருநாள் அந்த ஆஹிர் க்ராம் பத்திரிகை என் யஜமானை விட்டு என்னையே தாக்கி யிருந்தது கண்டேன். என்னைக் குறித்துச் சில இழிவான அபவாதங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. எனது நண்பரும் பரிசயக்காரரும் ஒவ்வொருவராக வந்து, என்னிடம் அதிலுள்ள காரமான பகுதிகளை வாசித்துக்காட்டிக் குலுங்க நகைத்துப் போயினர். விஷயத்தை ஏற்றுக்கொள்ள இடமில்லா விட்டாலும் எதிரி எழுதுகிற மாதிரி, மிகவும் திறமென்பதை மறுக்க இடமில்லையென்று சிலர் கூறினர். ஒரே பகலில், சுமார் இருபது பேர் வந்து அதே கதையை மீட்டும் மீட்டும் சொன்னார்கள். சந்த மாறுதலாகச் சில பேதங்கள் லேசாக வரும். அவ்வளவுதான்.

என் வீட்டுக்கெதிரே சிறு தோட்டம் உண்டு. புண்பட்ட மனத்துடன் நான் மாலையில் அங்கே உலாவிக் கொண்டிருந்தேன். பக்ஷிகள் கூடுகளுக்கு மீண்டு வந்த அந்த க்ஷணத்திலேயே ஸாயங்கால சாந்தியில் லயமடைந்தன. அதைக் கண்டு நான் பக்ஷி ஜாதியில் பத்திராதிபர்களும் இலக்கிய நாகரிகத்தைப் பற்றின விவாதங்களுமில்லை யென்று தெரிந்து கொண்டேன்.

எப்படி மாறுத்தரம் எழுதுவோமென்ற ஒரே கவலையில் மூழ்கிக் கிடந்தேன். மரியாதையில் இருக்கிற கஷ்டம் யாதெனில் அது ஸகல வித ஜனங்களுக்கும் அர்த்தமாவதில்லை. எதிரி தாக்

கியமாதிரி பாஷையிலேயே உத்தரமெழுத வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்து கொண்டேன். தோல்வியை ஒத்துக் கொண்டதாக ஏற்படவே கூடாதென்று நிச்சயித்தேன்.

இங்ஙனம் நான் முடிவு செய்தபோது, மாலையிருளை ஊடுருவி நன்கு பழகிய மெல்லிய குரலொன்று வந்தது. அடுத்த க்ஷணத்திலே சூடான மெல்லிய கரமொன்று என் உள்ளங்கையைத் தீண்டிற்று. நான் மனம் சிதறிப் போயிருந்தபடியால் அந்தக் குரலும், ஸ்பர்சமும் பழமையாக இருந்தும் உணராதிருந்துவிட்டேன்.

அவை நீங்கிச் சென்ற பின் மறு கணத்தில் அந்தக் குரல் என் செவியில் தொனிக்கலாயிற்று. ஸ்பர்சத்தின் நினைவு வந்தது. என் குழந்தை மெதுவாகப் பக்கத்தில் வந்து ''அப்பா'' என்று என் காதில் சொல்ல, அதற்கு நான் உத்தரம் கொடாதபடியால், அவள் என் வலக்கையை உயர்த்தித் தன் நெற்றியிலே ஒற்றிக் கொண்டு மறுபடி மவுனமாக வீட்டுக்குள்ளே போய்விட்டாளென்பது தெரியலாயிற்று.

ப்ரபா நெடுங்காலமாக என்னை அப்படி அழைத்ததில்லை. அத்தனை நிர்ப்பயமாக வந்து கொஞ்சுவதும் கிடையாது. ஆதலால் அன்று அவள் தீண்டிய அன்பின் ஸ்பர்சத்திலே என் ஹிருதயம் அவளை தாஹமுறலாயிற்று. சிறிது நேரத்துக்கப்பால் வீட்டுக்குள் புகுந்தேன். ப்ரபா ஒரு படுக்கையின் மீது படுத்திருந்தாள். அவளுடைய கண்கள் பாதி குவிந்திருந்தன. அவள் கஷ்டப்படுவது போலிருந்தது. நாளிறுதியில் மண் மீது வீழ்ந்து விட்டதொரு மலர்போலே கிடந்தாள்.

நெற்றியைத் தொட்டுப் பார்த்தேன். ஜ்வரம் அடித்தது; மூச்சு சூடாக வந்தது; நாடி சரியில்லை. பத்திரிகைக்குக் காரமான உத்தரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று யோசனை செய்துகொண்டிருந்த தந்தையிடம் அவள், ஜ்வரத்தின் ஆரம்பச் சின்னங்கள் தோன்றிய உடனே நெஞ்சில் தாஹத்துடன் ஓடிவந்து பிதாவின் அன்பையும் கொஞ்சுதலையும் வேண்டினளென்பதை அறிந்து கொண்டேன்.

அவளுடைய பக்கத்தில் உட்கார்ந்தேன். ஒரு சொல்லுரையாமல் குழந்தை என் கையைத் தனது ஜ்வரச் சூடுகொண்ட அகங்கைகளினிடையே பற்றி நெற்றியில் வைத்துக் கொண்டு சலனமின்றிக் கிடந்தாள். ஜாஹிர்த்ராம் பத்திரிகையில் என் கையிலிருந்த பிரதிகளையெல்லாம் எரித்தேன். தூஷணைக்கு மாறுத்தரம் எழுதவில்லை. இதில் தோல்வி அங்கீகாரம் செய்து கொண்டபோது எனக்குண்டான மகிழ்ச்சி அதற்கு முன் எப்போதும் கண்டதில்லை.

முன்பு தாயிறந்தபோது குழந்தையை ஹிருதயத்தாலே தழுவினேன். இப்போது மாற்றுந்தாய் ஸ்தானத்தில் வந்திருந்த பத்திரிகைக்குத் தஹனம் நடத்திவிட்டு, மறுபடி ஒருமுறை எனது குழந்தையை நெஞ்சிலே குடியேற்றினேன்.

பாரதியின் சமத்துவ மனப்பான்மை

ஒருநாள் பாரதியார் வீட்டில் சிறு கூட்டம். நடுவில் தீ வளர்த்து, தீயைச் சுற்றி வேத மந்திரங்களை ஜபித்துக் கொண்டிருந்தனர். தீயைச் சுற்றி வ. வே. சு. அய்யர், மண்டயம் ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரி, பிரம்மராய அய்யர், குவளைக் கண்ணன், நாகசாமி அய்யர், கோவிந்தராஜுலு நாயுடு என்ற நண்பர் முதலியோர் வீற்றிருந்தனர். ஒரு பலகையில் பாரதி அமர்ந்திருந்தார்; மற்றொரு பலகையில் கனகலிங்கத்துக்கு பிரம்மோபதேசம் செய்து, பூணூல் அணிவித்தார் பாரதி.

"நீ இன்று முதல் பிராமணன். யார் உனக்குப் பூணூல் போட்டுவித்தது என்று கேட்டால், அதட்டியே 'பாரதி' என்று சொல்," என்றும் உபதேசித்தார்.

மூன்று பிரிவினருக்குப் பூணூல் இருப்பதால், மற்ற இரு பிரிவுகளுக்கும் பூணூல் போட்டுச் சமத்துவம் உண்டாக்கலாம் என்று அக்காலத்தில் ஒரு நம்பிக்கை நிலவியது. பாரதி இதையொட்டியே கனகலிங்கத்தைப் பிராமணன் ஆக்கியிருக்க வேண்டும்.

கனகலிங்கம் "என் குருநாதர் பாரதி," என்ற சிறந்த நூலை எழுதியிருக்கிறார்.

—ரா. அ. பத்மநாபன்

(—'சித்திரபாரதி' என்னும் நூலிலிருந்து)

அஞ்சலக வங்கியின்
மாபெரும் பரிசுத் திட்டம்

ஆண்டுக்கு இருமுறை

குலுக்கல்கள் **ஜனவரியிலும் ஜூலையிலும்** நடைபெறும்

ரூ. 20½ இலட்சத்திற்கு
11,116 பரிசுகள்

ஒவ்வொரு குலுக்கலுக்கும் ரூ. 20½ இலட்சத்திற்குக் கீழ்க்கண்ட
11,116 பரிசுகள் உண்டு.

முதல் பரிசு (ஒரு லட்சம்) ஒன்று	...	ரூ.	1,00,000
5 இரண்டாம் பரிசுகள் ஒவ்வொன்றும்	...	ரூ.	50,000
10 மூன்றும் பரிசுகள் ஒவ்வொன்றும்	...	ரூ.	20,000
100 நான்காம் பரிசுகள் ஒவ்வொன்றும்	...	ரூ.	5,000
1,000 ஐந்தாம் பரிசுகள் ஒவ்வொன்றும்	...	ரூ.	500
10,000 ஆறும் பரிசுகள் ஒவ்வொன்றும்	...	ரூ.	50

ஏப்ரல் அல்லது அக்டோபர் முதல் தேதியிலிருந்து ஆறு மாதத்திற்கு உங்களது அஞ்சலக சேமிப்புக் கணக்கில் ரூ. 200/-க்குக் குறையாமல் இருந்தால் உங்கள் எண் பரிசு குலுக்கலில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். ஆண்டு முழுவதும் உங்கள் கணக்கில் ரூ. 200/-க்குக் குறையாமல் வைத்திருந்தால் இரண்டு குலுக்கல்களிலும் கலந்து கொண்டு பரிசு பெற வாய்ப்புண்டு.

உங்கள் சேமிப்புத் தொகைக்கு 5% வட்டி, பரிசு பெற்றவர்க்கும், பெறாதவர்க்கும் அளிக்கப்படும்.

விபரங்களுக்கு அருகிலுள்ள தபால் நிலையத்தோடு உடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

இயக்குநர்,
தமிழ்நாடு அரசு சிறுசேமிப்புத்துறை,
சென்னை-600 002.

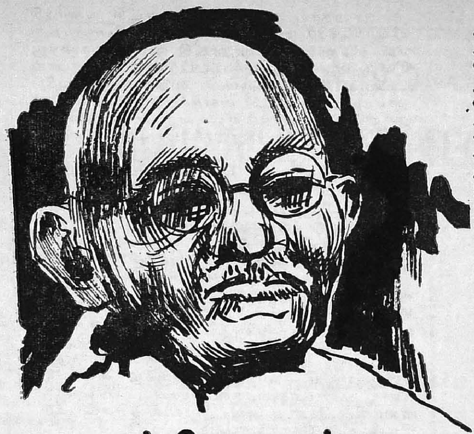

காந்தியடிகள் கண்ட கனவு நனவாகிறது!

"இந்திய நாட்டின் உயிர்நாடி கிராமங்களிலே உள்ளது" என்று அண்ணல் காந்தியடிகள் குறிப்பிட்டார்.

"கிராம ராஜ்யம் அமைய வேண்டும்" என்று வற்புறுத்தினர்.

"சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே உள்ளவர்களும் மேம்பாடு பெற வழி பிறக்க வேண்டும்!" என்பது காந்தியடிகள் கண்ட கனவாகும்.

"ஏழ்மையும், வறுமையும் ஒழிந்து, சமுதாயம் முழுவதும் முன்னேற வேண்டும்" என்று அண்ணல் கூறினர்.

அண்ணல் காந்தியடிகள் கூறிய கிராம வளர்ச்சித் திட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே, இந்திய அரசு சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தை (Community Development Programme) 1952-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ஆம் நாள்—அண்ணல் பிறந்த நாளில் — நாடெங்கும் துவக்கியது.

கிராமப் புறங்களில் வாழும் நலிவுற்ற மக்களின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும், அவர்களிடையே தன்னம்பிக்கையை வளரச்செய்து, அவர்கள் முன்னேற வழிகளமைத்துத் தர வேண்டும் என்பவையே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் நோக்கங்களாகும். மக்களின் முயற்சிகளை அரசின் அதிகாரத்துடன் இணைத்துச்செயலாற்றி, மக்களின் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டினை மேம்படச் செய்து, அவர்களை நாட்டின் வாழ்வுடன் இணைத்து, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு முழுமனதுடன் இணைந்து செயல்படச் செய்வதே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் செயல்முறையாகும். முன்னேற வேண்டுமென்ற முனைப்புச் சக்தியானது, மக்களிடமிருந்தே எழ வேண்டும் என்றும், கிராமப் புறங்களில் செயலற்றுத் தேங்கி நின்ற மனித ஆற்றலை ஒன்று திரட்டி, நிலையான பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்குடனேயே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் துவக்கப் பெற்றதால், மக்களின் ஒத்துழைப்பும், திட்டங்களில் பங்கேற்றுச் செயலாற்றுவதுமே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கிய அங்கமாகும்.

இந்திய அரசின் வழிகாட்டுதலுக்கு ஏற்ப சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு தமிழ்நாட்டில் சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் (Community Development Blocks) ஏற்படுத்தப்பட்டன. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகங்களின் மூலமாக, கிராமப்புற முன்னேற்றத்திற்கு வித்திடப்பட்டன. அவ்வித்துக்கள் முளைத்து, வளர்ந்து, பயிராகி, விளைந்து, பெரும் பயன் தர அனைத்து வகையிலும் அரசு உதவி செய்தது.

நிதி நிலைத் திட்டங்களின் மூலம் மானியங்களாகவும், வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் தலைமையில் வளர்ச்சிப் பணியாளர்களும் வட்டாரங்களுக்கு (பல ஊர்கள் சேர்ந்த ஓர் அமைப்பு) அரசால் உதவிகளாக அளிக்கப்பட்டன. ஓர் வட்டாரத்திற்குள்ளேயே நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய வளர்ச்சிப் பணிகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்க வேண்டியது, வட்டார வளர்ச்சி அலுவலரின் பொறுப்பு ஆகும். இந்த ஒருங்கிணைந்த திட்டம், ஐந்தாண்டுகள் கொண்டதாகப் பிரிக்கப்பட்டு, வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்டவாறு, எவ்வித மாற்றமுமின்றி, தொடக்கக் கட்டத்தில் வட்டாரங்கள் படிப்படியாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. வட்டாரத்தின் செயல் முறை இரண்டு கட்டத்தில் அமைந்தது; இந்த இரண்டு கட்டங்களும் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு விரிவாக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டது. முதல் கட்டமான தீவிர நிலையில் ஒரு வட்டாரம் ரூ. 12 இலட்சத்தையும், தீவிர நிலையைக் கடந்த இரண்டாவது கட்டத்தில் ரூ. 5 இலட்சத்தையும் அவ்வட்டாரம் மைய அரசின் உதவி பெற்றது. பத்தாண்டுகள் கழித்து, அவ்வட்டாரம் இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த பின்னர் மைய அரசின் எவ்வித கூடுதல் உதவியுமின்றி, செயலாற்ற வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 1974—75 தொடக்கம், தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா 374 வட்டாரங்களும், இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்களாக இருந்தன.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் துவக்கம்

1958-ஆம் ஆண்டுத் தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் செயலுக்கு வந்தவுடன் சமுதாய

வளர்ச்சித் திட்டம் ஒரு புதிய கட்டத்தை அடைந்தது. தமிழ்நாடெங்கும் (கல்ராயன் மலைப் பகுதியைத் தவிர) மொத்தம் 374 வட்டாரங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1960-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ஆம் நாள் (காந்தி ஜெயந்தி நாள்) 75 வட்டாரங்களும், 14—4—1961 அன்று (தமிழ்ப் புத்தாண்டு நாள்) 179 வட்டாரங்களும், 2—10—1961 அன்று (காந்தி ஜெயந்தி நாள்) 120 வட்டாரங்களும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களாக மாற்றப்பட்டன.

வட்டார நிலையில் வளர்ச்சிப் பணிகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு அனைத்தும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இந் நிலையில்தான் ஒரு முக்கியமான மாற்றம் செயலுக்குக் கொணரப்பட்டது. ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டத்தை மையமாகக் கொண்ட பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டப் பணிகளில் கிடைக்கும் நிதிகளனைத்தும் திரட்டப்பட்டு, ''ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்ட வாரியான நிதி நிலைத் திட்டம்'' கொணரப்பட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பயன் படுத்திக் கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டது. வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஒரு மித்த முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு இம் முறை ஒரு பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்பைத் தந்ததுடன், கிராமப்புற மக்களின் உற்சாகம் பெருகி, பல்வேறு திட்ட வேலைகளுக்கு நன்கொடை (வரிகளை ஏற்றுக் கொள்வதுடன், நன்கொடையையும் சேர்த்து) அளிக்கும் மனப்பாங்கும் ஊர் மக்களிடையே பெருக நன்கு உதவியுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வளர்ச்சிக்கு, வருவாய்கள், மானியங்கள் (சட்ட பூர்வமாகவும், சட்ட பூர்வமின்றியும்) வாயிலாக அரசிடமிருந்து கிடைக்கக் கூடிய இறுதி நிதி ஆதாரங்களை, ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான நிதி நிலைத் திட்டம் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதோடன்றி, உள்ளூர் மக்களின் நன்கொடைத் தொகை பெருகப் பெருக, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் வளர்ச்சி நிதியும் அதிகரித்தது.

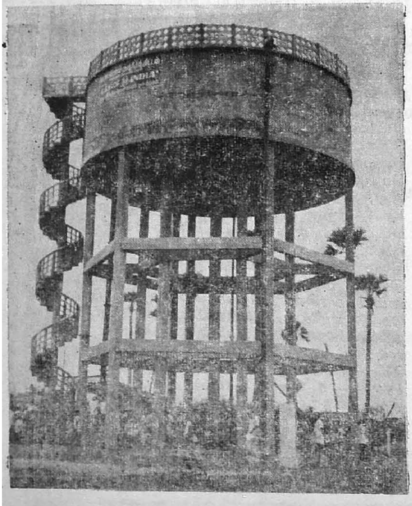

சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சியில் 12,627 ஊராட்சிகள், 597 பேரூராட்சிகள் மற்றும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு 1976—77-இல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி ரூபாய் 116.25 கோடியாகும். இதிலிருந்து தமிழ்நாட்டில், ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குரிய நிதி நிர்வாகம் எவ்வளவு பெரிய அளவில் செயல்படுத்தப்படுகிறதென்பது தெளிவாகும்.

தமிழ்நாட்டில் பொருளாதார, சமுதாய வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய முழுமையான திட்டங்களை மேற்கொள்வதில், கிராமத் திட்டங்களை விரைவாக, ஒருங்கிணைந்த முறையில் நிறைவேற்றுவது, ஒரு சிறப்பான முதன்மையிடத்தைப் பெறுகிறது. உணவை வழங்கி, சத்துணவை அளித்து, தொழில்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களைத் தந்துதவும் வேளாண்மைக்கு முதலிடம் அளிப்பது மட்டும் இதற்கு ஒரு காரணமல்ல. மாநிலத்திலுள்ள 70 சத வீத மக்கள் கிராமப் புறங்களில் வாழ்வதனால், அப்பகுதி மக்களுக்கு, அதிலும் சிறப்பாகப் பெருமளவில் அங்கு வசிக்கும் ஏழை எளிய, நலிந்த மக்களுக்கு வளர்ச்சியினால் உண்டாகும் நன்மைகள் பரவலாக விரைவில் சென்று அடையவேண்டுமென்பதே இதன் உள் நோக்கமாகும்.

அண்ணல் காந்தி அடிகள் கண்ட கனவை நனவாக்கவும், அவர் கூறியவைகளை நிறைவேற்றவும் தமிழ்நாடு அரசு, சமுதாய மேம்பாட்டுப் பணிகளை 1952 முதலே தீவிரமாக நிறைவேற்றி வருகின்றன. குறிப்பாக 1960-ஆம் ஆண்டில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் துவக்கப்பட்ட பின் கிராமங்களில் பல சாதனைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பின் கண்ட புள்ளி விவரங்களில் இருந்து அறியலாம்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் செய்யப்பட்ட ஒப்பறிய சாதனைகள்

அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகளின் நீளம் (கி.மீ.) — 36,720.

மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் (எண்ணிக்கை) —6,630.

தோண்டப்பட்ட குடிநீர்க் கிணறுகள் (எண்ணிக்கை) —78,060.

ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்திலுள்ள துவக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை)—19,646

ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்திலுள்ள உயர் துவக்கப்பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை)—3,166.

சொந்தக் கட்டடங்கள் உள்ள பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை) —17,890.

துவக்கப்பட்ட ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் (எண்ணிக்கை) —382.

அமைக்கப்பட்ட தாய்சேய் நல விடுதிகள் (எண்ணிக்கை) —2,813.

மேற்கூறிய புள்ளி விவரங்களில் இருந்து தமிழ்நாட்டின் கிராமங்கள், திட்டத்தின் மூலம் மறுமலர்ச்சி பெற்று வருகின்றன என்பதும் அண்ணல் காந்தியடிகள் கண்ட கனவு தமிழ்நாட்டில் நனவாகி வருகிறது என்பதும் தெளிவாகிறது.

தமிழ்நாட்டில் கிராமக் குடிநீர் வசதித் திட்டங்கள்

''கிராமங்களில் ஒரே குளத்தின் நீர் வரைமுறையின்றி குளிக்கவும், துணி துவைக்கவும், குடி தண்ணீருக்கும், சமைக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பல கிராமங்களில் மாடுகளையும் இவற்றிலேயே குளிப்பாட்டுகிறார்கள். இந் நீர்நிலைகளில் எருமைகள் விழுந்து புரண்டு கொண்டிருப்பது நாம் அங்கே சாதாரணமாகக் காணக் கூடிய காட்சியாகும். இம்மாதிரி அக்கிரமம் செய்தும் கிராமங்கள் கொள்ளை நோய்களுக்கு இரையாகி, இன்னும் அழிந்து போகாதிருப்பது ஆச்சரியமே! கிராமத்தாரை வதைத்து வரும் பெரும்பாலான நோய்களுக்கு கிராமங்களில் சுத்தமான குடி தண்ணீருக்கு வசதி செய்வதில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படாமையே முக்கிய காரணமென்பது வைத்தியர்களின் ஏகோபித்த அபிப்பிராயம்'' என்று அண்ணல் காந்தியடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆரம்ப காலம் முதலே, அண்ணலின் கொள்கைகளைச் செயல்படுத்துவதில் முன்னோடியாக விளங்கிவரும் தமிழ்நாடு அரசு கிராமக் குடிநீர் வசதித் திட்டங்களுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளித்து வந்துள்ளது.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்தே, கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் அளிக்க வேண்டியதின் அவசியம் தமிழ்நாடு அரசின் கவனத்தைப் பெற்று வந்துள்ளது.

கிராமப்புற குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் அளித்துச் செயலாற்றியுள்ள போதிலும் கூட, தமிழ்நாட்டில் குடிநீர் பிரச்சினையை முழு அளவில் தீர்க்க முடியவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள 4.11 கோடி மக்களில் 2.56 கோடி மக்கள் 58,595 கிராமங்களிலும், குக்கிராமங்களிலும் வசிக்கின்றனர். 1972-ஆம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி இக்கிராமங்களில் 4,916 கிராமங்களில் நிலையான குடிநீர் ஆதாரங்கள் இல்லாமலும், 2,230 கிராமங்களில் உவர் நீர் அல்லது நீர் சம்பந்தப்பட்ட நோய்களைப் பரப்பும் அசுத்த நீர் கொண்டதாகவும், 11,816 கிராமங்களில் போதிய குடிநீர் வசதி இல்லாமலும் இருந்துள்ளன.

எனவே, இந்நிலைமையை மாற்றி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் விரைவில் நல்ல குடிநீர் வழங்க வேண்டும் என்ற இலட்சியத்துடன் 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கிராமப்புறக் குடிநீர்த் திட்டங்களுக்கு ரூபாய் 1,550 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு கிராமப்புறக் குடிநீர்த் திட்டங்களுக்காக நடப்பு ஆண்டிற்கு ரூபாய் 190 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. மேலும் வறட்சித் துயர் துடைப்புப் பணிகளின் கீழ், கிராமப்புற குடிநீர் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட்டு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப்பட்டு வருகிறது.

7 கோடி ரூபாயில் குழாய்க் கிணறுகள் :

சென்ற சில ஆண்டுக் காலங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி அளிப்பதற்கான திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தும், தற்போது மாநிலத்தில் அநேகமாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் வறட்சி நிலை நிலவி வருவதன் காரணமாக ஆழமான குழாய்க் கிணறுகள்—என்றும் இல்லாத அளவிற்கு பெருமளவில்—ஆயிரக் கணக்கான கிராமங்களில் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. 1—4—1976 முதல் 30—9—1976 வரை 120 அடி முதல் 300 அடி ஆழம் வரை செல்லும் 6,700 குழாய்க் கிணறுகள் மாநில முழுவதும் அமைப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டு ஒவ்வொரு குழாய்க் கிணறும் அமைக்க சுமார் ரூபாய் 10,000 செலவிடப்படுகிறது. இக்குழாய்க் கிணறுகளில் கைப்பம்புகள் பெரும்பாலும் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் கோவை மாவட்டத்தில், இக்கிணறுகளின் ஆழம் 250 அடி முதல் 300 அடி வரை செல்லுவதால் மின் விசைப் பம்புகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இதற்கான மொத்தச் செலவு சுமார் 7 கோடி ரூபாய் ஆகும்.

ஐந்தாண்டுகளில் செய்யப்பட்ட சாதனையை ஆறே மாதத்தில் செய்து முடித்துள்ளது !

சென்ற ஐந்தாண்டுகளில் குடிநீர் வசதி அளிக்கப்பட்ட கிராமங்களின் அளவிற்கு

கடந்த ஆறு மாதங்களில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்ததன் மூலம் குடிநீர் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

8—9—1976 முடிய 5,600 கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கும் பணி தேவைப்பட்டால் 1976 செப்டம்பர் மாதத்திற்கு அப்பாலும் மேற்கொள்ள முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

தமிழ்நாட்டில் தற்போது ஆயிரக்கணக்கான குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ள காரணத்தால் அவற்றை அவ்வப்போது பழுது பார்க்கவும், பராமரிக்கவும் ஒரு நிறுவனத்தை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே அரசாங்கம் முதன் முறையாக ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 30 இலட்சம் செலவில் இதற்கென ஒரு பராமரிப்பு நிறுவனத்தை அமைத்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி நூற்றுக்கு மேற்பட்ட குழாய்க் கிணறுகள் உள்ள ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு ஃபிட்டர், (Fitter) நியமிக்கப்படுவார். ஆயிரம் பம்பு செட்டுகள் உள்ள பகுதிகளை மேற்பார்வையிட ஒரு இளநிலைப் பொறியாளரைக் கொண்ட நடமாடும் பராமரிப்புக் குழு ஒன்று அமைக்கப்படும். அவர்கள் வசதிக்கு ஒரு ஜீப் வண்டி கொடுக்கப்படும்.

ஒருங்கிணைந்த கிராமக் குடிநீர்த் திட்டம்!

குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கும் இப்பெரும் திட்டம் துவக்கப்பட்டிருந்தும், தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளில், குறிப்பாக, கடற்கரைப் பகுதிகளில் நிலத்தடி நீர் உவர்ப்பாக

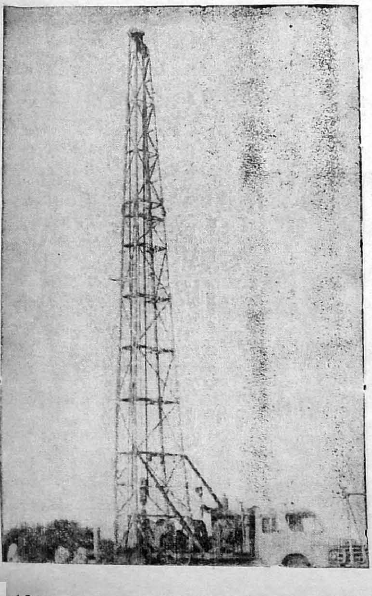

இருப்பதால், இவற்றின் பயனை முழுவதும் அடைய முடியாமல், இருக்கின்றது. இப்பிரச்சினைக்கு ஒரே தீர்வு, இத்தகைய கிராமங்களுக்குச் சில கிலோ மீட்டர்களுக்கு அப்பால் அமைந்துள்ள குடிப்பதற்கு ஏற்ற நீர் ஆதாரம் கொண்ட இடத்தில் குழாய்க் கிணறுகளை

அமைத்து, மின்விசைப் பம்பு பொருத்தி, நில மட்ட நீர்த் தொட்டிகளில் நீரைச் சேகரித்துக் குடிநீர் வழங்க வேண்டும். அல்லது ஒரு பொது நீர் நிலையிலிருந்து ஒருங்கமைந்த இத்தகைய கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வசதியளிக்க வேண்டும். இவ்வாண்டுதான் இத்தகைய திட்டத்தை முதன் முதலாகச் செயல்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஒட்டப்பிடாரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ரூபாய் 37.35 இலட்சம் செலவில் 46 கிராமங்களுக்கு இத்தகைய குடிநீர் அளிக்கும் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்திருக்கின்றது. இராமேஸ்வரத்தைச் சுற்றியுள்ள ஆறு கிராமங்களுக்கும் ரூபாய் 1.9 இலட்சம் செலவில் வேலைகளைத் துவக்க அரசு அனுமதித்திருக்கின்றது. இராமேஸ்வரம் திட்டம் ஆறு வார காலத்தில் மிக விரைவாகச் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒட்டப்பிடாரம் திட்டம் அக்டோபர் மாதம் 15-ஆம் தேதிக்கு முன்பே முடிவடையுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தினால் பெற்ற அனுபவத்தின் காரணமாகவும், இந்திய அரசு அளித்த உதவியின் காரணமாகவும் இத்தகைய ஒருங்கமைந்த திட்டங்கள் இராமநாதபுர மாவட்டத்திலுள்ள திருவாடானை, மற்றும் தேவகோட்டை ஒன்றியங்களில் நூறு கிராமங்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் மேற்கொள்ளப்படும். தூத்துக்குடி ஒன்றியத்தில் 26 கிராமங்களுக்கு ரூபாய் 38 இலட்சம் செலவிலும், விளாத்தி குளத்தில் 36 கிராமங்களுக்கு ரூபாய் 40 இலட்சம் செலவிலும் இத்தகைய திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்.

இத்திட்டங்களைப் பராமரிக்கும் பணிகளும் மேற்கொள்ளப்படும்.

3 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் நல்ல குடிநீர் கிடைக்கும்!

நல்ல குடி தண்ணீர்த் திட்டங்களைப் பெறுவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான கோரிக்கைகள் இவ்வாண்டு வந்ததன் காரணமாக இம்மாநிலத்தில் குடிநீர் கிடைக்கும் நிலைமை பற்றி மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு உள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றிய ஊழியர்களின் உதவியுடன் இந்த ஆய்வு தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டு, 1977 ஜனவரி மாதத்திற்கு முன் முடிவடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆய்வு முடிவு கிடைத்ததும், தண்ணீர்ப் பற்றுக்குறை உள்ள பகுதிகளுக்கும், வறட்சிப் பகுதிகளுக்கும் மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குள் குடிநீர் கிடைக்கும்படி ஒரு ஒருங்கிணைந்த திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்.

எனவே, அண்ணல் காந்தியடிகள் கூறிய வழியில் கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வசதி அளிப்பதில் தமிழ் நாடு அரசு முன்னோடியாக விளங்குகிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

ஏழை எளியவர்களின் கடன் சுமை தீர்ந்தது!

1976-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின்படி, ஆண்டு குடும்ப வருமானம் ரூபாய் 2,400-க்கு மேற்படாத கிராம மக்கள் பட்ட கடன்கள் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளன.

வெளியீடு : செய்தி-மக்கள் தொடர்புத்துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு தமிழ்நாடு அரசு நிர்ணயித்துள்ள குறைந்தபட்ச ஊதியம்!

	பெரியவர் கூலி ரூ.பை.	சிறியவர் கூலி ரூ.பை.
ஏர் உழ (சொந்த எருது, கலப்பையுடன்)	9.00	—
ஏர் உழ (பண்ணையாரின் எருது, கலப்பையுடன்)	5.00	—
விதை விதைத்தல், நாற்றுப் பறிக்க	5.00	3.00
நாற்று நட, களை எடுக்க	3.50	2.10
அறுவடை செய்ய	5.00	3.00
பால் கறக்க, கோழி வளர்க்க, வரப்பு கழிக்க, எரு சுமக்க, தேனீ வளர்க்க, பயிற்சி பெற்ற பிற பணிகளுக்கு	5.00	3.00
கால்நடை வளர்க்க	3.50	2.10
பயிற்சி பெருத பிற பணிகளுக்கு	3.50	—

வேலை நேரம் : உழவு—5 மணி நேரம்.
பிற பணிகள்—7 மணி நேரம்.

நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஊதியத்தைக் குறைத்துக் கொடுப்பது குற்றமாகும்! இக்குற்றத்திற்கு 6 மாதம் வரை சிறைத்தண்டனை அல்லது 500 ரூபாய வரை அபராதம் அல்லது இரண்டும் சேர்த்து விதிக்கப்படும்!

வெளியீடு : செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறை, தமிழ்நாடு அரசு.

ஆசிரியரும் வெளியிடுபவரும் : தமிழ்நாடு அரசு செய்தி மக்கள் தொடர்பு இயக்குநர், சென்னை அரசினர் தோட்டம் தமிழரசு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.
முகவரி : தமிழரசு அலுவலகம், அரசினர் தோட்டம், சென்னை-600002.